

נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה אליה כי ימנה
 פשוטה לקבל שבבים: לא-בחסד ולא-במעשים
 באנו לפניך. כדלים וכרשים דפקנו דלתך:
 דלתך דפקנו רחום ותנון נא אל-תשיבנו ריקם
 מלפניך: מלפניך מלכנו ריקם אל-תשיבנו כי-
 אתה שומע תפלה:

שמע תפלה עדיך כל-בשר יבאו: יבא כל-
 בשר להשתחוות לפניך יי: יבאו וישתחוו לפניך
 אדני ויכבדו לשמך. באו נשתחוה ונכרעה
 נברכה לפני יי עשנו: נבאה למשכנותיו נשתחוה
 להדם רגליו: באו שערו בתודה חצרותיו
 בתהלה הודו לו ברכו שמו: ואנחנו ברב חסדך
 נרצנו ביתך נשתחוה אל-היכל קדשך ביראתך:
 ברכו את-יי כל-עבדי יי העמדים בבית יי
 בלילות: שאו ידיכם קדש וברכו את-יי: רוממו
 יי אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא:
 רוממו יי אלהינו והשתחוו להר קדשו כי-קדוש
 יי אלהינו: השתחוו ליי בהדרת קדש חילו
 מלפניו כל-הארץ: נשתחוה אל היכל קדשך
 ונודה את-שמך על-חסדך ועל-אמתך כי
 הגדלת על-כל-שמך אמרתך: יי אלהי צבאות
 מי כמוך חסין יה ויאמונתך סביבותיך: כי מי
 בשחק יערך ליי ידמה ליי בבני אלים: כי גדול
 אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך: כי גדול
 מעל-שמים חסדך ועד-שחקים אמתך: גדול יי

סליחות ליום ראשון

וּמַהֲלֵל מְאֹד וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין חֶקֶר׃ גְּדוֹל יי וּמַהֲלֵל
מְאֹד וְנֹרָא הוּא עַל-כָּל-אֱלֹהִים׃ כִּי אֵל גְּדוֹל יי
וּמֶלֶךְ גְּדוֹל עַל-כָּל-אֱלֹהִים׃ אֲשֶׁר מִי אֵל בַּשָּׁמַיִם
וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשִׂיךָ וּכְגִבּוֹרְתִיךָ׃ מִי לֹא
יִירָאֶךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לָךְ יֵאָתֶה כִּי בְכָל-חֲכָמַי
הַגּוֹיִם וּבְכָל-מַלְכוּתָם מֵאֵין כְּמוֹךָ׃ מֵאֵין כְּמוֹךָ יי
גְּדוֹל אַתָּה וְגְדוֹל שְׁמֶךָ בְּגִבּוֹרָה׃ לָךְ זֹרַע עִם
גִּבּוֹרָה תִּעַז יְדָךְ תִּרוֹם יְמִינֶךָ׃ לָךְ יוֹם אָף לָךְ
לַיְלָה אַתָּה הַכִּינּוֹת מְאֹר וּשְׁמֶשׁ׃ אֲשֶׁר בִּירוֹ
מִחֲקָרֵי אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ׃ מִי יִמְלֵל גִּבּוֹרוֹת
יי יִשְׁמִיעַ כָּל-תְּהַלְתּוֹ׃

לָךְ יי הַגְּדֹלָה וְהַגִּבּוֹרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצַח
וְהַהוֹד כִּי כָל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. לָךְ יי הַמְּמַלְכָה
וְהַמְּתַנְשֵׂא לְכָל לְרֹאשׁ׃ לָךְ שָׁמַיִם אָף לָךְ אֵת
תִּבְל וּמְלֵאָה אַתָּה יְסֻדְתָּם׃ אַתָּה הַצַּבֹּת כָּל-
גִּבּוֹלוֹת אָרֶץ קִיץ וְחֹרֶף אַתָּה יַצַּרְתָּם׃ אַתָּה רִצַּצְתָּ
רָאשֵׁי דוֹיָתָן תַּתְּנֶנּוּ מֵאֲכָל לֶעַם לְצַיִים׃ אַתָּה
בְּקַעַת מַעֲיִן וְנָחַל אַתָּה הוֹבִשְׁתָּ נְהָרוֹת אֵיתָן׃ אַתָּה
פּוֹרַרְתָּ בְּעֶזְדְּךָ יָם שִׁבְרַתְּ רָאשֵׁי תַנְיִינִים עַל הַמַּיִם׃
אַתָּה מוֹשֵׁל בְּנֵאוֹת הַיָּם בְּשׂוֹאֲנֵלָיו אַתָּה תִּשְׁבַּחֵם׃
גְּדוֹל יי וּמַהֲלֵל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הֵר קִדְּשׁוֹ׃ יי
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יֹשֵׁב הַכְּרוֹבִים אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים
לְבַדְּךָ׃ אֵל נְאָרֶץ בְּסוּד קְדוּשִׁים רַבָּה וְנֹרָא עַד-
כָּל-סְבִיבָיו׃ וַיּוֹדוּ שָׁמַיִם פְּלֵאָךְ יי אָף אֲמוֹנְתְךָ
בְּקַהֲל קְדוּשִׁים׃ לָכוּ נִרְנְנָה לַיי נְרִיעָה לְצִוּר

ישענו : נקדמה פניו בתודה בזמירות נריע לו :
 לזכור ברית (אשרי העם ידעי תרועה יי באור פניך יהלכו) :
 בהצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יי :
 צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך :
 אשר יחדו נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברנש :
 אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו : אשר
 בידו נפש כל חי ורוח כדבשר איש : הנשמה
 לך והגוף פועלך חוסה על-עמלך : הנשמה לך
 והגוף שלך יי עשה למען שמך : אתאנו על שמך
 יי עשה למען שמך : בעבור כבוד שמך כי אל
 חנון ורחום שמך : למען שמך יי וסדחת לעוננו
 כי רב הוא :

סלח לנו אבינו כי ברוב אונותנו שגיגו :
 מחל לנו מלכנו כי רבו עונינו :

א פתיחה

א"ב בנימין

איך נפתח פה לפניך דר מתוהים. באל
 פנים נשפוך שיחים. געלנו נתיבותיך הישרים
 והנכוחים. דבקנו בתועבות ובמעשים זנוחים :
 הדכנו אחרי משאות שוא ומדוחים. והקשינו
 עורף והעזנו מצחים. ועמת בשלנו בית משכנות
 מבטחים. הרב ופס ריח נחחים : טורדו וטולטלו
 כהנים המשוחים. יודעי ערך עלות וזבחים. כמה
 יסרתנו על-ידי צירים ושלוחים. לא הקשבנו
 למורים ולשמוע דמוכחים : מאז ועד עתה אנחנו
 נדחים. נהרגים ונשחטים ונמבחים. שרדנו מתי

סליחות ליום ראשון

מעט בין קוצים בסוּחִים. עינינו כלות למצא
רוּחִים: פורכי עמך אשר למו שוּחִים. צַפֵּר
וערב הולכים ומצליבים. קמים למוֹדֵד וּנְאֻצוֹת
שוּחִים. רעוצים ורצוצים בַּמָּה אַתֶּם בוֹטְחִים:
שוכו עד וקדוש צפה בעלבון נַאֲנָחִים. תמוכים
עליך וּבְךָ מוֹתְאָחִים. בְּנוֹרְאוֹת יְמִינֶךָ נוֹשֵׁעַ לַנְּצָחִים.
כי על רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אָנוּ בְּטוּחִים:

כי על רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אָנוּ בְּטוּחִים. ועל
צְדָקוֹתֶיךָ אָנוּ נִשְׁעָנִים. וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אָנוּ מְקַוִּים.
וְדִישׁוּעָתֶךָ אָנוּ מְצַפִּים. אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אוֹהֵב
צְדָקוֹת מִקֶּדֶם. מַעֲבִיר עוֹנוֹת עִמּוֹ וּמְסִיר חַטָּאת
יְרֵאֵיו. כֶּרֶת בְּרִית לְרֵאשׁוֹנִים. וּמְקִים שְׁבוּעָה
לְאַחֲרוֹנִים אַתָּה הוּא שִׁירְדָתָּ בְּעֵנָן כְּבוֹדֶךָ עַל הַר
סִינַי וְהִרְאִיתָ דְרָכֶיךָ לְמֹשֶׁה עַבְדֶּךָ. וְאַרְחוֹת
חֲסִדֶיךָ נִגְלִיתָ לוֹ. וְהוֹדַעְתָּו כִּי אַתָּה אֵל רַחוּם
וְחַנּוּן. אֶרֶץ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וּמְרַבָּה לְהַטִּיב. וּמִנְהֵיג
אֵת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּמִדַּת הַרְחָמִים. וְכֵן כָּתוּב
וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֶעֱבִיר כָּל־טוֹבֵי עַל־פְּנֶיךָ וְקִרְאֲתִי
בְּשֵׁם יְיָ לְפָנֶיךָ. וְחַנַּתִּי אֶת־אֲשֶׁר אַחַן וְרַחֲמֹתִי
אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם:

אל אֶרֶץ אֲפִים אַתָּה. וּבַעַל הַרְחָמִים נִקְרְאתָ.
וְדָרְךָ תִּשׁוּבָה הוֹרִיתָ. נִדְלַת רַחֲמֶיךָ וְחֲסִדֶיךָ
תִּזְכּוֹר הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְזֵרַע יִדְיֶיךָ. תִּפּוּ
אֱלֹהֵינוּ בְּרַחֲמִים. כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַרְחָמִים.

בְּתַחֲנוּן וּבְתַפִּלָּה פָּנִיךָ נִקְדָּם. כְּהוֹדַעְתָּ לָעֵנוּ
 מִקְדָּם. מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ שׁוּב. כְּמוֹ בְּתוֹרַתְךָ כְּתוּב.
 וּבְצֵל כְּנִפְיֶיךָ נַחֲסָה וְנִתְלוֹנָן. כִּיּוֹם וַיֵּרֶד יי בְּעֵנָן.
 תַּעֲבוֹר עַל־פְּשַׁע וְתִמְחָה אֲשָׁם. כִּיּוֹם וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ
 שָׁם. תִּאֲזִין שׁוֹעֲתֵינוּ וְתִקְשִׁיב מִנוּ מֵאִמֵּר. כִּיּוֹם
 וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יי וְשָׁם נֵאֱמַר : וַיַּעֲבוֹר יי עַל־פְּנֵינוּ
 וַיִּקְרָא :

יי. יי. אֵל. רַחוּם. וְחַנוּן. אֶרֶךְ־אֲפִים וְרַב־
 חֶסֶד. וְאֵמֶת. נִצַּר חֶסֶד לְאֱלֹפִים. נִשְׂאָה עֵוֹן.
 וּפְשַׁע. וְחַטָּאָה. וְנִקְהָה. וְסִלְחָתָהּ לְעוֹנֵינוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ
 וְנִחַלְתֵנוּ. סִלַּח לָנוּ אָבִינוּ כִּי־חַטָּאנוּ מְחַל לָנוּ
 מִלְכָנוּ כִּי פִשְׁעֵנוּ. כִּי־אָתָה אֲדַנִּי טוֹב וְסִלַּח וְרַב
 חֶסֶד לְכָל־קְרָאִיךָ :

יי בּוֹקֵר תִּשְׁמַע קוֹלֵנוּ. בּוֹקֵר נִעְרוּךְ לָךְ וְנִצְפָּה. שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ
 בְּשׁוֹמְנוּ אֵלֶיךָ. בְּנִשְׁאָנוּ יְדִינוּ אֵל דְּבִיר קְדוֹשֶׁךָ. שְׁמַע יי קוֹלֵנוּ נִקְרָא
 הַבְּנוּ וְעֵנֵנוּ : שׁוּבֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל וְהַפֵּר בְּעַסְךָ עִמָּנוּ. אֵין קוֹרָא בְּשִׁמְךָ.
 מִתְעוֹרֵר לְהַחְזִיק בְּךָ : שְׁמַעַה תִּפְלֹתֵנוּ יי וְשׁוֹעֲתֵנוּ הַאֲזִינָה. אֵל דְּמַעֲתֵנוּ
 אֵל תַּחֲרֹשׁ :

בְּרַחֵם אָב עַל בְּנִים. בֶּן תִּרְחַם יי עֲלֵינוּ : לֵי דַּאֲשׁוּעָה עַל עַמְךָ בְּרַבְרִיךָ
 סִלָּה. יי צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ. אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה : יי צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם
 בּוֹשֵׁחַ בְּךָ : יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ כִּיּוֹם קְרָאנוּ :

סִלַּח־נָא לְעוֹן הָעַם הַזֶּה כְּגֵרֶל חֶסְדְּךָ וּכְאֲשֶׁר
 נִשְׂאָתָה לָעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַיּוֹם וְשָׁם נֵאֱמַר.
 וַיִּאֱמַר יי סִלַּחְתִּי כְּדַבְּרֶיךָ :

סליחות ליום ראשון

ושח אלהי אנך ושמע סקח עיניך וראה שומצתיני והעיר אשר נקרא
שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו ספילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים ;
" שמעה " סלחה " הקשיבה ועשה אל תאחר למען אלהי כי שמך נקרא על
ערך ועל עמך

אלהינו ואלהי אבותינו

ב סליחה

אין מי יקרא בצדק. איש טוב גמשל כחדק. בקש
רחמים בעד שחוקי הדק. בשום פנים אין בדק; גבר תמים
וגבר אפס; גמר חסיד וצדיק גרפס. דור עני בעונו נתפס.
דרכיו להגיד מי יחפש; הוספנו בחטאינו חמה להבעיר.
המתנדבים בבני בית להפעיר. ומה יעצור פח רב וצעיר.
ודוי ופלל לקדיש ועיר; זחלתי ואירא בעד מחן. זעק לחוות
לחוקר ובוחן. חסר חסד ויתור צחן. חן איך אמצא בתחן;
טוב לקוראיה בגפש רהב. מורחם נשוא ולכלכל יחב. יקר
חסדה עלי יורהב. יען קולי להאזין באהוב; כהגון מדות
ובתפלה שלם. כזקן כרגיל ולא בגולם. להחשב נגדה דבאי
מלהכלם. לרוחתי זכרה רחמיה מהתעלם; מרבים צרכינו
ואין להאמר; מקוצר דעה ומרוב מפר. נגדה הפל יוצר
חומר. נוהג ורועה צל ושומר; שורדנו כתורן הר בודדנו.
סחי ומאום הושם בבודנו. עגנו ותננו מחיה בשעבודנו.
עוד למגינה בקש אבודנו; פגיעת נגעי תוכחותיה שבושים.
פזורים פרודים ובגזים עבושים. צפנם בספק מריב ושפטים.
צפית תפארתה למו מבטים; קול כחה להב חוצב. קצב
טוב וחלופו קוצב. רעה דופקים בקול עצב. רצות נדבתם
ובקרבים התיצב; שוקדים בצום לבם להכניע. שאונם
מזעם בחדריה תצניע. תובעים בלחש שפה להניע. תאותם
אל נא תמניע; שמך אלהים חיים מתפאר. לחיים טובים
ממך גשאר. מקור חיים עמך מתבאר. הביטה ועגנו
ועינינו האר; אל סלך ויעבור.

סליחות ליום ראשח

תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מתחנותינו: תבא לפניך תפלתנו
אל היכל קדשך: תבא לפניך אנקת אסיר בגודל זרועך הותר בני תמותת.
אלהינו בושנו במעשינו ונבלמנו בעונינו: כרחם אב ליי הישועה.

ר סליחה

אלהינו ואלהי אבותינו

תבא לפניך שועת חנון. תהי נא אזנך קשבת תחנון.
שמעה יי צדק הקשיבה רנון. שר משרים ומעלים מרנון:
ראש להרים נבלמנו בושנו. ריח נרדנו כי הבאשנו.
קלקלנו ישרים ותורות שבשנו. קרקע פנינו בכזן כבשנו:
צר ומצוק מכל צד. צאן נדחה מאין מצד. פנה לימין
ויגזור מעצד. פחד משמאל וציד הצד: עיניך רואות
תהיינה פקוחות. עוני וענוי מצרות המתוחות. ספד לרנה
לרצוי תוכחות. סבות והפוך בדרךך חנכות: נתנו
בעונינו לשבי ולביזה. נחנו מלכינו וכהנינו לבוזה. מרום
נכבדות ואהבה עזה. מגרת לארץ לשמה ולבזה: לא
חלינו פניך להפיל תחנה. להשכיל באמתה מעלות צחנה.
בלינו כסדום בשפל קול השחנה. כמעט רגע לולי תחנה:
יתר הפלטה להשאיר חסת. יתד וגדר תתה וכנסת.
מלטתנו כנגד שלש מאסת. מירת כוסף בגללינו רמסת:
חבול חבלנו מעל למעול. חבלנו מעול אר עול. זכור
צוית בלי לגעול. זרוים לקבץ וכם לבעול: ואתה אחרי
כל הבא. ודאי וצדיק ולנו הדבה. היום כמאז בלי סבה.
הננו לפניך באשמה רבה: דלת עם לקלם וחרוף. דחופים
סחופים נתונים לטרוף. גלות ושעבוד ונסיון וצרוף. גלגל
בחסד לסליחה ותרוף: ברחמיה עוד ברבות עתים. בך
גושעה קיים והושעתים. אלה מרחוק יבאו פתים. ואלה
מצפון צים וכתים: שלך הם עבדיך ועמך. לבב כימי קדם

סליחות ליום ראשון

ז

מנעימך. משכנו אחריתך שימנו רשומך. הכל חפצים
ליראה את שמך: הקטון לאלף גדל רחומנו. ובהצער לנו
להעצים בתחומנו. יחד בכל צדקותיה לרחמנו. ישוב נא
אפק ותנחמנו: אל מלך ויעטר

ה' פומון

א"ב

במוצאי מנוחה. קדמנוך תחלה. הט אונך
ממרום יושב תהלה. לשמוע אל הרנה ואל
התפלה:

את ימין עוז עוררה לעשות חיל. בצדק
נעקד ונשחט תמורו איל. גנון נא גועו בזעקם
בעוד ליד: לשמוע דרוש נא דורשיך בדרשם
פניך. הדרש למו משמי מעוניך. ולשועת חנונם
אל תעלם אונך: לשמוע זוחלים ורועדים מיום
בואך. חלים כמבכירה מעברת משאך. טנופם
מחרה נא ויודו פלאך: לשמוע יוצר אתה לכל
יציר נוצר. כוננת מאז תרף לחלצם ממעצר.
לחוננם חנם מאוצר המנצר: לשמוע מרום אם
עצמי פשעי קהליך. נא שגבם מאוצר המוכן
בזבולך. עדיך לחון חנם באים אליך: לשמוע פנה
נא אל התקאות ואד לחטאות. צדק צועקך
מפליא פלאות. קשוב נא חנונם אלהים יי
צבאות: לשמוע רצה עתירתם בעמדם בלילות.
שמע נא ברצון בקרבן כליל ועולות. תראם
נסיך עושה גדולות. לשמוע אל הרנה ואל
התפלה: במוצאי. אל מלך. ויעטר.

סליחות ליום ראשון

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי נְחֻסְדִּיךָ כִּי מֵעוֹלָם הִמָּה: זְכַרְנוּ יי בְּרִצּוֹן
 עֲמֶךָ וּפְקֻדְנוּ בִישׁוּעָתֶךָ: זְכוֹר עֲדֹתֶךָ קִנִּיתָ קָדָם גְּאֻלָּתָהּ
 שֶׁבַט נְחֻלָּתֶךָ: הִר צִיּוֹן זֶה שְׁכֵנְתָּ בּוֹ: זְכוֹר יי חֶבֶת יְרוּשָׁלַיִם
 אֲהַבַת צִיּוֹן אֵל תִּשְׁבַּח וּלְנֹצַח אַתָּה תִקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי
 עַתָּה לְחַנּוּנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד. זְכוֹר יי לְבָנֵי אָדָם אֵת יוֹם
 יְרוּשָׁלַיִם הָאוֹמְרִים עָרוֹ עָרוֹ עַד הַיּוֹסֵד בָּהּ. זְכוֹר לְאַבְרָהָם
 לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וּבְדַבַּר
 אֱלֹהִים אַרְבָּה אֵת זַרְעֶכֶם בְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם. וְכָל הָאָרֶץ
 הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֶּן לְזַרְעֶכֶם וְנָחְלוּ לְעוֹלָם: זְכוֹר לְעֲבָדֶיךָ
 לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אֵל תִּפְּן אֵל קָשִׁי הָעַם הַזֶּה וְאֵל
 רִשְׁעוֹ וְאֵל חַטָּאתוֹ: זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אֲבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ
 וְזָכַרְתִּי אֵת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאַף אֵת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֵת
 בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר:

כשיש מילה אומרים כאן פזמון זכור ברית אברהם תמצא בסוף הספר:

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית רֵאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ וְזָכַרְתִּי לָהֶם
 בְּרִית רֵאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי
 הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת לָהֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יי: עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמוֹ
 שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ וְאַף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתָם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא
 מָאֲסִתִּים וְלֹא גִעַלְתִּים לְכַלּוֹתָם לְהַפִּיר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי
 יי אֱלֹהֵיהֶם: הִשָּׁב שְׁבוּתֵינוּ וּרְחַמְנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב וְשָׁב יי
 אֱלֹהֶיךָ אֵת שְׁבוּתֶךָ וּרְחַמֶּךָ וְשָׁב וּקְבֹצֵךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר
 הִפִּיצֶךָ יי אֱלֹהֶיךָ שְׁמָה: קִבֵּץ נִדְחֵינוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב אִם
 יִהְיֶה נִדְחָךָ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבְּצֶךָ יי אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם
 יִקְחֶךָ: מְחַה פְּשָׁעֵינוּ כְּעַב וּכְעֵנָן כְּמָה שֶׁכָּתוּב מְחִיתִי כְּעַב
 פְּשָׁעֶיךָ וּכְעֵנָן חֲטָאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גְאֻלָּתֶיךָ: מְחַה
 פְּשָׁעֵינוּ לְמַעַנֶּךָ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מוֹחָה פְּשָׁעֶיךָ
 לְמַעַנִי וְחֲטָאתֶיךָ לֹא אֲזַכֵּר: הִלְבֵּן חֲטָאֵינוּ בְּשִׁלְג וּכְצִמֹר
 כְּמָה שֶׁכָּתוּב לָכוּ נָא וְנִנְכָחָה יֹאמַר יי אִם יִהְיֶה חֲטָאֵיכֶם
 כְּשִׁנִּים כְּשִׁלְג וּלְבִינֵנוּ וְאִם יֹאדִימוּ בְּתוֹלַע כְּצִמֹר יִהְיוּ: זָר

עלינו מים טהורים וטהרנו כמָה שכתוב וזרקתי עליכם
מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם ומכל גלוּליכם
אטהר אתכם: רחם עלינו ואל תשחיתנו כמָה שכתוב כי
אל רחום יי אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישבח את
ברית אבותיך אשר נשבע להם: ומול את לבבנו לאהבה
את שמך כמָה שכתוב ומל יי אלהיך את לבבך ואת לבב
זרעך לאהבה את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען
חייה: המצא לנו בבקשתינו כמָה שכתוב ובקשתם משם
את יי אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך:
תביאנו אל הר קדשך ושמחנו בבית תפלתך כמָה שכתוב
והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולותיהם
וזבחייהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל
העמים:

שמע קולנו יי אלהינו חוים ורחם עלינו וקבל
ברחמים וברצון את תפלתנו: השיבנו יי אליך
ונשובה חדש ימינו בקדם:

אמרנו האזינה יי בינה הגיגנו: יהיו לרצון אמרי פינו
והגיון לבנו לפניה יי צורנו וגאלנו: אל תשליכנו מלפניה
ורוח קדשך אל תקח ממנו: אל תשליכנו לעת זקנה
בכלות פחנו אל תעזבנו: אל תעזבנו יי אלהינו אל תרחק
ממנו: עשה עמנו אות למזכה ויראו שנאינו ויבשו כי
אתה יי עזרתנו ונחמתנו: כי לך יי הוחלנו אתה תענה
יי אלהינו:

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניה תפלתנו ואל
תתעלם מתחנו. שאין אנו עזי פנים וקנשי עורף לומר
לפניה יי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו
אבל אנחנו חטאנו:

אשמנו בגדנו. גזלנו. דברנו דופי. העוינו. והרשענו.

סליחות ליום ראשון

וְדַנּוּ. חֲמָסָנוּ. מְפַלְנוּ שְׂקָר. יַעֲצֵנוּ רַע. כְּזָבְנוּ. לַצָּנוּ. מְרַדְנוּ.
נֶאֱצַנוּ. סָרְרָנוּ. עֲוִינוּ. פִּשְׁעֵנוּ. צָרְרָנוּ. קִשִּׁינוּ עֲזָרָה. רִשְׁעֵנוּ.
שִׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲיִנוּ. תַּעֲתָעֵנוּ. סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ
הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי
אֲמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשָׁעֵנוּ:

אֲשַׁמְנוּ מִכָּל עֵם. בּוֹשִׁנוּ מִכָּל יוֹר. נִלְחֵנוּ
מִמֶּנּוּ מְשׁוֹשׁ. דָּוָה לִבְנוּ בַּחֲטָאֵינוּ. הִחֲבַל אֲוִיָנוּ.
וְנִפְרַע פְּאֵרְנוּ. זְבוּל בֵּית מִקְדָּשְׁנוּ חָרַב בְּעֲוִיָנוּ.
טִירַתְנוּ הִיִּתְרָה לְשִׁמְרָה. יוֹפִי אֲדַמְתִּינוּ לְזָרִים.
כַּחֲנוּ לְנִכְרִים:

וְעַדִּין לֹא שָׁבְנוּ. מִטְּעוּתֵינוּ. וְהִיאֵךְ נַעִיז פְּנֵינוּ וְנִקְשָׁה
עַרְפָּנוּ. לֹאמַר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים
אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאָנוּ. אָבֵל אֲנַחְנוּ חָטְאָנוּ: אֲשַׁמְנוּ וְכוּ

לְעֵינֵינוּ עֲשִׂקוּ עִמָּלֵינוּ. מִמִּשְׁךְ וּמִמּוֹרֵט מִמֶּנּוּ.
נָתַנוּ עֲלֵם עֲלֵינוּ. סָבְלָנוּ עַל שְׂכָמֵנוּ. עֲבָדִים
מְשָׁלוּ בָנוּ. פּוֹרֵק אֵין מִיָּדָם. צָרוֹת רַבּוֹת סָבְבוּנוּ.
קָרְאֵנוּךָ יי אֱלֹהֵינוּ רְחֻמָּת מִמֶּנּוּ בְּעֲוִיָנוּ. שָׁבְנוּ
מֵאַחֲרֶיךָ. תַּעֲיִנוּ וְאַבְדָּנוּ: וְעַדִּין לֹא שָׁבְנוּ מִתְּעוּתֵנוּ.
וְהִיאֵךְ נַעִיז פְּנֵינוּ וְנִקְשָׁה עַרְפָּנוּ. לֹאמַר לְפָנֶיךָ יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאָנוּ.
אָבֵל אֲנַחְנוּ חָטְאָנוּ: אֲשַׁמְנוּ וְכוּ

מְשִׁיחַ צְדָקָה אָמַר לְפָנֶיךָ שְׂגִיאוֹת מִי יִבִּין מִנְּסֻתָרוֹת
נִקְנוּ: נִקְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פִּשְׁעֵינוּ וְשִׁחַרְנוּ מִכָּל טְמֵאוֹתֵינוּ.
וְזָרוּק עֲלֵינוּ מִים טְהוֹרִים וְשִׁחַרְנוּ כִּפְתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ
וְעַרְקֵתִי עֲלֵיכֶם מִים טְהוֹרִים וְשִׁחַרְתֶּם מִכָּל טְוִמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל
נִלְוֵיכֶם אֲמַר אֲתָכֶם: עֲמֵךְ וְנִחַלְתָּךְ רַעִיבִי שׁוֹבֵךְ צִמְאִי

סליחות ליום ראשון

תְּסַדֵּד תֵּאבִי יִשְׁעָךְ. יִפְרֹו וַיִּדְעוּ בִּי לַיִּי אֱלֹהֵינוּ הַרְחֵמִים
לְהַסְלִיחוֹת:

אֵל רַחוּם שְׁמֶךָ. אֵל חַנּוּן שְׁמֶךָ. בְּנוּ נִקְרָא שְׁמֶךָ. יי
עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן אִמְתָּךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתְךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן גְּדֻלַּתְךָ וְתִפְאֶרְתְּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן דָּתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
הַדָּרָה. עֲשֵׂה לְמַעַן וַיַּעֲוֶדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן זִכְרְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
חֲסִדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן טוֹבְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְחֻדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
כְּבוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן לְמוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן מַלְכוּתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
נִצְחָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן סוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן עֲוֶה. עֲשֵׂה לְמַעַן פְּאֶרְךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן צְדָקְתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂכִינְתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תְּהִלַּתְךָ. עֲשֵׂה
לְמַעַן אֲהַבֶּיךָ שׁוֹכְנֵי עִפְרָיִם. עֲשֵׂה לְמַעַן אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב.
עֲשֵׂה לְמַעַן מִשֶּׁה וְאַהֲרֹן. עֲשֵׂה לְמַעַן דָּוִד וּשְׁלֹמֹה. עֲשֵׂה
לְמַעַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַדְּשָׁה. עֲשֵׂה לְמַעַן צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן שׁוֹמְמוֹת הַיַּבְלָה. עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְיִסוֹת מִזְבְּחֶךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קְדוּשַׁתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל
יְחֻדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָּאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל הַדּוֹשׁ שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה
לְמַעַן יִגְקִי שָׂדִים שְׂלֵא חֲטָאוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן גְּמוּלֵי חֵלֶב שְׂלֵא
פָּשְׁעוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן. עֲשֵׂה לְמַעַן אִם
לֹא לְמַעַנְנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

עֲנֵנוּ יי עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֲבֹתֵינוּ עֲנֵנוּ.
עֲנֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ הוֹרְשֵׁנוּ עֲנֵנוּ.
עֲנֵנוּ הָאֵל הַנְּאֻמָּן עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ וְתִיק וְחָסִיד עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ זָךְ
וַיִּשָׂר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ חַי וְקַיִם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ טוֹב וּמְטִיב עֲנֵנוּ.
עֲנֵנוּ יוֹדֵעַ יִצָּר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ כּוֹבֵשׁ כְּעָסִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ לּוֹבֵשׁ
צְדָקוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ נוֹרָא
וְנִשְׁבָּב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ סוֹלֵחַ וּמוֹחֵל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עוֹנֶה בְּעַת
רַצּוֹן עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פוֹדֶה וּמַצִּיל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ צַדִּיק וַיִּשָׂר עֲנֵנוּ.

ענינא. רחמנא דעני למפיכי ריחא ענינא. רחמנא ענינא.
 רחמנא הוים. רחמנא פרוק. רחמנא שזיב. רחמנא רחס
 עלן. השתא בעגלא ובזמן קריב: ואומרים תחנון

מחי ומסי ממית ומחיה. מסיק מן שאול לחי
 עלמה. ברא כד חטא. אבוה לקוה. אבוה דחיים
 מסי לכאבה. עבדא דמריד נפיק בקולר. מרה
 תאיב ותבר קולריה. ברך בוכרך אגן וחסין
 קמד. הא רוי נפשיין בגירין מרין. עבדך אגן
 ומרודגן קמד. הא בבזתא הא בשביתא הא
 במלקיותא: במטו מנד ברחמך דגפישין. אסי
 לכאבין דתקוף עלן. עד דלא נהוי גמירא בשביא:

מכניסי רחמים. הכניסו רחמנו לפני בעל הרחמים:
 משמיעי תפלה. השמיעו תפלתנו לפני שומע תפלה. מי
 צעקה השמיעו צעקתנו לפני שומע צעקה: מכניסי זמעה
 הכניסו דמעותינו לפני מלך מתרצה בדמעות: השתדלו
 והרבו תחנונה ובקשה לפני מלך אל רם ונשא: הזכירו
 לפני השמיעו לפני תורה ומעשים טובים של שוכני
 עפר: וזכור אהבתם ויחיה זרעם שלא תאבד שארית
 יעקב. כי צאן רועה נאמן היה לחרפה. ישראל גוי אחד
 למשל ולשנינה. מהר עגנו יי אלהינו ופדנו מכל גזירות
 קשות. והושיעה ברחמיה הרבים משיח צדק ועמד:

מרון דבשמיא לך מתחננן. כבר שבא דמתחננן לשבויה.
 פלהזן בני שבא בכספא מתפרקין. ועמד ישראל ברחמי
 ובתחנוני. הב לן שאדתין ובעותין דלא נהדר ריקם מן
 קדמך:

מרון דבשמיא לך מתחננן. כעבדא דמתחננן למריה.
 עשיקי אגן ובחשוכא שריגן טרירן נפשיין מעקתיין דגפישין

סליחות ליום ראשון

חילא לית בן לרצונך. מרן עבד בדיל קנימא דתגרא עם
אבהתנא:

שומר ישראל. שמור שארית ישראל. ואל יאכד ישראל. האומרים שמע
ישראל: שומר נוי אחד. שמור שארית עם אחד. ואל יאכד נוי אחד. המיחדים שמך
יי אלהינו יי אחד: שומר נוי קדוש. שמור שארית עם קדוש. ואל יאכד נוי קדוש
המשלשים בשלוש קדשות לקדוש: מתרצה ברחמים. ומתפסים כתחנונים. התרצה
והתפסים לדור עני כי אין עוזר:

אבינו מלפנו חפנו ועננו פי אין בנו מעשים: עשה
עמנו צדקה וחסד והושיענו:

סליחות ליום שני

מקוה ישראל יי מושיע בעת צרה: למה תהיה כאיש נדהם כנבור לא יוכל
להושיע: קומה עזרתח לנו ופדנו למען חסדך: כרחם אב ליי הישועה:
אלהינו ואלהי אבותינו

אם עונינו רבו להגדיל. בנו ענו עבות בגדיל.
גרמו לנו בנתים דהבדיל. דרכי רחמיק לא
תחדיל: התנהג במדת חסד התנית. ואתה
הוא לא שנית. זכר עדתך אשר קנית. חון שירי
בכור כנית: מענתנו גפי קרת נתונים. ישבתנו
שן סלע איתנים. באחד הכיתנו במקום תנים.
דרויה צאת כמה מתונים: מרוב פקדות ובהלה
מחלקת. נקטה נפשי שחה לעפר בוחלת.
סמכה בטן לארץ נשחלת. עורה למה תישן
תוחלת: פקח קוח קרוא אסיריך חפוי. צוק
העתים חשבונם קפוי. קביץ פווריך עדר הנפוי.
ראות עולתה פיה תקפוי: שמור שבועת חסד
ותנאי. תם וצבור ובנאי איתני. שלומי יציה
לבלי גנאי. הפוד ושנות לחובה הפנאי: קטן כי

סליחות ליום שני

יעקב ודל. ידוע חולי נבזה ותרל. חיים וחסר
מעוז ומגדל. כאשר עתה כחך יגדל:

אל מלך. ויעבור. יי. וסלחת.

לא כחטאי תעשה לנו ולא בעונותינו תגמול עלינו: אם עווננו
שנו בנו יי עשה למען שמך. אם עונות תשמר יה אדני מי יעמוד:
אם בניה חטאו לך אל תשלחם ביד פשעם: נפשנו חפחה ליי עזרנו
ומגננו הוא: כרחם אב וכו'

אלהינו ואלהי אבותינו א"ב שלמה טו סליחה

אין במדת בשר מדתך. איה קנאתך ועצת עמידתך.
בת בררת לבית חמדתך. בעלויך אדונים ואין לצמדתך.
גועה לדודי אני מאורסת. גועל רודי איך גדרסת. דין הרג
לעצמה מקנסת. דחוייה גם פי נאננסת: האם בלי ספר שלוח.
הבן כיתום אויבך שלוח. וגן נעול הפקר כמלוח. ומעיון
חתום גרפם דלוח: זעם כרגע ועתה להפוך. זרי קודש
עתה לשפוך. חבת ריע כקרן הפוך. חשוכה עזובה כקורעת
בפוך: טוב התואר קדורנית מפרך. מריה מכה מבלי ארך:
יום נקם נסתם דרך. יום שלום נחתם חרך. כח הסבל
הכשיל נטל. כסול ושאול הנשאר מקטל. לא למרגע נד
ומטלטל. לעמל ויגע ואחר נוטל: מטע קרן שמן המדשן.
מרמם מדוע כחרולי כבשן. נוצר למעלה לא יישן. נטעו
למשלוח פרות הבשן: שורקה מה בצע ונקמפת. סורחת
מה יתרון ונקמפת. על יד חקוקה ומזמפת. על מה אהבתה
נשמפת: פעולת הרזבים מיעוט מלאכת. פריעות שקר
רבה והולכת. צופה הפנות ועתה נמשכת. צרה פקודה
ואחרת נסמכת: קודש ראשית ערימת שערים. קצוי ארץ
זרוים כשעורים. רוח מנשבת בעלי יערים. רדוף נשממת
נסים ונקערים. שמונה ותשעים האלות האלה. שלמו

סליחות ליום שני

אלה מאלה וכאלה. תרחם תקבצנו מקרנות אלה. אזיאמרו
בגוים הגדיל יי לעשות עם אלה :

אל מלך ויעבור.

מלאכי רחמים משרתי עליון. חלו נא פני אל במטב
הגיון. אולי יחוס עם עני ואביון אולי ירחם : אולי ירחם
שארית יוסף. שפלים ונבזים פשוחי שסף. שבויי חנם מכורי
בלא כסף. שואגים בתפלה ומבקשים רשיון : אולי אולי ירחם
מעני חבלי מלמדי מפות בענוי סבל. מנוד ראש נתונים
ביושבי תבל. משל בעמים בקצף ובגיון : אולי אולי ירחם
ויראה בעני עמו. ויקשב וישמע הצגים לעמו. ועודים בלחש
מוסר למו. ועיניהם תולים למצוא רציון : אולי ירחם אומרי
סלח נא. אומצי שבחו בכל עת ועונה. אנגדים בצרה לשפוד
תחנה. את פני אלהיהם שופכים לב הגיון : אולי אולי ירחם
לקתה בכפלים. לעושה אריות כמו בפי שחלים. לוקה
ומשתקמת בעון שולים. לא שכחה בכל זאת מכתב עון
הגיון : אולי אולי ירחם כבושי פנים. השומעים חרפתם ולא
משיבים ועונים. נצחו מקוים ולישעו נשענים. פי לא כלו
רחמיו בגליון : אולי אולי ירחם יחלץ עני בעניו. חבושו ותיר
מארץ שביו. יגה מזורו ויחבוש חליו. צעקתו ישמע ויחיש
עת פדיון ק אולי יחוס עם עני ואביון אולי ירחם : אל מלך ויעבור.

סליחות ליום שלישי

הושיעה יי כי נמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם : לולי יי שהיה לנו בקום
קלינו אדם : אזי חיים בלעונו בחרות אפס בנו :
ברחם אב. לוי השועה. יי צבאות. סלח נא. הטח וכו'.

סליחה ח אלהינו ואלהי אבותינו יצחק הקטן ברבי מאיר ז"ל
ישאל עמך תחנה עורכים. שיהם מצורים ולהישע צריכים.
צריהם עדיהם עול מאריכים. כל זאת הגעתם ושמך מברכים :

סליחות ליום שלישי

חוקי ומכאזב להכתב לא נמסר. עלובים מנוער ומהם לא
לא הוסר. קדוש בידך לפתח מוסר. באמנותך הנקיה ולא
באמנות בשר: הלובש צדקה ולו כמעיל עטויה. וממכה
עצמה מתקן רטויה. קומם עדתך מנפיתתה המטויה. בכוחך
הגדול ובזרועך הנטויה: באהבתך ובחמלתך מנשא ומנטל
עצת הרעים תמחה ומחשבותם תבטל. רבה נזראות ביניהם
הטל. ומלאך אכזרי דוחה ומטלטל: בשביל כבוד עצמך
ושם קדשך המהלל. נזראות הפלא לבל בעמים יתחקל.
יועצים ואיתניהם תוליך שולל. ובהם תעזיל כאשר בי
התעזלל: מקים מעפר דל ואביון מאשפה. כנסתך בל תתן
לקלה וקחרפה. אם בפקודיך מתעצלת ומרפה. על כל
פשעיה חבתך תהא מחפה: יתרה חבתם לפניך אדוני
האדונים. בין כף ובין כף קרואים לה בנים. רחמיה יקדמונו
אלהי העליונים ותחתונים. מרם ישטפנו המים הזדונים:
חפצי קרבתך על כל הבאות. החישה למו ישועות הנבאות.
קדוש עשה עמם לטובה אות. חזק גואלם יי צבאות:

אל מלך ויעבור.

נשא לבבנו אל כפים אל אל בשמים: תבוא לפניך אנקת אסיר כגודל זרועך
הותר בני תמותה. ליי אלהינו הרחמים והסליחות כי מרדנו בו:
ברחם אב. ליי הישועה.

אלהינו ואלהי אבותינו

סליחה ט

אליה נשואות עינינו. בכל פנה ופנה אשר זריתנו:
ניעת קולנו ברמה נשמע. דלה בכי תמרורים נדמע: הציקתנו
בטננו ברוב תחלואות. ומתלאות הבאות אחר תלאות:
זולתך בלעונו אדונים. חורשים זה אחר זה כפוז שנים:
מרופה פרתך בפצעי חבורים. יגוע וכבר אין לה בהן צורך
ולא לאחרים: כל היום עליך הרונים. לבפרה אין אנו

סליחות ליום שלישי

טשינים. מה נתנה ומה נקדם. נגדה מלבוש ומלהתאדם:
 שיח שפתותינו אם נברור בשושן. עזינינו נגדנו ישן נושן:
 פגרינו אם תצמית ודמינו אם תשפוד. צדקה ארץ ומבלי
 רזנו תהפוד: קומו רבוצי מכפל סעדונו בשועה. ראו כליון
 איה שבועה: שומרי הצאן הקימו והשתוממו. שקדתם
 טרחתם ובכהלות התמו: תפארת עזמו עזרה למה תישן
 תהלות ישראל הגה לא ינום ולא יישן: אל מלך. ויעבור.

שם המחבר שפטיה
 ישראל נושע ביי. תשועת עולמים. גם היום יושעו. מפיה שוכן מרומים. בי
 אמה רב סליחות. ופעל הרחמים: שעריה הם הזפקים. כעניים ודלים. צקון
 לחשם קשוב. יה שוכן מעלים: כי אתה פחודים הם מפל צרות. ממחרפיהם
 ומדוחציהם. נא אל תעזבם. יי אלהי אבותיהם: כי אתה טובותיה יקדמו להם
 בזים תזכחה. ומתוך צרה. המציאם פדות ורחמה: כי אתה יושעו לעין כל.
 נאל ומשלו בם רשעים. בלה שעיר וחזתנו. ויעלו לציון מושיעים: כי אתה
 טקטיבה אדון. לקול שועתם. ולמכון שבתך השמים תפלתם: כי אתה. אל מלכותו

סליחות ליום רביעי

למה יי תעמוד כרחוק תעלים לעתות בצרה למה פניך תסתיר תשכח ענינו ולחצנו. אל
 בסתר פניך מעברך כי צר לנו מהר עננו יי כי טוב חסדך כוונתך פנה אלינו. אל ישוב
 וך נכלם עני ואפיון יהללו שמך: כרחם אב. וכי.
 מיוסר ע"פ א"ב וכסוף חתום שם המחבר שלמה הקטן יגדל בתורה
 סליחה יא

אלהינו ואלהי אבותינו
 אני יום אירא אליה אקרא. כל יעשקוני ידים עוזבי יקרה. גמור להשיב להם
 שב לבקרה. דין רשע ועול מלאם יקרא: החושבים להשפיע שם קודש הנבד.
 ולתרגיל שם נקרה ונעבד. זה דרכם טובנעם אבד. חשוד השאר דבתשם בבית
 הבד. טרוף טרף למדו אדם כמדובר. יהו גורל בעל הפקר במדבר. במעט פלו
 ולא יעדרו דבר. לולי רחמיך אדון בהסד דבר: מייחרתה אחר מדותיה לדינה.
 נזכריו להשיב מחלציו לזינה. סרנו וסוערנו ונשמטה חרב היונה. עמה הדין
 ונדך על העליונה פן יאמר יכולתי בעל המוט. צרי יגילו כי אמוט. קרא למכורי
 חנם שנת שמוט. רשע הפושט יד וסוג אחר ויקמוט: שטרף קודם ולו נושים
 מבקשים. תבואה קבשת לבלוע מלילות וקשים. שכוונה ומסורה ביד אדונים
 לישועתך מקוים ועליה נשענים. ממעון קדשה. תפן עליהם והצילם ממעונים
 הננו קוראים אבות ובנים: העיר קרית טירת נוד גהלנו. ים גאולים הרה לעבור
 קהלנו. בך תהלה ותנו ואתה רב האל מחוללנו. נהמנו נא יהי חסדך עלינו. אל מלך

חבט משמים וראה מזבול קדשך ותפארתך איה קנאתך וגבורותך המון מעיך ורחמך אלינו התאפקו.
 אחת כוררת בעזך ים שברת ראשי תנינים על המים. אם עזינינו ענו בנו יי עשה למען שמך: כרחם אב.
 מיוסר ע"פ א"ב כפול חתום המחבר גרשם בר יהודה
 סליחה יב

אלהינו ואלהי אבותינו

איה כל גפלאותיה הגדולות והנוראות. אשר ספרו לנו אבותינו יי צבאות

סליחות ליום רביעי

ברדת ישראל מצרימה לשעבוד ותלאות. בחבלי אדם משכתם ולא בשלשלאות. גם מעבדיהם בקשה עבודה. גזרו ביאור זכוריהם לאבדה. ונתתם סאה בסאה במדה. ונגלים הוצאת ברכוש כל חמדה: הים וגליו בעזר פוררו. הערדן הובשת וברגל עברו. ובמדבר כלכלתם ודבר לא חסרו. וממלכות ועממים בידם נמסרו: ונחו הטוב וירדפום מכניעים. ועקוקה ושמעת והעמדת להם מושיעים. חנו בארצם כל טוב שבעים. חטאו וגלו ופקדתם לשבעים: טפלו שקר ונתנו למרמס. טרדנו למדחפות אנשי חמס. יצאו מארצם וקץ חזרתם נכמס. ישבו בנגרות והיו למס: כח אפיץ פלטה הנשארת. בשקה מכווד רעה ממארת. לעת ראשונה פקודה משמרת. לבא שניה אצת וממרת: מעת לעת צרתי מרבה. מיום שעבר קשה הבא. נלאתי נשא עול מדהבה. נואמת מדוד והבא הבאה רבה: סגולתך קוראים בצר. סברם לאל בורא ויוצר. עד אנא " אקרא ממצר. ענני במרחב ידך לא תקצר: פשעים אם עצמו בינינו וביניך להבדילה. פרגוד אם נגעל בפני התפדה. צור בכפא כבודך חתור מהילה. צעקתינו לפניך תבא פני כבודך להתקבדה: קרא שנת רצון מעוצב להנפיש. קבץ נפוצותי ועבור בראשי. ריבה " ריבה נפשי. רצה להחליצני אלהי קדושי: שני רשעים בחצץ הגרום. שכול ואלמוז אותם סהרם. תשפך חמס ארצה לרם. תמותה הותר באמונה לארם: גדור פרצת סכה הנזפלת. רומם קריה עד עפר משפלת. שבויה נחם נחמה מכפלת. מאורה האר ותאיר מאפלת: בנה עירך פימי עוקם. רפא מזבתך היכל ואולם. יהודה וישראק שם ועבדך כלם. יגדל שמך מעולם ועד עולם: אל מלך.

זמון י"ג

שם המתבר יצחק

באשמורת הבוקר קראתיך אל מהלל. יערב לך חיון ערפי. יום לבי לך סולל. ותגיה את חשבי וכאור בקר יהולל. מלפי ואלהי כי אקרא אתפלל: צוה ישועתך דעם מיחדה. התנהלם בחסדך וברוב רחמיה. ועשה דמען שמך. הקם להם אורף אז שמך יתפאר ויתקד: מלכי חי רוכב על עב קד. אם תעדני במשקל. צדקי בחול ים יתקל. ורשעי בנוצה יקר. ואם נתוב אורחי מעקל. ודיני כשור הנסקל שקלה בפלם מהולל. איש מפשעים מחולל: מלכי קומם ארון ובדיו. והלבש אהרן מדיו. ורודה וצודה בצידיו. יאכל פרי מעבדיו. ואיש נוחם על מרדיו: לשון אש תאכל בדיו. ובערו שניהם יחדו. כאשר יבער הגלל: מלכי קדוש על כל ארון. עם כל יצוריו גדון. חזה יריבי איש מדון. מדבר עני בודון. ונוכחי יעורר בודון. ותותח בי ידון. תנה את נפשי לשלך. מזליך יועצים שולל. מלכי באשמורת אל מלך. ויעבור. ואומרים זכור רחמך עד למען שמך. ואומר החון קדיש תתקבל.

סליחות ליום חמישי

אין קורא בשמך מתעורר להחזיק בך: הושיעה " כי גמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם § הושע " את עמך את שארית ישראל: כרחם אב. פלח נא. הטה אלהי אונך וכו'.

סליחה יד

אלהינו ואלהי אבותינו   א"ב אליה בר שמעיה חזק ואמץ

אוייתך קויתך מארץ מרחקים. בקרבי שחרתיך קראתיך מפעמקים. גורסתי לתאותך כאיל על אפיקים. דרשתיך ובקשתיך ברחובות ובשוקים: הנה העת

סליחות ליום חמישי

תרויח גדהוקים. ותעשה דין ומשפט לעשוקים. זמוריהם שחתו ובקקום בזקקים
חמוסים נגושים ביד מדיקים: מפוליה שעשעת בילדים רבים. ימים רבים לחוצים.
ודפוקים. כל חסרו משוב רקים. לבאים שגם עלימו חורקים: מאסת וזנחת ונשפת
דבקים. נארף ברית שלשת החשוקים. סחי שמתנו מכים ולוקים. עצומי גזם
נאכילי ילקים. פצויעי חבורות ואברים מתפרקים. צרי הדלנו ודדנו מתמרוקים.
קומה עזרתה לנאנחים ונאנקים. רומם מאשפות ומעפר תקים: שלטון בידך
ירודך דהקים. תקפך בשחק וממשלתך בארקים אך לשמך יודו הצדיקים. בנשאתך
ראש שבעתים מזקקים. בזכות שלשת ארץ מצוקים: אל מלך.

אל תזכור לנו עונות ראשונים מהר יקרמונו רחמיך כי דלונו מאוד: יי אלהים בעלנו אדונים וזלתיך לנו
בך נזכיר שמך. כי עליך הורגנו כל היום נחשבנו כצאן לשבחה: כרחם אב וכו'.

סליחה טו אלהינו ואלהי אבותינו

איה קנאתך וגבורתך. בעשותך נוראות לזרע ברותי בריתך. גרושים נטושים
אנחנו מנהלתך. יי אלהינו בעלנו אדונים וזלתיך: דאגת ענייה גדלה עד למאוד.
הסובלים עול מזראך בלב ונפש ומאוד. והם שחים ומושפלים עד מאוד. מחר
יקדמונו רחמיך כי דלונו מאוד: זינונו שונה מפני מחרפים יום יום. חורקים שן
ושוחחים אך זה היום. טכס ממשלתך גלה איום. פי עקיף הורגנו כל היום: יחלנו
קץ גאולה ונחמה. פי כפתנו בושה ועטתנו כלימה. לחוצים ועבודים תחת יד
ישמעאלים עצומה. ואין אתנו יודע עד מה: על הר ציון ששמים. פני כבושים ולפי
ישתומם. צרים אשר שממהו האשימם. והאר פניך עד מקדשך השמים: קנין
הנקנה מא לשם תפארתך. רחם ואל תשחית והיא תהדתך. שבן הבטיחנו נאמן
ביתך. כי אל רחום יי אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך: תזכור תבנית תם בכסאך
מחקה. נאור ילדיו מנחל עדניך תשקה. ישע המציאם אותם נקה. נושא עון
ועובר על פשע ונקה: אל מלך וכו'.

פזמון טז שם הממכר שלטה הקטן חזק ואמץ.

שחר קמתי להודות. לך אלהי תהלתתי. וארגנך בקר ואודיעך
חטאתי. תנתן לי בזה שִׁכָּר לפעלתי. נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי:
לפנים זאת בישראל. מקריבי הקרבן. אם חטאי בשני. כלו
הפך קבן. נאדבה כל שנותי. ואאנין על החרבן. ואין לי לבד
מלתי. ועזרתי תפלתי: נפשי מזבחה בהיותו. וקדשים לזבחה.
והביא איש את זבחו. וחטאתו נמחה. אפס מני מבהן. ואין
זבח ואין מנחה. תודתי זבחתתי. שיחתי מנחתי: נפשי הן
בהיות העבודה. וכהנים על משמרת. הלא חטאת מכפרת
והעולה מכשרת. ואין חטאת ואין עולה ולא חלב ויוותרת.
ואשפוך את רבתי. ואפיל תחנתי: נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי:
הן קדם במקדש. בקום זריזים באשמורת. מהורים נצבו

סליחות ליום חמישי

להפּים. חרשים לקטורת. ואין לבונה ואין
קטורת. ונשאתי שחרחרת. בהתודות הטאתי.
תהי בקרבן תורתִי : נפשי תוהקדוש כי ידי כבדה
על אנחתי. ואין מי יעמוד בעדי. ואין לי בית
מנוחתי. לבר בך אזכיר שמך. מעוז צור ישועתי.
העבר את אשמתִי. וענתה בי צדקתי. נפשי
בשאלתי ועמי בבקשתי : שהר. אל מלך ויעבור. זכור.

סליחות ליום ששי

כאיל תערוג על אפיקי מים כן נפשי תערוג אליך אלהים : כי שחח לעפר
נפשנו דבקה לארץ בטננו : שפוך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות
אשר בשמך לא קראו כי אכל את יעקב ואת נוהו השמו : קומה עזרתה לנו ופדנו
למען הסדך : כרחם אב. ליי הישועה.

סליחה יי אלהינו ואלהי אבותינו שלמה הקטן
תערוג אליך כאיל על אפיקים. שחח דקץ רויה ואין
מפיקים. רחוק ועמוק וקדלות לא מספיקים. קוים וחוכים
ואמנה לא מפסיקים : צמאיה צוק קהם יחיל דבכם. פניך
לראות בית מעו חביבם. עבור בפך ועמוד אש סביבם.
סור ישמעאל בעלי דבכם. נכחידם נירשה למז נמו חרשו.
מירושתך אשר הורשת עמך גרשו. להשמיד יום יום עוד
ידרושו. בנוס מס וחקם וענייה ירשו : יבזו יבזו ידיך
יבזו פלבים. מפשים ישמעאל נבל ותער הנקבים. חרפתם
שומעים עלובים ולא עוזבים. זר לא נשלבים ועליך נצלבים :
ואנחנו נגדה זה ענוינינו. העל אלה תתאפק תחשה ותענונו
דכיתנו במקום תנים ואליך עינינו. גיא צלמות שמו
מעוננו : בנו נקרא שמך אל יתחלל. בך כל זרע ישראל
יתחלל. אם עזנינו רבו ומלאו חקך. אנכי מזחה פשעיה
פיה מלל : הרץ בת פוצי וקרבן תשע. קבץ יחד עשירית
עם תשע. טבע חטא ולא יזכר רשע. נושא עון ועובר על
פשע : אל מלך. ויעבור.

נִרְכּוּ הַיָּמִים וְדַבַּר הַזּוֹן. אֲרַמּוֹן נוֹשֵׁשׁ וְחַדְלֵל פְּרוּזֵן. בְּקוּי
 מִרְפֵּא בְּעֵתָהּ וְהַזּוֹן. בְּטָחָה וְהַשְׁקֵט לְמִנוּסָה וְחַפְזוֹן:
 בְּאִוְלָה נִאֲחָרְתָּ וְתוֹחֲקֵת מִמְשַׁכָּה. גּוֹלָה וְסוּרָה קְדוּרָנִית
 חֲשׂוּכָה. דְּמַעְתָּה מְצוּיָה בְּלַחֲיִיָּה לְמִשְׁכָּה. דְּרוּסָה בְּעוֹמָה
 גְּנוּחָה גְּשׂוּכָה: הוֹבְאָה בַּחוּשֵׁף וַיּוֹשֶׁבֶת הַיּוֹמָם. הוֹמָה לְבָה
 וּבְתוֹכָה יִשְׁתּוּמָם. עֵינֶיהָ מִיַּחְלֹות לִילָה וַיּוֹמָם. וְעֲצוּר
 בְּעֲצֻמוֹתֶיהָ בְּגִהְלֵת לְחֶמֶם: זְמִנֵי קִצִּיהָ מֵאֵד חֶתְמוֹ. זוֹהָרוֹת
 בְּרוֹתֶיהָ בְּעֵבְרָה גְּעֵתְמוֹ. חֶבְאוֹ נִדְחִיָּה וּבְמִסְגָּר נִסְתְּמוֹ.
 חֲטֵאִיהָ הַשִּׁיגוּהָ כִּי נִכְתְּמוֹ: טוֹפְלֵי שְׁקָר יִשְׁלִיּוּ בְּשִׁקְטָה.
 שִׁירְתָם בְּטוֹחֹת כְּעַל שְׁמֵרֵי שְׁקֵט. יַעֲצִיבוּ רַעֲיֵתָהּ בְּרוֹגְזוֹ
 לְמִקְטָה. יַגּוֹזוּהָ בְּרַחֵל גְּזוֹתֶיהָ לְלִקְטָה: כָּשֵׁל כָּחָה מִכּוֹבֵד
 סָבֵל. כְּבוֹרָה לְבָכִי וְעֲגָבָה לְאַבְלָה. לְגִנְדָה כְּלִימָתָה מְצַרִּיָּה
 קְהַתְנַבֵּל. לֵאמֹר נוֹאשְׁתָם לְצֵאת מִכְּבָד: מָאוּס גְּמֵאֲסֵתָם
 בְּגִדּוֹת לְגִדָּה. מְנוֹתְכֶם אָבֵד וְכִיקוּד מוֹקֵדָה. נוֹתְרָתָם כְּגַם
 וּכְצָבֵי מוֹדָה. גְּהִיָּה יִקְרַכֶם בְּאוֹפֵל מְנַדָּח: סִלְעֵנוּ וּמְצוֹדֵתְנוּ
 בְּשִׁמְךָ גְּרוּזֵן. סָבּוּל עֲלֶיךָ כְּלִיּוֹן וְחַרוּזֵן. עֲנוּשִׁים וּמְכִים
 בְּפֶרֶץ פְּרוּזֵן. עֲמָה בָּלִים בְּכִלְיוֹן חַרוּזֵן: פָּנָה לְהַחִישׁ לְעֲזָרְתִּי
 אֲיִלוֹתַי. פֶּן יֵאמֵר יִשְׁמַעֵאל יְכוּלְתִּי. צָרִי יִגִּילוּ כִּי שְׂכוּלְתִּי
 צוּר הַקִּימְנוּ כִּי נִפְלְתִי: קוּמָה וְהַנְּשֵׂא בְּעֵבְרוֹת צוּרְרֵים.
 קָרֵב יוֹם יִקְרָאוּ נוֹצְרֵים. רַעֲוֵי יִשְׁמַעֵאל לְהִיזוֹת מְצַרִּים. רְאוֹת
 דְּרִיכֵת בּוֹצְרֵים: שׁוּר בְּעֲמָה לְהוֹסִיף אֲמָצוֹ. שְׁקוֹד קְמַהְרוּ
 וּלְנִקּוֹתוֹ מִשְׁמָצוֹ. תִּשְׁמֹר עֲדָרֶיךָ כְּרוּעָה לְרַבְצוֹ. תִּשְׁמִיעַ
 מְצָרָה יִשְׂרָאֵל יִקְבְּצוֹ: שִׁנְן בָּרֵק חָרֵב בּוֹעֵמִיָּה. שֶׁבֶר חֲצִיָּה
 מִיִּשְׁמַעֵאל מְזַעֲמִיָּה. מֵרֵאשׁ פְּרַעוֹת אוֹיֵב בְּהַתְנַקְמָה. מִמָּה
 שֶׁעָשׂוּ בְּחֻלְלֵי עֲמָה: עֲבוּר נִקְמָתָה עֲמִים הַרְגִינוּ. עֲלִיּוֹת
 פְּחֵתִיּוֹת הַרִיעוּ רָנוּ. וְהָרַ וְגָבַע וְאִילָנוֹת יִרְנְנוּ. וְגַם יוֹשְׁבֵי
 סַדֵּעַ יִרְוֲנוּ: נִקְם הַדָּם וְנִקְם הַחֶמֶם. נִמְשַׁךְ לְיִשְׁמַעֵאלִים
 לְנַצִּירָם נִכְמָם. בְּכוּס עֲמוּק וְרַחֵב לְהַחֶמֶם. בְּשַׁחוּק וּבְרַעַג

כָּחַם יָמָם : רֵאשׁוּנָה תִשְׁלַם מִשְׁנָה עֲזוֹנוֹתֵיהֶם. רֵאָה חֲלָלִי
 אֲרֵצֶךָ בְּשַׁחֲתוֹתֵיהֶם. יִבְשׁוּ צָרִים בְּשִׁקָּר עֲזוֹנוֹתֵיהֶם. יוֹפְקֶדוּ
 מְרֹזֵב יָמִים בְּחִטָּאתֵיהֶם : צוֹרְפָנוּ בְּכֶסֶף בְּמוֹעֵקָה לְגוֹלְלָהּ.
 צוֹמְתָנוּ וְנוֹאֲשָנוּ לְכֹלוֹת בְּגוֹלָהּ. חוֹלְלָה יָדוֹ לְגַפֵּץ עִם
 סְגוּלָהּ. חָפֵץ פְּרוּטָה מְכִים אֲזֻלָּה : קִנְאָ לְשִׁמָּה וּלְקֶדוּשַׁתָּךְ
 חָם. קָרְבָנוּ אֵלֶיךָ וּבְצִלָּךְ גָּחַם. חָזָה כִּי אֵינִי מִפְּגִיעַ עָלֵינוּ
 קְדָחִים. חֲלוֹתֶךָ כְּמִשָּׁה וְאַהֲרֹן וּפְנִיחָם : זְכוֹר בְּרִית הַסֵּד
 קְדוּמִים. זַעֲקֵתֵינוּ שְׁעָה מְשֻׁמֵי מְרוּמִים. קָיָם לְעַמָּךְ בְּרִית
 שְׁלוֹמִים. אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים : אֵל מֶלֶךְ וַיַּעֲבוֹר.

פזמון טז

שם המחבר שלמה הקמן חזק ואמץ.
 חֲנָנוּ יְיָ חֲנָנוּ. עֲנָנוּ יְיָ עֲנָנוּ. עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. כִּי עָלֶיךָ
 נִשְׁעָנוּ. אֱלֹהֵי בְּשִׁלְשֵׁמוֹ וְאַתָּה בְּפָרְשֵׁמוֹ בְּקָרְבֵנוּ. וְאַנְחָנוּ
 בְּשֵׁם קְדוּשַׁתְּךָ דְּהִתְעַרְבֵנוּ. שׁוֹכֵן שַׁחַק לִישְׁעָנוּ תִקְרַב : עֲזוּנוֹ אֲנִי
 בְּדַגְיוֹנָם וְאֱלֹהֵי בְּגֵאוֹנָם מִתְפָּאֲרִים. וְאַנְחָנוּ בְּרַב לְהוֹשִׁיעַ
 מִתַּנְבְּרִים. לְעֲזוֹר לְאֵינִי כַח מְכַבִּירִים : עֲזוּנוֹ אֱלֹהֵי בְּמַגְנָתָם.
 וְאַתָּה בְּצַנְתָּם מִסִּתְחָרִים. וְאַנְחָנוּ בְּאַמְרַתְךָ מַחֵם תָּרִים.
 מְרוּחַ עֲרִיצִים הָיוֹת נִסְתָּרִים : עֲזוּנוֹ אֱלֹהֵי בְּהַצְהָלָה וְשַׁעֲט.
 וְאֱלֹהֵי בְּצַחְצוּחַ וּמַעֲט. וְאַנְחָנוּ בְּאוֹר כְּשִׁלְמָה עֲט. אֵת רְגֵלֵינוּ
 לֹא יִמוּט : עֲזוּנוֹ אֱלֹהֵי בְּהַגְפַת תָּרִים. וְאֱלֹהֵי בְּשַׁפְעַת קְלָבִים.
 וְאַנְחָנוּ בְּמַגֵּן חוֹסִים בְּמַגֵּן מִתְנַיִסִים. שׁוֹבֵר מַטָּה גְּאוֹן גְּסִים :
 עֲזוּנוֹ אֱלֹהֵי בְּקֶרְנֵי נְבָחִים. וְאֱלֹהֵי בְּקוֹל צְוָחִים. וְאַנְחָנוּ בְּקוֹלוֹ
 בְּמֵי שְׁבָחִים. מְפָרֵק וּמְפּוֹצֵץ סְלַעֵי צְחִיחִים : עֲזוּנוֹ אֱלֹהֵי
 בְּטָבוֹם עֶרְכָן. וְאֱלֹהֵי בְּטָכְסִים צָרְכָן. וְאַנְחָנוּ בְּאֵין בְּעֶרְכּוֹ
 עֶרְכָן וְאַרְכָן. מְקִים מוֹרְכָן לְבָמוֹת הַזֶּרְכָן : עֲזוּנוֹ אֱלֹהֵי בְּנִצְחָנָמוֹ.
 וְאַתָּה בְּרִצְחָנָמוֹ הַבְּטָחוֹת. וְאַנְחָנוּ בְּשֵׁם נִצַּח יִשְׂרָאֵל כְּפִינוּ
 שְׁמוּחָוֹת. מְלַעְרוֹץ וּמְלִירָא וּמְלִירָךְ מוּחָוֹת : עֲזוּנוֹ. אֵל מֶלֶךְ וַיַּעֲבוֹר

ואומרים זכור רחמיך עד למען שמך. והחזן אומר קדיש תתקבל.

אתה יי לא תכלא רחמיך ממנו חסדך ואמתך תמיד יצונו : שובה ישראל עד יי אלהיך
 כי כשלת בעוניך : כי שומע אל אביונים יי ואת אסיריו לא בזה : כרחם אב לוי הישועה וכו'.

אֲנַחְנוּ הַחוּמֵר וְאַתָּה יוֹצֵרֵנוּ. אִמְתָּךְ וַחֲסָדֶיךָ
תָּמִיד יִצְרוּנוּ. בְּאַפְּךָ אֵל תּוֹכִיחֵנוּ צוּרֵנוּ. בְּשִׁצְפָּךְ
חִמְתָּךְ אֵל תִּיַסְרֵנוּ: נִשְׁתַּנּוּ אֵלֶיךָ בְּקִיחַת דְּבָרִים.
גִּלְגַּל רַחֲמֶיךָ מִשׁוּב הַפּוּרִים. דַּרְשָׁנוּ שְׂכָנְךָ
בְּלִבּוֹת נְשֻׁבָרִים. דִּלְנוּ מִרְפֵּשׁ וּרְפֵא שְׂבָרִים:
הַעֲבֵר חֲרָפְתָנוּ אֲשֶׁר נָגוּר. הַאֲלֵם מְלִשְׁנֵי וְהַגְּבֵר
סִנְגוּר. וְשַׁעֲרֵי תִפְלֵתֵינוּ בֵּל תִּסְגוּר. וְעַד סוֹמְנֵינוּ
חִמּוֹת תִּחְגוּר: זָכְנוּ מִחֲטָא וְהַחֲסֵנוּ בְּצַלְךָ. זְרוּגְנוּ
תִמְחָה וְתִשְׁדִּיךְ בְּמִצּוֹלְךָ: חֲבָאֵנוּ וְהַסְתִּירֵנוּ בְּסִתְרֵךְ
אֲהַלְךָ. חוּסָה עַל עַמְלֶךָ וּקְהַלְךָ: מוֹמְאֵתָנוּ מִהַר
וְעִרְדַת לְבַבְנוּ מוֹל. טוֹב מִדְּתִיךָ לָנוּ תִגְמוּל. יַעַן
וּבִיעַן אוֹתָנוּ מִלְגְּמוּל. יִהְיֶמוּ מִעֵיךְ סִגְלֵתְךָ תִחְמוּל:
כִּמוּ הָרָה תִחִיל וְתוֹעֵק. כֵּן מִפְּנֵיךְ נָחִיל וְנוֹעֵק.
לֹא תִבּוֹרָה עֲנוּת זַעֲקָה. לֹא תִשְׁקִין עַרְךָ צַעֲקָה:
מִשׁוּבָה יִשְׂרָאֵל הִבַּת הַשׁוּבָבָה. נִצֵּר מִטְעֵי דְזִכּוֹר
לְזִכּוֹת וְלֹא לְחוּבָה. מִלְּךָ מְלָכִים אֵלֶיךָ נְשׁוּבָה.
נְאֻם גָּבֵר תִּסּוּבֵב נִקְבָה: שְׁרוּפָה בְּאֵשׁ כְּסוּחָה
מִנְעֵרְתְךָ. סַעֲדֵינוּ וּזְכֹר לָנוּ בְּרִיתְךָ. עֲנֵה וּרְחַם
וְתַחֲוֹן שְׂאֵרֵיךָ. עוֹד בְּקָדָם תִּכּוֹן עֲדֵתְךָ: פְּקוּד
נִפְּן זֹאת הַפְּקוּקָה. פְּדֵה אוֹתָם בְּחֻקָּה הַחֲבוּקָה.
צַרְרוּקָה יִשְׁמַעֲאֵלִים בְּבוּקָה וּמְבִילָקָה. צוּרִיָּה
תִצּוּד לְהַבְהֵב עֲלוּקָה: קוּמָם נְפִילָה כְּמָה שְׁנִים.
קְדוּרָנִית יוֹשֶׁבֶת בְּמַחֲשָׁבֵי אֲשׁוּגִים. רָם תִּזְכּוֹר
בְּרִית רֵאשׁוּגִים. רוּמָם דְּבִירְךָ מִחֲרָבָנִים רֵאשׁוּגִים:

סליחות ליום שביעי

שְׁעָה שׁוּעָה וְקִבֵּל פְּגִיעָה. שְׁבוּר רִשְׁעָה חֲבוּשׁ
צוּלְעָה. תְּקִים שְׁבוּעָה תְּחִישׁ יִשׁוּעָה. תִּמְהַחֲשִׁיעָה
כִּי גָעָה קִץ וְשָׁעָה : אל מלך. ויעבור.

נפשי נבהלה מאד ואתה יי עד מתי: עד מתי רשעים י ער מתי
רשעים יעלוזו: עד מתי אלהים יחרף צר ינאץ אויב שמך לנצח: יי שמעה
פקולנו תהינה אונק קשובות לקול תחנונינו: כרחם אב. ליי הישועה.

אלהינו ואלהי אבותינו א"ב אאיה בר שמעיה חוק י סליחה

אֲרִיָּה בִיעַר דְּמִיתִי וְנִמְשַׁלְתִּי בְּחֹזְבִי. בְּטוּי נוֹאֵל מַלְתִּי
לְשׁוֹן הַבְּאִי. גִּדַּעְתִּי מִקִּישׁ כְּבֵן קִישׁ וּמִסֶּפֶר בְּגוּי. כָּל
רֹאשׁ לְחָלִי וְכָל לֵבָב דְּהוּי: דְּהוּי גּוֹלָה וְנִקְלָה הוֹכְאֲבִתִּי
וְנִעְכְּרִתִּי. הוֹנֵעְתִי חֲגוּתִי וְרוּתִי רוּשׁ וְנִשְׁכַּרְתִּי. וּמִדַּחֵק
אֲדוּנִים חֲנָם לָהֶם נִמְכַּרְתִּי. בְּהַתְעַמֵּף עָלַי נִפְשִׁי אֶת יי
זְכַרְתִּי: זְכַרְתִּי חֶסֶדְךָ וְאַהֲבַתְךָ עָלַי כְּהַדְגִילוֹ. חוֹבוֹת הָעֵבִירוּ
וְאֹתִי לָךְ הִסְגִּילוֹ. מְלֵאִיךָ עֲתָה בְּתַחֲזֵן וּפְלֵל יִרְגִילוֹ. אֲבִיוֹנִי
אָדָם בְּקִדּוֹשׁ יִשְׂרָאֵל יִגִּילוֹ: יִגִּילוֹ יְרוּנוֹ עֲבָדֶיךָ בְּפִקֵּד חוֹמוֹתִי.
בְּדַכּוּד וְאֲבִנֵי חֶפֶץ תִּגְבִּילֵם אֵימָתִי. לְתֵל עוֹלָם עִירִי וְלִשְׁפָל
רְמוֹתִי. וְאַתָּה יי עַד מְתִי: מְתִי תַחֲיִינוּ וּמִתְהוֹמוֹת תַּעֲלֵנוּ.
נְאוּר הָסֵר וְהַקֵּל סְמִלּוֹן עֲלֵינוּ. שׁוּבֵע מִלֵּא אֲסַמִּינוּ חֲצִלִיחָה
מִפְעֲלֵינוּ. יְהִי חֶסֶדְךָ יי עֲלֵינוּ: עֲלֵינוּ הַמֵּלֵא רַחֲמִים בְּצָרָה
דְּרִשְׁתִּיךָ. פְּרִשְׁתִּי יְדֵי אֱלִיךָ בְּקִרְבִי שְׁחַרְתִּיךָ. צְמֵאָה לָךְ
נִפְשִׁי בְּלִילָה כִּי אֵוִיתִיךָ. יי אֵל אֲבוֹשָׁה כִּי קָרָאתִיךָ:
קָרָאתִיךָ מֵעוֹמֵק דְּלוֹ עֵינֵי. רוּם יְדֵי נְשֵׂאתִי הַפִּיצוֹתִי מֵעֵינֵי.
שׁוּר כְּשֵׁרוֹן מְחַה וְהַעֲבֵר זְדוּנֵי. יי שְׁמַע תַּפְלְתִּי הַאֲזִינָה
אֵל תַּחְנוּנֵי: תַּחְנוּנֵי אֲזוּן אֲוִמְנִי מְחוֹלְלִי וּפְדָגוּנִי. לָךְ צְפוּי
תֵּאֵב רְגוּנִי. יוֹצֵלֵל זְדוֹן וּיְכַפֵּר חֲטָא שְׁגוּנִי. אֲמַרִי הַאֲזִינָה
יי בִּינָה הַגִּינִי: הַגִּינִי בְּרַ יַחֲשֵׁב וַיִּכּוֹן פְּלוּלִי. שְׁמַע יְהִי
סְלִחָה דּוּפִי עֲקוּלִי. חֲזַק מֵאֲמִירָךְ וּלְרִצּוֹן יְהִי מְלוּלִי. הַגִּיּוֹן
לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי: אל מלך ויעבור.

פזמון כב

יצחק חזק

יושב בסתר עליון מגיני וצנתי. צעקתי הקשיבה
 והאזינה רנתי. חטא את חטאתי. קדוש
 תן תקותי. נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי: צדקה
 עשה לעמך. קדוש למען שמך. כי פסו תמימך.
 מעבירי ועמך. ומגישי לחמך. לכן עתה באתי:
 נפשי חטאת נעורי תצליל. ויום יהפכו כצליל. וצדק
 וקנים תסליל. ושועת נכאים תכליל. ועת תנקני
 כבעליל. מסטיני אזייליל. כי לבי לך כליל. עתה
 הנה באתי: נפשי חנון חי חנני. לקול זעקי בגרוני.
 בשמעך תענני. סליחתך תרבני. חיים תכתבני.
 וענתה בי צדקתי: נפשי זה אדני הושיעה. וזכיות
 הכריעה. ומזבולך הופיעה חון סוערה וסועה.
 ומדשני הבדיעה. צאנך מדהפשיעה. פן אראה
 ברעה באבדן מולדתי: נפשי קדש שם קדשך.
 חללו במקדשך. ואחרונים קדושך. מגישי אשך.
 ומה יעשו קדושך. כפסו קדושך. שעה נא
 מקדישך. בפרים אם שלמתי: נפשי ירצו עבדיך.
 למען שם כבודך. מיחדך מעידיך. כי אין בלעדך.
 בקש נא אובדיך. הן באו עדיך. כי טובים דודיך.
 פניך בקשתי: נפשי קולי יערב נא כמחים תוך ציונה
 לטובה הפנה נא. להמציאני חגיגה. כי אל מי

סליחות ליום שביעי

אִפְנֵה נָא. כְּאִין מְשַׁעַן וּמְשַׁעֲנָה. לְמִיחֲלִיד פְּלַח נָא.
הַשְׁמִיעַם סְדַחְתִּי: נַפְשִׁי בִשְׂאֵלְתִי וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִי:

סליחות לערב ראש השנה

א"ב שלמה בר יצחק

פר פתיחה

יְי אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת נוֹרָא בְּעֲלִיוְנִים. אִמְרַתְּ
שׁוּבוּ בָנִים סְרַבָּנִים. בָּאוּ עָדִי בְּתוֹדָה וּבְרַנְנִים.
בְּקִשׁוֹ פָּנֵי בְּבִכִי וּבְתַחֲנוּנִים: נִם כִּי נִפְתַּחְמָה
תְּפִלַּת הַגִּיּוֹנִים. נְקִי שְׁבִים פְּתוּחִים כְּנָנִים.
דְּבַרְךָ נִצָּב לְעוֹלָמֵי עַדְנִים. דְּרַכִּי טוֹבָךָ נִצָּח
לֹא שׁוֹנִים: הִנְנוּ אֶתְּאֵנוּ לָךְ כְּדָלִים וְאֲבִיוְנִים.
הַצְּדָקוֹת לָךְ וְלָנוּ הָעוֹנִים. וְעַדִּיךָ שְׁבָנוּ בְּבִשְׁת
הַפְּנִים. וְעַל תְּלַתוֹתֶיךָ הוֹגִים כִּיּוֹנִים: זְכַרְנוּ
לְחַיִּים מְתוּקָנִים. זָכָה כְּתַמִּינוּ צָחִים מְלַבָּנִים.
חַטָּאת נְעוּרֵינוּ מָחָה כְּעַנְנִים. חֲדָשׁ יְמֵינוּ כִּיּוֹמִים
קְדָמוֹנִים: טְמֵאָה הַעֲבֵר וְהַתֵּם הַזְּדוֹנִים. טְהַרְרָה
תְּזוּרוֹק מִים הַנְּאֻמָּנִים. יִדְעֵנוּ רִשְׁעֵנוּ סְרַבָּנִים
וְסִלּוֹנִים. יִקְשׁוּת עַרְפֵּינוּ חֶסֶן כְּאֵלּוֹנִים: כָּרָם
נִטְעֵנוּ סָגְסָג נִצָּנִים. כָּסוּ פָּנֵינוּ חֲרוּלִים קַמְשׁוֹנִים
לְמוּדֵי הָרַע צְמוּדֵי חֲמָנִים. לֹוְקָחֵי שׁוֹחַד רוּדְפֵי
שְׁלֵמוֹנִים. מְהֵרָה קְלַקְלָנוּ חֶפֶת חַתוּנִים. מֵאֵז
הוֹסַגְנוּ לְאַחֹור וְלֹא לְפָנִים: נָעוּ זְבַחֵי הַבְּרִים
הַמְשָׁנִים. נִיחֹוּחֵי רִיחַ קְשׁוּרָת סְמָנִים: שָׂר
חֲמָשִׁים יוֹעִזֵי וּנְשׂוֹא פָּנִים. סָגוּ מְשׁוּחַ לֹוִים

סליחות לערב ראש השנה

ואחרונים: עמידתנו ראה כלים וריקנים. עצבי
 רוח מרורים כלענים: פקדנוך בצר לחש צקונים.
 פחד דינך רואנים ומתאונים. צמח צדקה
 הצמח לנאמנים. צוה להעביר עונות ראשונים:
 קול הקורא ישבית מדינים. קטיגור יהם וישתיק
 נרגנים. רוח נבאה הכאות לב שברונים. רצון
 יעדו כחלבי קרבנים: שבועת אבות הקם
 לבנים. שועת קוראיך תשמע ממעונים. תכין
 לבם ליראתך מוכנים. תקשיב אזניך שיח חינונים.
 שוב להעלות עמך משאונים. מהר יקדמונו
 רחמיך קדמונים. בריכם יצאו חנוניך בנים.
 קוים חסדיך ועל רחמיך שעונים: כי על רחמיך

אלהינו בושנו במעשינו ונכלמנו בעונינו: אלהינו בושנו ונכלמנו להרים אלהינו
 פנינו אליך: אין לנו פה להשיב ולא מצח להרים ראש: ידענו כי חטאנו ואין מי
 יעמוד בעדנו שמך הגדול יעמוד בעת צרה: כרחם אב. לוי הישועה סלח נא.

פליחה כד אלהינו ואלהי אבותינו איי
 איככה אפצה פה ואיך אשא עין. פי אין מעש ובדי זכות אין. געיתי
 הייתי פאיש שפור וכגבר עברו זין. דמיתי לגבור שאין בידו כלי זין: הוחרד
 לב דל וחדל ההוקם סרסור. ומה יפער גבער מדעת ובין חסור. זדונו כחפו
 טמון וחובו בקרבו אסור. חוטא ורב מרי ביד מנוול מסור: מרד לב גבוה
 הלזה הבא לבקש. ישר הענה תוכחת קץ פתלתול ועקש. בושל ברפיו אשמתו
 וצחנתו לו למוקש. לבו און חורש בפועל בפיו נוקש. מען תען בפיו להשיב
 מה אמצא. נתעבתי ונאלחתי פי מלאתי דופי ושמחה. ספק מימי לא נאמנו
 פאכזב מוצא. עצרותי און ומרמה וצומותי לריב ומצה: פשע מחה ועון שא
 ואשם פפר. צעקתי מכאב לב נכקם בוש וחר. קצף שפך ורוגז הניח ובעם
 הפר. רצה מרצה ומחבב וערבב נוטץ חופר: שבטי פליטי ישראל הפונו בלב
 גבר. תום התזיקו ותחזן הפיקו נשקו בר. את יי בהמצאו לדרשו חיל יוגבר.
 לא בזה ולא שקץ ענות עני ונשבר: יום ישועה ועת רצון אמצא לפניה. הגון
 וראוי ושלם אחשב בעיניך. בעמדי להתפלל ולבקש רחמים על בניה. רציתי
 אתכם השמיענו סדחתי נחבשר ממעוניך: שקדו נא פני עליון והפולו קשות.
 סקשול תרימו פנו דרך וישרו מעקשות. עון עזבו והתודו ואל תוסיפו להקשות.

סליחות לערב ראש השנה

כא

משובותינו לך חטאנו: תחטאנו באזוב ונגסיהר תכבסנו ומשלג גלבין: אל תקצוף יי עד מאוד ואל לעד תזכור עון הן הבט נא עמך בלנו: וחמך רבים כרחם אב ליי הישועת.

א"כ יצחק.

כו סליחה

אל אלוה דלפה עיני. אשוע ויאמר הנני. אמרי
האזינה בהתחנני. עננו יי עננו: במאזנים פי תפלם דרבי.
במצותיה דלותי חלקי וחשקי. ואם בפעלי תשלים חקי.
ואירא פי ערום אנכי: גרש כלה חטא ומרי. גלה גרתיק
מרפא וצרי. וענתה בי צדקתי ליוצרי. ביום מחר פי תבא
על שכרי: דופי כבם ולבן אדם. גדרוש את עפר יסודם.
ואל תשלם בגמול ידם. פי רבה רעת האדם: הנפש
החוטאת במה תתכפר. הון לא יועיל ורוב כופר. העמדת
עד ממחר לספר. מבית ומחוץ בכופר. ומה יכפור ובידו
סדורות. עוות מעשיו וכל הקורות. ואיך יאמר מי יודע
ספורות. והנה הנגע בקירות. זכים המלויים עמך בכל פלך.
זריזים לשמרה בכל אשר תלך. ושוכבת בחיק תעיד בעשיר
והלך. ועמדה לפני המלך: חלתי לא יכחד כל מנהו.
חיות לאדם מה שיחהו. ואם על המשכב הוא. וחשב עם
קונהו: מרם ותנגפו רגליה בערבון. מהר עצמך מכל עון.
לא יוכל להמלט כל עזבון. יאמרו המושלים באו חשבון:
יעד ארבעה פרקים והחרית. ידון במו נחלת שארית.
ואם מעלו בך הבט לברית. ואל תעמוד על הפרק להכרית:
פי ביום הכסא יבא. כל מקרה איש לפני חוצבו. אם כל
אם עשיר בריבו. עוקים ויורדים בו: לעמך מליץ יושר
תמנה. לעת יבאו כל בני אדם בשכשו להמנה. תעבורנה
הצאן על ידי מונה: משפט עמו תחלה בקרוב. משחת
תעל חיותם ולטוב תערוב. וידין לאמים לבדם מלערוב.
קבלתי היות שם ערוב: גאור אליה מי יחבר. נוהג
שבעולם אין משתמש בכלי משבר. ולא תבזה לב נדבך
ונשבר. הופלא מי דבר: סתתו אבן גנף לעמק שנה. סורו

סליחות לערב ראש השנה

מִמָּא קִרְאוּ כְּסִיל הַמְּחֻבָּא. כִּי אִין הִצֵּר בְּגִזְק שְׁוּה. הֵבֵה
 גְּתַחֲכָמָה לֹו פֶּן יִרְבֵּה: עוֹבֵד שְׁנֵי אֲדוֹנִים כְּפִי שְׁנָיו. עֲשׂוֹת
 לְיוֹצְרוֹ וּלְיוֹצְרוֹ כְּרִצּוֹנָיו. וְטוֹב הַדְּבֵק לְבוֹרְאוֹ כָּל זְמָנָיו.
 וְעֵבֵד חֲפָשִׁי מֵאֲדוֹנָיו: פְּנוֹת הַיּוֹם סְעוּדָתוֹ יְבוֹן. פְּעֵלוֹ קִנְיָה
 וּלְבָא יְהִי נְכוֹן. וְעוֹשֶׂה בְּשֶׁבֶת מַה יִּסְכּוֹן. מְעֵנֵת לֹא יוּכַל
 לְתַקּוֹן: צָעֵקָה לְכֵן קִדְמָנוּ לְיוֹם דִּין וְתִקְשִׁיב. צוּם וְתִשׁוּבָה
 שְׁלֵמָה חֲמַתָּה יְשִׁיב. וְלֹא כְּשֵׁב לְקִיאוֹ בְּאַחֲטָא וְאֲשׁוּב. לֹא
 מְצָאָה יָדוֹ דִּי הָשִׁיב: קוּמוּ יִשְׁנֵי מַכְפֵּל לְסַעְדֵי. קְלוּתִי וּמַעֲשֵׂ
 אִין בְּיָדִי. וְנַעֲקוּ וְהִתְפַּלְּלוּ לְאֵל עֲמָדִי. וּמִכְחֵכֶם שְׁחָדוּ בְּעַדִּי:
 רַחֲמִים תְּעוֹרֵר לְתֵת עֲצָמָה לְאִין אֲזַנִּים. רָם כִּי נִשְׁכְּחוּ זֶה
 כְּמָה שְׁנָיִם. שְׁעָרֵי דְמַעוֹת תִּפְתַּח לְנַטְעֵי גַעֲמָנִים. בְּכִי יִבְאוּ
 וּבְתַחֲנוּנִים: שְׂדֵי בְּמַרְיָנוּ הֵלֵא בְּנִכְרִים נְחִשְׁבָנוּ. שְׁבָנוּ אֵלֶיךָ
 וּכְאֵב עַל בֶּן תְּרַחֲמָנוּ. זְכוּר כִּי בָנִים קִרְאתָנוּ וְאָב אֶחָד
 לְכַלְנֵנוּ. לְמָה יִגְרַע שֵׁם אָבִינוּ: תִּשׁוּרָה אִין בְּיָדִי לְפָנֶי.
 תְּמוֹרְתָהּ תִּכְבוֹן תִּפְלְתִי וְתַחֲנוּנֵי. קַח נָא הַמִּנְחָה הַחֹזֶלְכֵת
 לְפָנֶי. וְיִדְעוּ הָעַם הַזֶּה כִּי אַתָּה יי: יָדַע וְהַכִּין מֵרֵאשִׁית
 תִּשׁוּבָה. אֱלֹהִים חֲשָׁבָה לְטוֹבָהּ. בְּכֵן רְצֵנוּ עֲדִיךָ לְשׁוּבָה.
 הַשִּׁיבָנוּ יי אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה: יְדִידִים צָעֵקוּ חֵלוֹ קִרְאתָ בְּמַהוּמִים.
 הַקּוֹל לְמַכּוֹן וַיַּעֲוִדוּ יִשְׁמַע מְמַרְזָמִים. יִכְמְרוּ רַחֲמָיו בְּזִכּוֹת
 שְׁלֹשֶׁת תְּמִימִים. אֵל שְׂדֵי יִתֵּן לְכֶם רַחֲמִים: אֵל מֶלֶךְ וַיַּעֲבֹר.

יי בוקר השמע קולנו יי בוקר נערוך לך ונצפה: ואתה יי מגן בעדנו כבודנו ומרים ראשנו: ואתה יי לעולם תשב בסאך לדור ודור. אוהב צדקה ומשפט חסד יי מלאה הארץ: רחמך רבים יי כמשפטך חיינו: אל תבא. כרחם אב. ליי הושועה.

סליחה כז
 אֲדוֹן מוֹעֵד בְּתַקַּח מְשָׁרִים לְשִׁפּוֹט בְּתַעֲצוּמִיךָ. אֲתִיצֵבָה בְּפִלְץ לְחֵלוֹת פְּנִיךָ
 לְרוֹמְמָה. בְּמַעֲשֵׁי לֹא נִשְׁעַנְתִּי כִּי אִם בְּרַחֲמֶיךָ. יי עֲשֵׂה לַמַּעַן שְׂמֵךְ: גְּזוּ אֲמוּנִים
 גְּבוּרֵי כֶסֶם בְּמַרְץ. גַּם גְּדַרֵי גֵדֵר וְעוֹמְדֵי בְּפָרֶץ. הוֹרְשֵׁי חֲפָצִים בְּכַח מְשׁוּבְּן שְׂמֵי עָרֶץ.
 אֲבָד חֲסִיד מִן הָאָרֶץ: חֵן קְלוּתִי וּמָה אֲשִׁיב בְּמוֹפִי. הַנְּנִי צָעִיר בְּאִין מְפַעֲלוֹת בְּכִפִּי.
 וְאִיךְ אֶקְנֶה וְאֶנִּי רַב הוֹפִי. הַיּוֹת לְרִצּוֹן אֲמִרֵי פִי: זִהְרָתִי וְאִירָא מַחֲוֹת דְּעִי. זְדוּנֵי
 יְגוּרְתִי מֵרַד רִשְׁעֵי: חֲנוּן רַחֲמָנִי בְּהַתְּוֹדָתִי וְעֲזִבִי פְּשָׁעֵי. שְׁמַע קוֹל תְּהַנּוּנֵי אֵלֶיךָ בְּשׁוּעֵי:
 טְעִיתִי וְהַנְּנִי שֵׁב וּמִתְּוֹדָה לְעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ. מַהוּר עֵינַיִם חֲשַׁבְנֵי כְּשֵׁלֶם לְפָנֶיךָ: יְהִי הַכְּנֵם
 לִי דְפָנִים מְשׁוּרֵת דִּינְךָ. וְאֲדַעַךְ לַמַּעַן אֲמַצֵּא חֵן כְּעֵינֶיךָ: כְּחָךְ יִגְדֵל נָא וּבְתַפְלְתִי
 הַתְּנָאָה. כְּתַפְלַת זְקֵן רַגִּיל וּפְרָקוֹ נָאָה. לְבָבִי נִשְׁפָּר הַגְּדִבָה וְהַנְּבָאָה. תִּבְטַח
 מְשָׁמִים וְרָאָה: אֵל מֶלֶךְ וַיַּעֲבֹר.

סליחות לערב ראש השנה

האנוש מאלהי יצדק אם מעושהו וטהר גבר : טוב יי לכל ורחמוו על כל מעשיו : חנון יי וצדיק ואלהינו מדרם : הן כעבדיו לא יאמין ובמלאכיו ישום תהלה : ירענו כי הטאנו ואין מי יעמוד בערנו שמך הגדול יעמד לנו בעת צרה : כרחם אב וכוי.

אָדוֹן דִּין אִם יִדְקֶדֶק. בְּחֶקֶר פּוֹעֵל אִם יוֹבְדֶק. גָּבֵר לִפְנֵיהּ לֹא יִצְדֶק: הוֹפִי תַתָּן בְּצַבָּא מַעְלָה. הֵן בְּמִלְאֲכֵיהּ תְּשִׁים תְּהַלָּה. ואף שותה כסים עולה : זכות וצדקה אין בְּנו חֲטָא וְרִשָׁע בְּקִנּוּ. טוב אל תכא במשפט עמנו : יְהִמוּ מֵעֵידָה עֲלֵינוּ. כְּרוֹב רַחֲמֵיהּ פְּנֵה אֲלֵינוּ. לכלתי כרוע מעללינו : מְשׁוּבוֹתֵנוּ רַבּוּ מִלְּמִנּוֹת. גִּיחוּחִים אֵין וְקַרְבָּנוֹת. סליחה מצוא לעונות : על צדקותנו אָנוּ סְמוּכִים. פִּשְׁעֵנוּ וְעוֹן מְלוֹכְלָכִים. צדקה מצוא תהן עורכים : קו אל תמַתַּח בְּאַרְחֵתֵנוּ. רַמָּה וְתוֹלְעָה אֶחָדִיתֵנוּ. שוא והבל שנותינו : תְּשׁוּבָה עַל הַרְעָה תִּנְחָם. זֶה דְרָבָה חֲנָם מְרַחֵם. ברחמיך הרבים עלינו רחם : דְּרַכֵּיךָ הוֹדַעַת לְעֵנּוּ לְהוֹרוֹת. יִדְעָתוּ שְׂרֵשׁ עֲשֵׂרָה סְדוּרוֹת. הכטהו שאינן ריקס חוזרות : חֲנוּן בָּם סְדָרְנוּ לִפְנֵיהּ. זַעַק קְשׁוּב מִמַּתְחַנְנָה. וְאֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקִס מִלְּפָנֶיהּ : אל מלך. מה יצדק אנוש עם אל ומה יזכה ילוד אשה : ותפקדנו לבקרים ולרגלים תכחננו : יי אל באפת תוכיחנו ואל בחמתך תיסדנו : אף על זה פקחת עיניך ואותנו תביא במשפט עמך :

כ"ט שניה א"ב יצחק הכהן המחבר חזק ואמץ

אָדוֹן בְּפִקְדֵיךָ אָנוּשׁ לְבַקְרִים. בְּמִצְוֵי הַדִּין אֵל תִּמְתַּח. גּוֹף וּנְשָׁמָה אִם תְּרִיבִם. דוּחוּ וְלֹא יוֹכְלוּ קוּם : הַיּוֹבֵל גָּבֵר לְזִכּוֹת בְּמִשְׁפָּט. וְאִם יֵשׁ בִּידוֹ מַעַשׂ לְהַצְטַדֵּק: זְרוּי יַחֲמוּ מִלַּחַה סְרוּחָה. חֲבוּי אֲרָבוּ בְּקֶרְפוּ מַעַת הַיְלָדוֹ: טָמוּן בְּחָבוּ בְּרִשְׁתִּי לְרַגְלָיו. יִסִּיתְהוּ בְּכָל יוֹם לְשַׁחַת לְהַפִּילוֹ: פֶּחַ וּגְבוּרָה בְּגוֹף אֵין. לִפְנֵינוּ לְעִמּוּד וּדְהַתִּיצֵב: מִיּוֹם עִמּוּדוֹ עַל דַּעְתּוֹ. גִּפְשׁוֹ יִשִּׁים בְּכַפּוֹ לְהִבִּיא רַחֲמוֹ: שִׁבַּע כָּל יָמָיו בְּעַם וּמְכַאוֹבֵת. עַד שׁוּבוֹ לְעַפְרוֹ לֹא יִשְׁקֵט: פְּנֵה אָדוֹן בְּעִצְבוֹן רַחֵם. צַפָּה בְּשִׁבְרוֹן רַב: קְרוֹב אֶתְהָ לְרַחֲמֵיךָ. רוֹצֵה בְּתִשׁוּבַת רִשְׁעִים: שְׂדֵי הַמֵּצָא לְדוֹרֵשֵׁיךָ. תֵּאמַר הַנְּנִי לְמַבְקֵשֵׁיךָ: יִבְשְׂרוּ סִלְחָתִי קוֹרְאֵי בְשִׁמְךָ. צִדֵּק בְּמִשְׁפָּט עִם מִיּוֹחֲדֵיךָ: כְּפָר מִצְּאֵתִי תִשְׁמִיעַ לְשׁוֹבְבִים: הַשְׁלִכְנוּ עֲלֵיךָ יְהִבְנוּ. נֹא אֶתְהָ תִכְלֹלְנוּ: הַעֲתֵר לָנוּ בְּתַפְלָתֵנוּ. חֲפִצְנוּ וּבְקִשְׁתֵּנוּ מִיָּד בְּרַחֲמִים: בְּךָ תִּלְיֵנוּ בְּטַחֲוֹנָנוּ. רַחֲמֵיךָ מְהֵרָה יִקְדָּמוּנוּ: חֲזַק וְאִמִּין שִׁמְךָ לֹא שִׁכְחָנוּ. אֲנֵא לְנִצָּח אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ: אל מלך ויעבור.

אדני אלהים אל תשחת עמך ונהלחך אשר פדית כנגדך אשר הוצאת כמצרים ביד חזקה : מה יצדק אנוש עם אל ומה יזכה ילוד אשה : האנוש מאלוה יצדק ואם מעושהו וטהר גבר : כרחם אב לוי הישועה.

סליחה ל א"ת ב"ש אליה בר שמעיה חזק

אָדוֹן בְּשִׁפְטֵיךָ אָנוּשׁ רַחֵם. תּוֹכִיר בְּרוּגַז חֲנוּת רַחֵם בְּעֶרְכֶּךָ דִּין אִשְׁמִים לִזְכָּה. שׁוּגָה וּפְתִי זָכָה וְהַצְדֵּק גְּמוּל חֶסֶד וְטוֹבָה לְחַיִּיבִים. רִיב אֵל תִּמְתַּח לְמִצְוֵי: דְּלִי מַעֲשֵׂי וְרִיקֵי כִשְׁרוֹן. קוֹרְאִים אֵלֶיךָ לָנוּ הַמֵּצָא: הַנְּנִי לִפְנֵיךָ בְּאִשְׁמָה רַבָּה. צַפְצוּף מַעַן בְּשֵׁנוּ לְפִוּצֵי: וְאִם מֵאֵלֹהֵי אָנוּשׁ הַיִּצְדֵּק פְּנֵי עוֹשֵׂהוּ גְבֵר הַיִּשְׁתַּחֲוֶה: זְדוּן רַחֲבוֹ אֵין בְּקֶרְבוֹ. עוֹן מֵלֵא וּפִשְׁעֵי רַב: חֲשׁוֹן וְדִין לְמֶלֶךְ מְלָכֵי הַמְּלָכִים. סוֹפֵי לָתֵן כְּבוֹד חַלִּיפָתוֹ: טַבַּע הוֹתֵם כְּכַפִּי נִחַרְתִּי. נִגְדַּת פְּנֵי רִשְׁעוֹ יַעֲנֵה: יוֹרָה כְּפִים מַעֲיָ וּיְגִיד. טָקִיר אֲבָן תּוֹעֵק וְהַקְרָא: כּוֹכַב פְּנֵי נִדּוֹן וּנְכַלֵּם. לֹאֵין נַחֲשֵׁב בְּעִמּוּדוֹ לִפְנֵיךָ: אֲנֵא לְמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ הַרְצָה. בְּשִׁבְרוֹן רֵאָה שְׁמוּר מִדְּחֵי: עֲבָדֶיךָ יִמְצְאוּ הַיּוֹם חַיְנוּהָ. זָכָם קִדְבַתְךָ חַפּוּץ כְּבִרְאִשׁוֹנָה. וְכִשְׁלֵג הַלְבֵן הַטָּאִי שׁוֹשְׁנָה. מִלְּטָם מִכָּל רַעוֹת בּוֹאֵת תִּשְׁנָה: אל מלך וועבור.

זכור נא כי כחומר עשיתנו ואל עפר תשיבנו : ירענו כי אין בנו מעשים צדקה עשה עמנו למען שמך : קומה עזרתה לנו ופדנו למען הסדרך : כרחם אב. לוי הישועה.

לא שנייה אלהינו ואלהי אבותינו

אֵךְ כִּךְ לְדַל מַעוֹה בְּצַר לּוֹ מִצּוֹא סֶתֶר: גּוֹגוּ חֲטָא גַעַל. רִשְׁעֵי רֹדֵן לְזִכּוֹת מַחֲפֵשׁ צַדֵּק: הַכֵּל לֶךְ מִפִּירֵשׁ שִׁכָּל. וְבֵל תַּחֲפוּץ הַחֲכוּנֵן אֵין: זֹאת דַּעְתֵנוּ כִּי כֵן דִּדְקֶךָ. חֲסוֹת בְּצִלְךָ הִנֵּה כְּאֵנוּ. טוֹב הֵנָּה תוֹשִׁיט לָנוּ. יִמּוּן סַעַד פְּרוּסַת פֶּתַח כְּהַקִּישׁ רֵשׁ שׁוֹאֵל חֶסֶד. לוֹ קַח טוֹב תַּעֲן. מִדְּתֶךָ כִּי כֵן הַשְׁבַּח. נַעֲוֵר וְרִיק מַחֲזִיר מֵלֵא סְמוּךְ נוֹפֵל לֹא תִבּוֹה. עֲנוֹת עֲנִי קְרִיבוֹת תִּרְץ פִּנְקָס חוֹבֵי מִרְקַח חֶסֶד. צוֹ סוֹפֵר כְּתוּב שׁוֹבֵר: קוֹל הַקֵּל יַחֲלוּף קֶשֶׁה. רַצוֹן יוֹצֵר הַכּוֹף יִצֵּר: שׁוֹה לַכֶּף שִׁית הַקְרֵב. שְׁלוּךְ שְׂרָץ טְבִילָה תַעַל: תַּבְעֵר רַע תַּעֲבִיר מִמָּא. תַּת שְׁחוֹר לַכֵּת הַקֵּיךָ: אל מלך

כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא : אדם ילוד אשה קצר ימים ושבע רוגז ואף על זה פקחת עיניך ואותנו תביא במשפט עמך : רחמיך רבים כרחם אב.

סליחות לערב ראש השנה

לב שניה

אלהינו ואלהי אבותינו

א"ב

אדם איך יזכה. בכל יום למות מחכה: בשר מה ידבר. וחוא מובל לקבר: גויו לפור
 נופל. למקום חשך ואופל: דמיונו להבל דמה. וגם נמשל כנחמה נדמה: הלא כל ימיו
 מעט ורעים. וכל מעשיו עונות ופשעים. ובלבבו יבין ושב. ורפא לו לקולו
 ציוק שב: זכות ומישור אם יעשה. בהם ימצא מנות ומחסה: חיו כאין חשוב
 וסופו לעפר ישוב: טוב לו שלא נברא. משנברא ליום צרה ועברה: ימיו פלים
 בעוני ועבון. ואחריתו לתן דין וחשבון: בעבד ישאף צל. ומיד שאול לא
 יציל: למה מרחם יצא. והוא שמור לריב ומצה. מה יועילנו רוב הזנו. וליום
 עברה מכה עינו. נשמתו מנו תפרד. בשעת מיתתו למאד יחרד: סופה וסערה
 יבעתוהו. חבלי מות יסובבוהו: ערום יצא מבטן אמו. וערום ישוב לבית עולמו
 פתאום ילכד במצדה רעה. ואין מי אותו לפודעה: צרה וצלמות ירש. מביתו
 ומהונו יופרש: קרב קצו ונהפך סברו. בכה גרו ואבד זכרו: רמה תורישנו.
 תולעה תשלטנו. שומע זאת יבכה וידאג: בבכי ובתחנונים בלבוא ישאג:
 תפלה וצדקה ירבה. אולי מיסורין יחבא: אל מלך. ויעבור.

מה נאמר לפניה ישב מרום ומה נספר לפניה שוכן שחקים: מה
 נאמר מה נדבר ומה נצטדק: הן בעבדיו לא יאמין ובמלאכיו ישים תהלה:
 רחמך רבים כרחם אב

ל שניה

אלהינו ואלהי אבותינו

א"ב

אך במתח דין ומרוץ חבל. בני אמוניה אל
 תחבל: גלוי הריב להם נמוש. הרוש עלבונם
 ואר תמוש: הואלת לעשותם לך לעם. ואל
 תשלחם ביד פשעים: זדונות חשב כשגנות. חשוך
 מזדים נפשות לך עורגות: טגף טהר ותדיח
 כתמים. יוצלל בצול כוכב אשמים: כלה אל
 תעש ונתרצה. לקוחיך לקח מיד הנמויה ועצה
 היעוצה: מועד כתקח לשפוט משרים. נוזף
 במסמין מלמד קטגורים: ספר זכרונות לפניה
 בהתגולל. עון עקבים אל יסובב לבעמים
 מתבולל: פשר הדין ותבצע השורה. צרוף כבור
 סיגים ומהר בריל להסירה: קפוי ומותך וכדונג
 נמסה. רגע ינועש אם במשפט עליו תנשא:
 שלם לו במעשה החסד ולא כגמולו. תבריע חבת

לזכותו ולא לחבלו: תפשוט יד ותקבלו. תהננו
מרדת שחת ובור מלחזבילו: אל מלך. ויעבור

למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך: הוא ישפוט תכל בצדק ולאמים במשרים: מלפניך משפטינו יצא עיניך תחזינה מישרים: וחמיד רבים כרחם אב. אליו הישועה.

לה
אל אמונה עזרה הבה. לעמך בקם הטיבה. יחד למשפט
נקרבה: בוחן לבות כלם. מושל בגבורתו עולם. יביא
במשפט על כל נעלים: גבוה במשפט האל. נקדש בצדקותיו
בהררי אל. ומשפטיו עם ישראל: דקה מעונש נשואיך. חסד
ואמת מנשאיך. צדק ומשפט מכון בסאך. הישר לפניך לב
עקוב. דינה הדר יקוב. משפט לאלהי יעקב: ויושר מדותיך
נחמדו. יושבי תבל צדק למדו. למשפטיך עמדו: זקוקה
צרופה חותמת. בפועל אדם נחתמת. משפטי יי אמת: חרד
כל מדין בודק. מוחן ושוחק הדק. משפט יי אמת וצדק: טוב
למעוז בנאמו. יום זה ישבח זעמו. לעשות משפט עמו: יחלו
בצקיון דבקיה. יסלסו בשרום חקיה. עד משפטי צדקה:
פלה פשע נחתם. ואל יבשו מיחליה במבטם. ועשית משפטים:
לשמה ולזכרה הוקמנו. לברית עולם הושמנו. ואל תבא
במשפט עמנו: מקד בקדושי ערץ. ברחמנו יגדר פרץ. במשפט
יעמיד ארץ: נגינותי כד היום יאשרוהו. שגיא כחלא מצאנוהו.
כי המשפט קאלהים הוא: סגב חסדה לעמך. לשועתם פתח
שמיה. במשפט לאהבי שמה: עדיה נשליך כל יחבים. כח
צדק תכריע באהבים. כי משפטיך טובים: פניך האר
למחילתי. בבצעי אל תכבה נחלתי. כי למשפטיך יחלתי:
צדקני באחת הטיבה. חשכני מלהט היום הבא. משפטיך
תהום רבה: קרב ישע שבטיך. אחוזים בחבלי שפטיך. וישר
משפטיך: רנן מלב ובשר ונשמה. יעלה לך השמימה. מקום
המשפט שמה: שופמנו מחוקקנו בכשיך. למוד הרביה
מצפיה. וכל משפטי פיה: תשפיע חסדה דינו. תגברת רחמיך

סליחות לערב ראש השנה

למאנינו. כמשפטיך חיינו: אפריון לעיר השדה. מהר לשכלל
יסודי. ציון במשפט תפדה: מאד אשמח ואשיר ברנני. אורח
חיים תודיעני. ומשפטיך יעזרוני: אל סלך. ויעבור.

רחמך רבים יי כמשפטיך חיינו: יחינו מיומים ביום השלישי יקימנו ונחיה לפניו: כי
שם צוה יי את הברכה חיים עד העולם: כרחם אב. ליי הישועה.

לח שלמניות אלהינו ואלהי אבותינו

חיים ארוכים תכתבנו נמוע בלי לעקור. בשבתך על
כפא מעשים לסקור. השוב צפה ותרע אל תחקור. כי עמך
מקור חיים: חיים ברצונו ורגע באפו נראת. לא לנצח תריב
בחלת הנלאת. השמיעני נא סלחתי עון לשאת. ראה נתתי
לפניך היום את החיים: חיים גאול משחת תעמרני חסד
אזרח. ואמת ישרש יעקב יציץ יפרח. תרחיק פשענו כרחק
מערב ממזרח. תודיעני אורח חיים: חיים דברך ידענו אל
גבור ויועץ. להדבק בתורתך אותנו בטובה להועץ. הגבר
שוב על צפוני להרעץ. לשמור את דרךך עין חיים: חיים היא
למחזיקים בה ורפאות ומרות. תזמיקה מאשרים באור זרוע
זרוח וכל הדבק בה יהיה סרוח. כל בשר אשר בו רוח חיים:
חיים ושלום תתמכנו ביראה אותך לעבוד. ונגילה ונשמחה
בך רשעים באבוד. שלש מאות ועשרה אותנו לזבוד. יראת
יי עושר וכבוד וחיים: חיים זכדני זכד טוב גדול העצה.
מחסה לנו עזרה בצרות נמצא. שובו אלי ואשובה אמר
בפיצה. כי מוצאי מצא חיים: חיים חנם חנני אל אלהי
הרחות. עון תפחול חרות על הלוחות. ושונאיך ילבשו
בושת ביסור תזכחות. לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים
חיים טובים גמול לעבדיך גפושם לגאל. מראות שחת כנם
נשאל נשאל. לא כן הרשעים שפרקו עול. ישיא מות עדימו
ירדו שאול חיים: חיים יודוך כמונו ולא קרוצי קרץ. אב
לבנים יודיע שבחך במרץ. ואנחנו נברך יה שבחך להעריץ.
לראות בשוב יי בארץ החיים: חיים בקכם היום תשמע

סליחות לערב ראש השנה

שָׂרַף הַקָּם מַחֲשָׂאתָם מִהָרָם וְאֵל תְּשִׁיבָם רִיקָם. מִמֵּתִים
 יִדָּה יי מֵלֵא סִפְקָם. מִמֵּתִים מִחֶלֶד חֶקְקָם בַּחַיִּים: חַיִּים
 לְמַעַלָּה לְמַשְׁכִּיל לְמַעַן סוּר מִחֶרֶף. אֵף אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי
 מִפֶּרֶף. וַיְחִי עוֹד לְנֶצַח לְיָמִים אֲרָף. כִּי גַר מְצוּה וְתוֹרָה אֹזֵר
 וְדָרָף חַיִּים: חַיִּים מִסֵּפֶר יִמְחוּ גָבֹל וּמוֹאָב הַגְּבָהִים. בַּל
 יִחַן רַע הַמִּדְבָּא יִדּוֹן בְּשָׁלוּהִים כִּי. חֶרֶף מַעֲרֻכּוֹת אֱלֹהִים
 חַיִּים: חַיִּים גִּשְׁבֵּעַת בּוֹ לְבִנְךָ יַחֲדָךְ. שֶׁעַר אֵיבִיו לְהַנְחִילוֹ
 תִּתֶּה בְיָדְךָ. אֲנַפֶּת וְתָשׁוּב עַל כִּז אֹדְךָ. כִּי טוֹב חֶסֶדְךָ
 מִחַיִּים: חַיִּים שׁוֹבַע שְׁמֵחוֹת פְּנִיָּה נוֹרְאוֹת. חֲדַשׁ יְמֵינוּ חֵן
 חֵן תְּשׁוּאוֹת. יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ יי אֱלֹהִים צְבָאוֹת. כִּי מִמֵּנוּ
 תּוֹצְאוֹת חַיִּים: חַיִּים עַל הָאֲדָמָה יִבְשֶׁר עֵמֶף מִמַּעֲוֹנוֹת.
 וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצּוּלוֹת יָם חֲטָא וְעוֹנוֹת. לֵב מְהוֹר בְּרָא לָנוּ
 וְהַמְצִיאֵנוּ חֲנִינּוֹת. אֹרֶךְ יָמִים וְשָׁנוֹת חַיִּים: חַיִּים פִּי צַדִּיק
 וּפִי רְשָׁעִים מְחַתֶּה. בְּקִבְצֶךָ מְלַחְמוֹת וְשָׁלוֹם וּפְלָצוֹת וּבְעַתָּה.
 שׁוֹבַע וְרִצּוֹן וְחֵיל חַיִּים וְהַמּוֹתָהּ. הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה וּבְחֶרֶף
 בַּחַיִּים: חַיִּים תְּאֹהָ בְּאֵה סְלוּחַ אֵל חֲטָאתְכֶם. תִּשְׁמִיעַ וְאֵת
 רוּחִי אֲתָן בְּקִרְבְּכֶם. לֵאמֹר מְצֵאתִי כּוֹפֵר רְצִיתִי אֶתְכֶם.
 וְאַתֶּם הִדְבַּקִּים בִּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים: חַיִּים מִמֶּךָ הָאֵל סְמִכָה
 יוֹנְתָךְ הַמְּשׁוֹכָה. אַחֲרֶיךָ לְהִדְבֵּק בְּךָ בְּדַת וּכְהִלְכָה. תְּבִיאָנָה
 לְהַר צִיּוֹן וְתִבְיַב הַמְּלוּכָה. כִּי שָׁם צִוָּה יי אֵת הַבְּרָכָה חַיִּים:
 חַיִּים מִמֵּנוּ נִוְחִיל וְלִישׁוּעָתוֹ קוִיֵּנוּ. עֲתָה הִרְחַב יי לָנוּ וּפְרִינוּ
 וְחַיִּינוּ. מִיּוֹמִים בִּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יִקְיָמְנוּ. אֲנַחְנוּ אֵלֶּה פֶה הַיּוֹם
 כְּלָנוּ חַיִּים: אֵל מֶלֶךְ וַיַּעֲבוֹר.

למה רגשו גוים ולאמים יהנו ריק: למה יי תעמוד ברחוק תעלים לעתות בצרה.
 למה לנצח תשכחנו תעזבנו לאורך ימים. למה יי תזנח משלום נפשי:
 כרחם אב, ליי הישועה

לו שלמונית אלהינו ואלהי אבותינו
 שלש עשרה מדות האמורות בחגיגה. נא כל מדה
 כבונה אחלה פני מלכי בתחנה. לתפש זכות פנוים קרוואים

שושנה. מלמם מכל רעות בזאת השנה: אם אשמתם
 גדלה עד שמי רום וכוכביהם. נא כל מדה נכונה אבקש
 רחמים עליהם. בפל מהם כתוב אמרתי אפאיהם. למה
 יאמרו הגוים איה נא אלהיהם: אם נברו עונות ועצמו
 מלספרה. נא כל מדה נכונה דחה אותם יי להסתירה.
 דבובי עוז בתחן לבטל כתוב אסתירה. למה יי תעמוד
 ברחוק תעלים לעתות בצרה: אם העווי פני מלכם בעזות
 פנים ומצח. נא כל מדה נכונה אתחנן לו בפצח. ונפשי
 שפכי כמים לבך נוכח אדום וצח. למה אלהים זנחת
 לנצח: אם זדונות השיאו לב טפש ונשחץ. נא כל מדה
 נכונה חליץ אותם יי ממחץ. חוש ובא ושא קול נחץ.
 למה קודר אלך בלחץ: אם טפלו שקר בהנה והוות לעמך.
 נא כל מדה נכונה ידידות תזכור ממנעימיה. יתגוללו
 רחמיה על שארית עמך. למה יחרה אפך בעמך: אם
 כבדו אען לסלף מני הדרך. נא כל מדה נכונה אלחש
 על עמי בערך. לב ונפש שפכי פני קונך וצורך. למה
 פרצת גדריה וארוה כל עזברי דרך: אם מרדו ברוב פשעם
 לצור מלבי וקדושי. נא כל מדה נכונה נועם עליהם
 תבקשי. נורא מרום וקדוש בעתר אליו תדרשי. למה יי
 תזנח משלום נפשי: אם סררו כפרה מרוב עתים וימים.
 נא כל מדה נכונה עין אשא למרומים. על עמי אפצה
 פה מעטי עמים. למה לנצח תשכחנו תעזבנו לאורך ימים:
 אם פשעים עצמו ונברו מאד כתלא. נא כל מדה נכונה
 אצפצף קול להפלא. צרופה אמרתך לחלות על עם אלה.
 למה תשיב ירך וימינה מקרב חיקך בלה: אם קלקלו
 מעשים להזיד ולהרשיע. נא כל מדה נכונה רחש לבי
 להושיע. קומי רוני בלילה לאל המושיע. למה תהנה
 כאיש גדהם כגבור לא יוכל להושיע: אם אמנם שבו בקם
 בלב ונפש לחדותך. נא כל מדה נכונה תסכים עמם

סליחות לערב ראש השנה

במחילתך. ועשה ארון למענה מחל וסלח לעדתך. שוב
למען עבדיך שבטי נחלתך:

אל מלך יושב ופוחזין הארון ואח"כ אומרים ויעבור.

אל תבא במשפט עמנו. כי לא יצדק לפניך כל חי:
צדק ומשפט מכון בסאתך. חסד ואמת יקדמו פניך: מלפניך
משפטנו יצא. עיניך תחזינה מישרים: הוא ישפט תבל
בצדק. ידיו לאמים במשרים: רחמיה רבים יי במשפטך
חינו: הנשא שופט הארץ. השב גמול עד גאים: כי יי
שופטנו יי מחוקקנו יי מלבנו היא יושוענו: חלילה לך
מעשות כדבר הזה. להמית צדיק עם רשע. והיה כצדיק
כרשע. חלילה לך השופט כל הארץ לא יעשה משפט:

שלמה חזק ואמץ

לה פזמון

שופט כל הארץ. ואותה במשפט יעמיד.
נא חיים וחסד. עד עם עני תצמיד. ואת תפלת
השחר במקום עודה תעמיד. כעולת הבוקר
אשר לעולת התמיד: לובש צדקה ומעטה. דך
לבד היתרון. אם אין בנו מעשים וברה ישינו
חברון והם יעלו לזכרון לפני יי תמיד: כעולת הבקר
מטי כלפי חסד להטות איש לתחיה. עמך
להסד הטה. גמול נא עליו והיה. כתוב
תיו חיים. והיה על מצחו תמיד כעולת הבוקר
הטיבה ברצונך את ציון עיר קדושי. ונתת יד
ושם. בביתך למקדשי. ועריכת נר לבן ישי.
להעלות נר תמיד: כעולת הבוקר הזקן ואמצו לבבכם.
עמי באר מעזו. ועדותיו כי תנצורו. גם את זו
לעמת זו. יכפר בעד חטאתיכם. ויזכור רחם

סליחות לערב ראש השנה

בְּרָגוֹז. הִרְשׁוּ יי וְעִזּוּ בִּקְשׁוּ פָּנָיו תְּמִיד. כְּעוֹלָת
הַבֶּקֶר אֲשֶׁר לְעוֹלַת הַתְּמִיד :

יזכור אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב : שרף נתן ליראיו
יזכור לעולם בריתו : כי ברך אברכך והרבה ארכה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר
על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו :

פרחם אב לוי הישועה סלה נא הפח

שם המחבר מרדכי

לפ עקידה

מִפְּלִשֵׁי אֱלֹהֵי צוּרֵי סְתָרֵי וּמְגִינֵי : וְקָרַן יִשְׁעֵי מִשְׁנַבֵּי בְּיֹסֶם
צֹר לִי וְאוֹנֵי. הִשְׁבַּמְתִּי לְחִלּוֹתֶךָ מֶלֶךְ רַב. וְאָנִי אֵלֶיךָ יי
שׁוּעָתִי בַּבּוֹקֵר : בּוֹקֵר רַחֵם תִּזְכּוֹר חֶסֶד אַבְרָהָם אֲב
אִיתָנִי. אֲשֶׁר בְּחַרְתָּו וְהֵאֱמִין בְּךָ רֹאשׁ לְמַאֲמֵינִי. זְכוֹר
בְּרִיתֹךָ וְהוֹשִׁיעֵנִי מִשׁוֹמְרֵי אֶתִי. יי בּוֹקֵר תִּשְׁמַע קוֹלִי בּוֹקֵר :
בּוֹקֵר דְּבַרְתָּ עִמּוֹ וְנִסִּיתוֹ לְשֵׁלֶם לוֹ מִשְׁכוּרְתָּ. וְכָרוֹת עִמּוֹ
הַבְּרִית לְהִיּוֹת לוֹ לְמִשְׁמֶרֶת. אֲהַבְתָּו וְרָצִיתוֹ וְקִבַּלְתָּו בְּקִמּוּרְתָּ
סָמִים בַּבּוֹקֵר : בּוֹקֵר כּוֹכְבוֹ הָאֵיךְ בְּחַפְצָתָּ לְהִרְאוֹת צְדָקְתוֹ
צְהַדוּלָּה. וְנִסִּיתוֹ בְּעִשְׂרֵי וְתֵאמֶר לוֹ קַח אֶת בְּנֶךָ וְאֵל תִּבְרָה.
אֵל אֶחָד הַהָרִים וְהֵעֲלֵהוּ שָׁם לְעוֹלָה. אֶת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה
בַּבּוֹקֵר : בּוֹקֵר יָחַד שִׁמְךָ וְשָׁמַע לְקוֹלֶךָ וְהִרְאָה אֶהְבְּתוֹ. וְשֵׁשׁ
בְּכָל לַבַּיִת עַל אִמְרֹתֶיךָ לַעֲשׂוֹתוֹ. הֲאֵהְבָה קִלְקֵלָה הַשׁוֹרָה וַיִּקָּם
בְּשׂוֹמְרֵי. וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבּוֹקֵר : בּוֹקֵר הַכִּינּוֹ לְבָם שְׁנֵיהֶם
לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ אֲיוֹם. הַבֵּן לְקַח עֲצִים וְהָאֲב לְקַח מֵאֲכָלֵת
לְשַׁחֹשׁ בְּלֵי פְדִיּוֹם. קְרוּאִים וְהוֹלְכִים לְתוֹמָם רְאוּ בַּבּוֹדֶךָ.
בְּיֹסֶם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיּוֹת הַבֶּקֶר : בְּקֵר אָזֵר כְּגִבּוֹר חֲלָצִיו וְלַעֲקוֹד
בְּנוֹ קָדָם. וַיִּקַּח מֵאֲכָלֵת לְשׁוֹחֲטוֹ וְלֹא חָשַׁב אָדָם. וַיֵּאמֶר
הַיּוֹם אֶקְרִיב עוֹלָתִי וְאֶזְרֹק דָּם זִבְחִי לֹא יִלֵּין עַד הַבּוֹקֵר :
בְּקֵר רַחֲמֶיךָ גִבְמָרוּ עַל בֶּן יָחִיד וְעָלְיוֹ זָרְחוּ. וַיִּסְרָא אֱלֹהֵי
מִלְאָךְ יי אֵל הַפֶּעַר יָדַיִם אֵל יִשׁוּלְחָהוּ. כִּי בִּיצְחָק יִקְרָא לְךָ
זָרַע וְזָכְרוּ לְדוֹרוֹת הַנִּיחָהוּ. לְכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד הַבֶּקֶר : בּוֹקֵר
כּוֹשֵׁר וַיּוֹשְׁרוּ וְצְדָקְתוֹ יִלֵּין בְּעַד עִם אֵלֶיךָ קָרַב. וְאֶפְרוֹ
תְּמִיד יִרְאָה לְפָנֶיךָ לְכַבֵּם דַּרְבָּי. תִּנְתֵּן לָהֶם נַפְשָׁם בְּשִׂאֲלָתָם

פליחות לערב ראש השנה

פִּי לֹא נִכְסְפָה. וּבְעֶרְבַּי הִיא בָּאָה וּבַבּוֹקֵר: בּוֹקֵר קוֹלָם שָׁמַע
וּתְכַפֵּר עֲוֹנוֹתֵיהֶם. וְעֶרְבַּי תִּפְלְתֶם תִּחְשַׁב בְּעֶרְבַּי קִרְבָּנוֹתֵיהֶם.
לְקַחְוּ וּבָאוּ בְּזִכְרוֹן צְדָקַת אֲבוֹתֵיהֶם. וְהֵם הֵבִיאוּ אֵלָיו עוֹד
נִדְבָה בַּבּוֹקֵר בַּבּוֹקֵר: בּוֹקֵר תִּפְּן אֵלֵינוּ וְרַחֲמֶיךָ עֲלֵינוּ יִכְמְרוּ.
וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצּוֹלוֹת יָם כָּל חַטָּאתֵינוּ וְלֹא יִזְכְּרוּ. צוּר הָעֵבֶר
עֲזָנֵינוּ מִלְּפָנֶיךָ וְלֹא יִשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ עַד בּוֹקֵר: אֵל מֶלֶךְ וַיַּעֲבוּ.

זכור רחמך עד והארץ אזכור. ואחר כך אומרים זה:

מט פזמון
א"ב עד ו' גרשון בר יחודה חזק
זְכוֹר בְּרִית אֲבֹתָם וְעִקִּידַת יִצְחָק וְהֵשֵׁב שְׁבוֹת
אֱהֲלֵי יַעֲקֹב. וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶיךָ: אֲבָדְנוּ מֵאֶרֶץ
טוֹבָה בַּחֲפוּזִין. אָרְכּוּ הַיָּמִים וּדְבַר כָּל חֲזוֹן:
בְּיִשְׂרָאֵל חָדְלוּ פְּרוּזִין. בְּמִשְׁמַנֵּינוּ שָׁדַח רְזוּן. וְשׁוּב
בְּרַחֲמִים עַל שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶיךָ:
גּוֹלָה אַחֵר גּוֹלָה. גָּלְתָה יְהוּדָה כָּדָה. הָיָה כָּל הַיּוֹם
וּכְלָה. הוֹרֵשׁ וּמִבְקֵשׁ אֵין לָהּ: וְהֵשֵׁב הָעִיר הַקּוֹדֵשׁ
וְהַמְּחֻזָּזֹת. הָיוּ לְחֶרֶפָה וּלְבִזוּת. וְכָל מַחֲמָדֶיךָ
טְבוּעוֹת וּגְנוּזוֹת. וְאֵין שִׁיּוֹר רַב הַתּוֹרָה הַזֹּאת:
וְשׁוּב גּוֹאֵל חֲזֵק לְמַעַנְךָ פְּדֵנוּ. רֵאֵה כִּי אֹזֶלֶת יָדֵינוּ.
שׁוֹר כִּי אֲבָדוּ חֲסִידֵינוּ. וּמִפְּנֵיעַ אֵין בְּעַדְנוּ: וְהֵשֵׁב
בְּרִית אֲבוֹת וְאִמָּהוֹת וְהַשְׁבִּטִים. רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ
בְּרַבּוֹת עֲתִים. יְהִי זְכוֹר לְמַכִּים וּנְמַרְטִים. וְעֲלֶיךָ
כָּל הַיּוֹם נִשְׁחַטִּים: וְשׁוּב הוֹרֵשׁ הַיָּמִים הַזֶּה דִּין דִּינֵנוּ.
הֵשֵׁב שְׁבַעֲתִים אֶל חֵיק מְעַנֵּינוּ. חָנָם נִמְכַרְנוּ וְלֹא
בְּכֶסֶף פְּדֵנוּ. זְכוּף בֵּית מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם לְעֵינֵינוּ:
וְהֵשֵׁב שְׁבוֹת אֱהֲלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶיךָ:

זכור לנו ברית ראשונים עד אתה תענה יי אלהינו:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהִי
הַשָּׁנָה הַזֹּאת הַבָּאָה עֲלֵינוּ וְעַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל קִיָּן

סליחות לערב ראש השנה

ותכלית לשבי עמך בית ישראל. ועת סוף לגלותנו ולאבילנו
 ואחרית מזב לימי ענינו ומרודנו. כי משך עלינו השעבוד
 וארך עלינו עול גליות. והננו בכל יום הולכים ונדלים.
 ברבות השנים אנו נמעטים ובסגות הזמנים אנו נצערים.
 ואין לנו לא מנהל ולא מחזיק בגדינו. באשר אמרת. כי
 מי יחמול עליך ירושלים ומי יגוד לך ומי יסור לשאול
 לשלום לך. או מי יגדור גדר או יעמוד בפרץ. ואין עוד
 נביא וחזקה ואין קורא בשמך באמת מתעורר לתחזיק בך.
 כי כלנו כצאן תעינו. איש איש לדרכו הרעה פנינו. כל
 גבר אחרי בצעו. וכל איש אחרי שרירות לבו הרעה. ולא
 די לנו בעונות הראשונים כי אם הוספנו עליהם חדשים.
 ולא הזחרנו בכל האזהרות אשר הזחרתנו. ולא הזכחנו
 מכל התוכחות אשר הזכחתנו. ומה יש לנו עוד צדקה
 לזעוק עוד אל המלך:

ואתה יי חשבת לצרף סיגנו ולהסיר בדיילנו לשבור
 את לבנו הזונה ולהתם שומאתנו ממנו. על כן הגליתנו
 ובגוים זריתנו. הנה בשאון המלכיות הוצללנו וכהתוף בסף
 בתוף כור נתכנו. ולא מקוצר ידך לא הושעתנו. ולא
 מכובד אנך לא שמעת תפלתנו. כי הבדילו עונינו בינינו
 ובין ישועתך. ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת
 עשית ואנחנו הרשענו: לך יי הצדקה ולנו בשת הפנים.
 ליי אלהינו הרחמים והסליחות כי מרדנו בו. ולך אדני
 חסד כי אתה תשלם איש כמעשהו: ואתה יי אלהינו גואל
 ישראל וקדושו הלעולם תאנף בנו תמשוך אפך לדור ודור
 חלילה. לא לעולם תזנח ולא תוסוף לרצות עוד חלילה:
 כי לא אספו לנצח חסדיך ולא כלו רחמיה. כי הפתח
 חדשים לבקרים יחילו בכל עת ובכל רגע. ולמען שמך יי
 עשה עמנו כי היא תהלתך. כי שמך נקרא עלינו יי אלהי
 ישראל. ולמען ברית אברהם יצחק ויעקב אשר כרת להם

סליחות לערב ראש השנה

פי לא תשכח מפי זרעם. ודברי אשר שמתי בפיהם לא
 ימוש. ולמען עמך ונחלתך אשר נשארנו מעט מהרבה
 בתורן בראש החר וכנס על הגבעה. ולמען ירושלים עיר
 קדשך אשר היתה מדבר שממה ויצאה ממנו כל הדרה.
 ובית קדשנו ותפארתנו אשר היה לשרפת אש. וראה כי
 אזלת יד ואפס עצור ועזוב: והנה כל הגוים שלוים ושקטים.
 ואביוני עמך דווים ומדלדלים ומבקשים פניך ומפילים
 תחנתם מול ארון בריתך. יי אלהים צבאות עד מתי לא
 תרחם את ערי יהודה וירושלים אשר זעמת זה כמה שנים.
 וראה את עמך ישראל מרודים מאוד. פנינו קימין ואין
 עוזר לשמאל ואין סומך. והנה העת והעונה אשר יאתה
 לך להושיענו: אלהינו בשנו במעשינו ונכלמנו בעונינו
 כי השחרו פנינו מפני חטאתינו ונכפפה קומתנו מפני
 אשמתנו. ואין לנו פה להשיב ולא מצח להרים ראש.
 ואין לנו עז מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים:
 אנא תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מתחנתנו.
 שאין אנו עזי פנים וקשי עורף לומר לפניך יי אלהינו
 ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו אכל אנחנו
 חטאנו:

אשמנו. בנחנו. גזלנו. דברנו דופי. העוינו. והרשענו.
 זדנו. חמסנו. טפלנו שקר. יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו.
 נאצנו. סררנו. עוינו. פשענו. צררנו. קשינו עורף: רשענו.
 שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו: סרנו ממצותיך וממשפטיך
 המזבים ולא שוה לנו: ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי
 אמת עשית ואנחנו הרשענו:

שכחנו את טובותיך. ונשינו את רוב חסדיך
 ומרינו את פיק וממשפטיך סרנו. ובהבלי העולם
 הנה נהבלנו. ואל רהבים ושטי קוב פנינו

וְהִסְבֵּלְנוּ הַרְבֵּה מְאֹד. וְאֶהְבְּנוּ רַע מְטוֹב. וְשָׁקַר
 מִדְּבַר צְדָק סֵלָה. וְשׁוּמְאָה תַּחַת טְהָרָה. וְשִׁקּוּץ
 תַּחַת זְכוּת וְהִחַלְפְנוּ עוֹלָם עוֹמֵד בְּעוֹלָם עוֹבֵר. מִדֵּי
 יוֹם יוֹם הַשָּׁכֶם וְחָטָא. עַד אֲשֶׁר עֲוֹנוֹתֵינוּ עָבְרוּ
 רֵאשֵׁינוּ וְרַבּוּ מִשְׁעֲרוֹתֵינוּ. וְעֲצָמוֹ מִדְּבַרֵי פִינוּ
 וְגִדְלוּ מִצַּעְדֵי רַגְלֵינוּ. וְגָבְהוּ מִנְשַׁמַּת רוּחַ אִפְינוּ.
 טָבַעְנוּ בַּיּוֹן מִצוּלָה וְאִין מְעַמֵּד. בָּאֲנוּ בְּמַעֲמִיקֵי
 מַיִם וְשָׁבֹלֶת שִׁטְפָתָנוּ. וְלֹא לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ הִרְעוּנוּ
 כִּי אִם לְנַפְשָׁנוּ. לֹא אֵתָךְ הִקְעַסְנוּ כִּי אִם אֶתְנוּ.
 כִּי אָנוּשׁ אִם חָטָא מָה יַפְעַל לָךְ. וְאִם רַבּוּ פְשָׁעֵינוּ
 מָה יַעֲשֶׂה לָךְ. אֲבָל אֲוִי לִבֵּנוּ אֲדָם אֲשֶׁר חָטָאֵנוּ לָךְ
 וְאֲוִי לְנַפְשָׁם אֲשֶׁר גָּמְלוּ לָהֶם רָעָה. אֱלֹהֵינוּ בִּשְׁנוּ
 וְנִכְלַמְנוּ לְהָרִים אֱלֹהֵינוּ פְּנֵינוּ אֵלֶיךָ. כִּי אָנוּ כְּכֹלֵי
 גִּמְאָם בֶּן נִבְזֵינוּ בְּעֵינֵי נַפְשָׁנוּ. כְּגֹבֵר אֲשֶׁר הִטְבֵּל
 בְּשַׁחַת וְתַעֲבוּהוּ שַׁקְמוֹתָיו וְכִמוֹ בְּעוֹן חוֹלְלָנוּ בֶּן
 בִּשְׁתַּת פְּנֵינוּ כִּפְתָנוּ:

אֲשַׁמְנוּ מִכָּל עָם. בִּשְׁנוּ מִכָּל דּוֹר. נָלָה מִמֶּנּוּ
 מְשׁוֹשׁ. הָיָה לִבֵּנוּ בְּחִטָּאֵינוּ. הִחַבֵּל אֲוִינוּ. וְנִפְרַע
 פְּאֵרְנוּ. זְבוּל בֵּית מִקְדָּשָׁנוּ חָרַב בְּעוֹנֵינוּ. טִירַתְנוּ
 הִיתָה לְשִׁמְרָה. יוֹפֵי אֲדָמַתְנוּ לְזָרִים. כַּחֲנוּ
 לְזָכָרִים:

וְעַדִּין לֹא שָׁבְנוּ מִתְּעוֹתֵינוּ. וְהֵי אֵךְ נְעִיז פְּנֵינוּ וְנִקְשָׁה
 עַרְפָּנוּ. לֹא מֵר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים
 אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ: אֲשַׁמְנוּ וְכִי
 וְעַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ אֲחֵרֵי שׁוּבְנוּ נַחֲמָנוּ. וְאֲחֵרֵי

סליחות לערב ראש השנה

הוֹדַעְנוּ סַפְקָנוּ עַל יְרֵדָה. בְּשָׁנֵנוּ וְגַם נִכְלַמְנוּ כִּי
נָשְׂאָנוּ חֶרֶפֶת נְעוּרֵינוּ. עַל זֹאת נִשְׂאָ בְּשָׁרֵינוּ
בְּשָׁנֵינוּ וְנִפְשָׁנוּ נָשִׁים בְּכַפְּנוּ. וּבַמָּה נִקְדַּמָּה פְּנֵיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּבַמָּה נִכְפָּה לְךָ אֱלֹהֵי מְרוֹם. וּבַמָּה
תִּתְרַצֶּה וּתְכַפֵּר לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ אֲשֶׁר חָדַפּוּ
וְעָבְרוּ כַּמִּים הַמְּגַרִּים אֶרְצָה אֲשֶׁר לֹא יֵאָסְפוּ:
אִם בְּתִשׁוּבָה וּוִידוּי תִּתְרַצֶּה. הִנֵּנוּ שָׁבִים וּמִתְוֹדִים
לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ הַטָּאֵנוּ וּפִשְׁעֵנוּ וַיִּשֶׁר הָעוּיֵנוּ וְלֹא
שָׁוָה לָנוּ. וְאִם בְּתַפְּלָה וּבְתַחֲנוּנִים תִּמְחַל. הִנֵּנוּ
מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ. כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד
אֲדוֹנֵיהֶם וּכְעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבוֹרָתָהּ כִּן עֵינֵינוּ
נִשְׂוֹאוֹת אֵלֶיךָ. וְאִם בְּכִי וּזְעָקָה תִּסְלַח. הִנֵּה
בְּמִסְתָּרִים תִּכְבֶּה נִפְשָׁנוּ מִפְּנֵי חַטָּאתֵינוּ וּבְחֻרְדִּים
תִּיאַנַּח רוּחֵנוּ עַל רֹב פִּשְׁעֵינוּ: וְאִם בְּשִׁבְרֵ רוּחַ
תִּכַּפֵּר. הִנֵּה נִשְׁבֵּר לִבֵּנוּ בְּקִרְבָּנוּ וְנִדְכָּאָה רוּחֵנוּ
מִן הַצָּרוֹת וּמִן הַתְּלָאוֹת אֲשֶׁר עָבְרוּ עָלֵינוּ עַד
אֲשֶׁר לֹא נוֹתַר מִתּוֹם בְּבִשְׁרָנוּ לֹלֵי רַחֲמֶיךָ
וְחֶסְדֶּיךָ אִזּוּ אֲבָדְנוּ בְּעוֹנֵינוּ:

לְעֵינֵינוּ עֲשִׂקוּ עֲמָדֵינוּ. מִמֶּשֶׁךְ וּמִמּוֹרֵט מִמֵּנוּ.
נָתַנוּ עָלֶם עָלֵינוּ. סָבְלָנוּ עַל שִׁכְמֵנוּ. עֲבָדִים מְשֻׁלוּ
בָּנוּ. פּוֹרֵק אֵין מִיָּדָם. צָרוֹת רַבּוֹת סָבְבוּנוּ. קָרְאָנוּךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ רַחֲמָת מִמֵּנוּ בְּעוֹנֵינוּ. שָׁבְנוּ מֵאַחֲרֶיךָ.
תְּעִינֵנוּ וְאֲבָדְנוּ: ועדיין. אשמנו וכו'

אָנָּה יְיָ הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא. שׁוֹמֵר
הַבְּרִית וְהַחֶסֶד אֶל יַמְעֻטוֹ לְפָנֶיךָ כָּל הַצָּרוֹת

וְכַל הַתְּלָאוֹת אֲשֶׁר מָצְאוּ אֶת עַבְדֶּיךָ מִיּוֹם הַיּוֹתָם
 עַל הָאָדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה. הִבַּט בְּעַמְלָנוּ וְאֵל
 תַּבִּיט בְּמַעַלְלָנוּ. שׁוּר נָא בְּעֵינֵינוּ וְאֵל תִּשׁוּר אֵל
 עֵוְיָנוּ. וּפְנֵה אֵל עֲשִׂקָנוּ וְאֵל תַּפְּן אֵל קִשְׁיָנוּ.
 וּמִצּוֹקוֹתֵינוּ תַּחַת אֲשַׁמְתָּנוּ. וְעַלבוֹן נַפְשׁ תַּחַת
 עֵוֹן נַפְשׁ :

וְעַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ אִם עֲשִׂינוּ כְּאֻלְתָּנוּ עֲשֵׂה אִתָּה
 כְּאֻמְנוֹתֶיךָ. וְסַדֵּךְ כִּי תָמִים דְּעִים אִתָּה. אִם שְׁלַמְנוּ רָעָה
 תַּחַת מְזֻכָּה. גְּמַלְנוּ מִזֵּב וְלֹא רָע. כִּי יִתֵּר מִרְעָהוּ צַדִּיק וְכָל
 שִׁכְן הַבּוֹרָא. וְאִם הִרְבִּינוּ לִפְשׁוֹעַ. אִתָּה רַב חֶסֶד וּמְרֻבָּה
 לְסְלוּחַ. אֲשֶׁר צִדְקוֹתֶיךָ רַבּוּ מִהֲרָרֵי אֵל וְעַמְקוֹ מִתְּהוֹם רָבָה.
 כִּסֵּה שָׁמַיִם הוֹדֵךְ וַתְּהַלְתֶּךָ מְלֵאָה הָאָרֶץ. יי שְׁמַעֲנוּ שְׁמַעֲךָ
 כִּי בְּאַחַת הַמִּדּוֹת תִּסְלַח לְאֲשֶׁר חָטְאוּ לָךְ. וְאַף כִּי בְּכָל־
 סֶלַח נָא לְעוֹנֵינוּ וּלְחַטֹּאתֵינוּ וּלְכָל חַטֹּאת וְעוֹנוֹת עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל. וּכְבִּסְנוּ מֵעוֹנֵינוּ וּמִחַטֹּאתֵינוּ מִהֲרָנוּ. וְאֵל תִּקְצֹף
 עָלֵינוּ עַד מָאֵד וְאֵל לְעַד תִּזְכּוֹר עוֹן. כִּי מִה בָּצַע בְּדַמְנוּ אִם
 תִּשְׁחִיתֵנוּ. וּמִה כִּשְׂרוֹן אִם תּוֹרִידֵנוּ לְבָאֵר שַׁחַת בְּחַטֹּאתֵינוּ.
 וּמִה יִתְרוֹן אִם תִּפְקוֹד עָלֵינוּ בְּדַרְכֵינוּ. לֹא בְּאֵלֶּה שְׁבַחְךָ
 וְלֹא בְּאֵלֶּה תְּהַלְתֶּךָ. אֲבָל הַדָּבָר שֶׁהוּא לָךְ לְשֵׁם וּלְתַהֲלֵה
 לְהַתְנַהֵג עִם בְּנֵיךָ בְּמִדַּת רַחֲמִים. וּלְגַלְגֵּל עֲלֵיהֶם מִדַּת
 חֶסֶדֶיךָ כְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. לְמַעַן שְׁמִי אֲאָרִיךְ אִפִּי וַתְּהַלְתֵּי
 אֶחָטֵם לָךְ לְבַלְתִּי הַכְרִיתֶךָ. וְגַם הַמִּדָּה אֲשֶׁר הִיא לָךְ לְשֵׁם
 וּלְתַפְאֲרַת הַסְּלִיחָה וְעִבּוֹר עַל פִּשְׁעוֹ. כְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ עַל
 בְּרִיּוֹתֶיךָ. שִׁכַּל אָדָם הָאָרֶץ אִפּוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ עִבּוֹר עַל פִּשְׁעוֹ.
 וּלְמַעַלָּה מִזֹּאת עֲשֵׂה עִמָּנוּ :

אָנָּה הִבַּט בְּצַדִּיקַת עַבְדֶּיךָ וַחֲסִידֶיךָ אֲשֶׁר
 הִעֲרוּ נַפְשָׁם לְמוֹת עֲלֵיךָ וְלֹא חָסוּ עַל נַפְשָׁם

ועל זרעם. וקצו ומאסו בְּחַיֵּי הָעוֹלָם הַזֶּה וּבְמַלּוֹ
 רְצוֹנָם מִפְּנֵי רְצוֹנָהּ. וְקָדְשׁוֹ שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְלֹא
 חָלְלוּהוּ. וְרָצוּ לְזִבְחַ וּפְשָׁטוֹ צִוָּאָר וְעַמְדוֹ בְּנִסְיוֹן.
 וּנְיָמָנוּ וּנְבַחְנוּ בְּצִרוּף וּנְמַצָּאוּ תְּמִימִים. וּנְגַעוּ
 דְּמֵי אֲבוֹת וּבָנִים וְדָמֵי רַחֲמָנִיּוֹת וַיִּלְדֵי הֵן.
 וְנִתְעַרְבוּ דְּמֵי אַחִים וְאַחִיוֹת. וְדָמֵי חֲתָנִים וּכְלוֹת.
 וְדָמֵי חֲכָמִים וְחֲכָמוֹת. וְדָמֵי הַגּוֹיִם וְהַגּוֹנוֹת.
 וְדָמֵי חֲסִידִים וְחֲסִידוֹת. וְדָמֵי זִקְנִים וְזִקְנוֹת.
 וְדָמֵי בַחֲוָרִים וּבַחֲוָרוֹת. וְדָמֵי פְרָנְסִים וְחֲזוּנֵיהֶם.
 וְדָמֵי רֵינִים וְסוֹפְרֵיהֶם. וְדָמֵי מְלַמְּדִים וְתַלְמִידֵיהֶם.
 וְדָמֵי אֲנָשִׁים וְנִשְׁוֹתֵיהֶם. נִהְרְגוּ כָּלֵם יַחַד עַל
 קַדוּשׁ שִׁמְךָ הַמְּיוֹחָד: אֶרֶץ אֵל תִּכְסֵּי דָמָם וְאֵל
 יְהִי מְקוֹם לְזַעֲקָתָם. עַד יִשְׁקוּף וַיֵּרֶא יי מַשְׁמַיִם.
 וַיִּנְקוּם נִקְמָתוֹ וְנִקְמַת עַמּוֹ וְנִקְמַת תּוֹרָתוֹ וְנִקְמַת
 דָּם עַבְדָּיו אֲשֶׁר שָׁפְכוּ דָמִים בְּמַיִם. כִּהְבַטְחָתָנוּ
 בְּיַד אָבִי חוּזָה הִרְגִינוּ גּוֹיִם עַמּוֹ כִּי דָם עַבְדָּיו
 יִקּוּם וְנִקָּם יִשִּׁיב לְצַרְיוֹ וּכְפָר אֲדַמְתּוֹ עַמּוֹ: אֵת
 אֱלֹהֵי מִזְבְּחוֹת זְכוֹר. וְאֱלֹהֵי עֲקָדוֹת תִּרְאֶה. וְהַנְּחָם
 וְשַׁבֵּךְ אֶת וּכְלֵה חֲמָה וְתִשְׁבִּית שׁוֹד וְשַׁבֵּךְ מֵעַמֶּה.
 חוּם וְרַחֵם אֵת יִתְרֵי הַפְּלִיטָה וְתוֹצִיאֵנָה מֵאֲפֵלָה
 לְאוֹרָה. וְחַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה. שְׁנַת רְצוֹן
 וְעֵת נְאוּלָה. שְׁדֵי תִזְכּוֹר לָנוּ בְּרִית אֲזָרַת.
 וְתִפְקֹד לָנוּ בְּרִית הַנִּיעָקָה. וְתִרְחַמְנוּ בְּצַדִּיקַת
 אִישׁ תָּם:

וּבְשַׁחֲטָאוֹ יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר עִמָּד מֹשֶׁה רַבֵּינוּ

בַּתְּפִלָּה לַפְּנֵיךָ וּבִקְשׁ רַחֲמִים עַל עַמֶּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל: וּכְךָ אָמַר בַּתְּפִלָּתוֹ. מַלְכֵי וְאֱלֹהֵי סֶלַח
 נָא לַעֲזוֹן הָעַם הַזֶּה כַּגּוֹדֵל חֶסֶדְךָ וּכְאֲשֶׁר נָשֵׂאת
 לָעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הַנְּהָה. אִישׁ עָנּוּ חִלָּה
 פְּנִיךָ בְּעַד עֲדַתְךָ בְּרַחֲמִים. אָנָּה נְהוּג בַּחֲמִלְתְּךָ
 נְאֻלְתָּם מִנוּף בַּחוּזֵק יְדִידֶךָ. דָּתְךָ הִנְחַלְתָּם תַּתִּיר
 לָמוּ שֵׁם וְיָד. הֵם עַמֶּךָ וְנִחַלְתְּךָ. וְעֲלִימוּ חַפּוּף
 בַּחֲמִלְתְּךָ. זְכַר לָנוּ בְּרִית אֲבוֹת. חֲשֵׁק אֲהַבְתָּם
 אִין מַיִם לְכַבוֹרַת. טַעַנְתָּם נְשֵׂאתָם עַל כַּנְּפֵי
 נְשָׂרִים. יִשְׂרָאֵל צַעֲדֵיהֶם לָכַת יִשְׂרָאֵל. כִּי תָשׁוּב לְשׁוֹשׁ
 עֲלֵיהֶם לְטוֹב. מִצְרַיִם אִם יִשְׁמְעוּ כִּי הֵאֱבַדְתָּם.
 נְוָאִים בְּרַעַה הוֹצֵאתָם מִמִּצְרַיִם לְכַלּוֹתָם. סֶלַח
 נָא לַעֲזוֹן הָעַם הַזֶּה. עֲוֹת פִּשְׁעֵם מַחֵל נָא הַיּוֹם
 הַזֶּה. פְּנֵה נָא צְדָקַת אֲבוֹת אֵל תִּשְׁכַּח. חֲנוּן
 קָרָאתָם בְּנִים וְאַתָּה לָמוּ אָב. רַחֲמִים כָּרַחֵם אָב.
 שְׂדֵי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶךָ. תִּמְחֹל וְתִסְלַח לְפִשְׁעֵי
 עַמֶּךָ. אָנָּה סֶלַח נָא לַעֲזוֹן הָעַם הַזֶּה. וְאִם לֹא
 תִסְלַח מִחֲנִי. וְאִף אַתָּה הַשִּׁיבוֹת לּוֹ כְּדַרְכֵי
 טוֹבְךָ בְּשִׁרְתּוֹ וְאָמַרְתָּ לּוֹ סִלַּחְתִּי כְּדַבְּרְךָ: וְסִלַּח
 נָא לַעֲנִי עַמֶּךָ וְדַלִּי הַצֵּאן כִּי תָמִים דַּעִים אַתָּה.
 אִם הִרְבִּינוּ לְפִשׁוּעַ אַתָּה מְרַבֵּה לְסִלּוֹת. אֲדָנִי
 שְׁמַעַה אֲדָנִי סִלַּחְהָ אֲדָנִי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל

תאחר:

תשוק מאיד בר יצחק חזק

פא תחינה

תְּפִלָּה תִקַּח תְּחִנָּה תִבְחַר. תִּמּוֹד נִיחַח תִּמּוֹד
 בִּישְׁחָר: שְׂקוּל לַעֲוֹנֵיךָ יִשְׁמַע לְשִׁבְתָּ. כְּאֵלֶּיךָ וְכוּ

תרום מזבח. רצה עבודתם במקדש שביתם.
 כבבית עולמים לעושי חבתים: קשוב מקראות
 וחנן סדרים. כעין אברים ועבוד פדרים: צרוף
 שיטוח פני טפוח. כמעלה אפר על גב תפוח:
 פאת קדימה פניהם יורה. כסודרי חזית כלפי
 מזרח: ערוב מהפרת למידות ערוכות. כשרת
 כשר שתי מערכות: ספור לצעדים לעבדך נשים.
 כמו בעזרה לפים רונשים. נכון השחר וכוכבים
 ברוך. ברק השחר זכות שבת ברוך: ממנה מורו
 להביא מלה. מלשבת מלאים בבקור מופלא:
 לכוס של זהב ישקה להשקות. בבקרו שנית
 לאור האבוקות: כזכה בתמיד וזכה אחיו.
 משכו והולך לבית מטבחיו: ידי שחיטתו זכות
 יחרול. עדי יפתח שער הגדול. טרוד עד שחי
 פתוח כיון. שתי מפתחות לפתחו כיון. הרציו
 בנלגלו וצירי צריחו. ונשמע קולו בבקעת יריחו:
 זריזים זהירים עקידה לגמור. ביד ורגל כיצחק
 בהר מור: וזכו שניות שחיטה לשמש. שחר
 ואמש למול השמש: הרמת שתיים לארבע יתרום.
 למזרח צפון למערב דרום: דמי שירים יסוד
 הדרום. וטעון הפשט וכליל למרום. גלל הנתיחה
 מרבה בדבור. שתיקה יפה באימת צבור:
 בתשעה קרב בצרוף זכים. חבתים וסולת ויין
 הנסכים: אזי ים כבש מלחום ובאו. בלשכת
 גזית שמע יקראו: מקרכים במנוי ברכה אחת.

סליחות לערב ראש השנה

עשרת הדברות מוסיף בנחת: אמת ועבודה
וברכת כהנים. יברכו העם ברכה נהנים: יברכו
חדשים לפים קטורת. ולא שנו בה והיא
מעשרת: רביעי פים ביחד נקבע. נתחיים להעלות
לנב המרבע: בקול מגרפה מרבים ומרים. וקולה
נשמע בעיר התמרים: רגילים לקולה ליום
וכהנים. לשיר והשתחוויה היות מומנים: במעלות
אולם עלות במרוצה. מדשן פנימי מני נטל ויצא:
ידשן מנורה וככה יערכו. והכזו נטל ונחץ
לדרכו: ירדד זוכה בשולי מהתה. לנחלי האש
ושחה ואתה: צבור הקטורת פנימה הויץ לו.
מלמדיו מקטיר בלי כוות אצילו: הרדים לפרוש
בעת הקטרה. השאי פפרה לחץ מפרה: קבועות
היו למול הפרצות. בהשתחוויות לאל חי לרצות:
חגורי חרב כתב ולא כנוי. מכרכין אחת ועל
ראש מנוי: זמן הגדול לחלקו כובש. סגן מימינו
עלות פכבש: קרבים אצלו ולו מנישים: נתחיים
לסמך זרק לאשים: ואו בשיתין נסכים סדר.
וסגן עומד ומניף בסודר: מחצרים באים עמד
לו אצל. צרדה מקיש לשמע צלצל: ליום דברו
בשיר ההויה. לפרק תקיעה והשתחוויה: ונהו
סדר עבודת תמיד. בבית אליהנו מהרה
להעמיד: תמיד הבוקר ישלם בספור. ולעולם
זאת על ישרון כפור: כסדרו במנחה ונסך קרב
עסק בשני לעתות ערב: באחד עשר זכות בו

מחזירים. שנים בידם שני גזירים: כבשים כובשים
 עונות מכבסים. בתנוק בן שנתו סגלה עושים:
 פרקדיש סניגור בצדק ללונגה. בעיר אלהינו
 אלהים יכוננה: דמי אל התנו ממונים שמרים.
 ואתה פקום תרחם אמרים: ירושלים בנוית
 ערץ. יכונן נישים לשם בארץ: ויעמוד המשל
 השד הגדול. בעד בני עמו לחנן מהדול: תחנת
 שועם להכתיר תערב. למזבח מעדה ככדיל
 יקרב: ושר הפחד אחורי הפרגוד. בני שר המליץ
 ובזכות תאגוד: פאו לחמודות בלמרד זכות.
 וזכית לחזור לממשל ונסיכות: בעד ישראל
 צדק למדנו. פני הארון יי עמרו: צדקות לנלול
 כמור נחומים. לפני תבאו במדת הרחמים:

פכניסי רחמים וכי

סליחות לצום גדליה

סלח לנו אבינו. פי פרוז אולתנו שגינו. מחל לנו מלכנו פי רבו עונינו:

פב פתיחה איכ שלמה פרכי יצחק

אז מרם נמתחו נבלי שבבים. בארץ לא דבקו רגבים.
 גבד שכעה דברים היו מנבבים. דת וכת ורשית פנים
 שובבים: הוד גן עדן ועלק הבהובים. ומקום פפרה על ידי
 מקריבים. זותר שם יפון מחוקל מחובים. חברו אלפים קדם
 ברית ישובים: מכוסים על רקיע בזמים פשבבים. יעודים
 ומשוררים פני יושב הפרובים. כפא הנה מנח ברקיע
 ביצובים. למושב מלך ונורא על סביבים: מימינו אש דת
 תקוקה בכתבים. נתונה על ברכו בשעשוע אהבים. סדר

סליחות לצום גדליה

על הדרום נזן רטובים. ערוף על הצפון תופת שלהבים;
פני המזרח ירושלים הבנויה במחצבים. צפון בתוכה
מקדש אל בישובים. קבוע באמצע מזבח כפור חזבים.
רבוצה עליו אבן שתית הטובים. שם ינון עליה חקוק
במכתבים. תאר שם הפפורש בתו גלובים. שמה בתוך
לפני מאזין מאשגבים: לווי תשובה ארף לגדוים וכאבים:
מעטרת לכבוס צואים ולהלביש מוטבים. הרק שמן הטוב
על ראש שבים. בכז אתנו לך עלמים ושבים: רחץ מתחן
והשלף טמום סאבים: בתפלה יקדמוך בגים שובבים. יום
יום לדרשך בפיוץ גיבים: יחשב אמרינו בהקטר דמים
וחלבים. צפצופינו יקבל כפסוגי פרים וכשבים. חטאינו
הצלל בקרקע נטפי מרזבים. קרבנו אליך ברפיחת רחמיך
הרבים: כי על רחמיך הרבים

דרשו יי בהמצאו קראהו בקיותו קרוב. יעזוב רשע הרפו ואיש און
מחשבותיו: וישוב אל יי ויתחמוהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח: אדני שמעה
בקולי תהינה אונק קשובות לקול תחנונינו תפון תפלתינו קטורת לפניה:
כרחם אב. סלח נא

מג סליחה

את יי בהמצאו לדרשו קדמתי. בעד עונות לכפר כי
כתולע נאדמתי. גלגל הלב וטמטם וכישן גרדמתי. במעט
כסדום הייתי ולעמורה דמיתי: דמיתי לסוטה פרועה מנאפת
וחללה. הייתי כבגד עדים והוישמתי כשמלה בגדים מגוללה.
והסרתי מפגיע ויודע אין לפללה. ראה יי ותביטה כי
הייתי זוללה: זוללה כבודדה נהפכה ביד מגאל. חנם נמכרה
לצמיתות ואין גאל. טבע נכון ונשא וחרב אריאל. השליך
משמים ארץ תפארת ישראל: ישראל לבוזזים ולמשסח
עד מתי. בארבה רבו עורקי ועצמו מצמיתי. ללב בשומי
הריסותי חרבותי ושוממותי. ותבחר מחנק נפשי מות
מעצמותי: מעצמותי המפצחות והמפלחות ממכעיסך
ומפזעיקך. נאמתי נלאתי נשוא חרוגך ונעמך. שים לב

איב שמעיה חוג

לגאול חַיַּת נַעִימָה. כִּי שָׁמָּה נִקְרָא עַל עִירָךְ וְעַל עַמָּךְ: עַמָּךְ
 זְרוּיִם פְּזוּרִים בְּכָל מוֹשְׁבוֹת. פְּקֻדוֹךָ בִּצְר פְּקֻדוֹךָ בְּמַעַשׁ
 וּבְמַחְשְׁבוֹת. צְלוּל זְדוֹן הַעֵבֶר וְרַפָּא מְשׁוּבוֹת. אֲדָנִי שִׁמְעָה
 בְּקוֹלֵנוּ תְהַיִּינָה אֲזִינָה קְשׁוּבוֹת: קְשׁוּבוֹת תְהַיִּינָה אֲזִינָה
 לְשִׁפְךְ שִׁיחֵנוּ. רוּחַ שְׁפָה קָבֵל כְּרִיחַ נִיחַחֵנוּ. שְׁחַרְנוֹךְ מִנְּגֵנוּ
 וּבָךְ מִבְּטַחֵנוּ. וְשָׁמָּה עָלֵינוּ נִקְרָא אֵל תְּנִיחֵנוּ: תְּנִיחֵנוּ אֲדָוִן
 זֶה בְּפֶה שְׁנַיִם לָמָּה. קְשָׁמָה לְמִשְׁלַל וְלִשְׁנִינָה לְלַעַג וְלִכְלָמָה.
 יֵאֱמָן וַיּוֹחַשׁ הַמְּבַטַח שֶׁהַבְּטַחַת לְשׁוֹמְמָה. אָנֹכִי יְיָ בְּנִיתִי
 הַנְּהַרְסוֹת נִמְעַתִּי הַנְּשָׁמָה: הַנְּשָׁמָה בְּרַחֲמִים גְּדוֹלִים תִּבְנֶה
 וְתִכְוֶנֶה. שְׁמַע יְיָ חֲנוּנָה כִּי בָא עֵת לְחַנּוּנָה. חֲזַק מֵאֲמִירָךְ
 בְּצַל יְדָךְ לְגוֹנְנָה. וּפְדוּנֵי יְיָ יִשׁוּבוּן וּבָאוּ לְצִיּוֹן בְּרִנָּה:

אל מלך ויעבור

בית קדשנו ותפארתנו אשר חללך אבותינו היה לשרפת אש וכל
 מחמדנו היה לחרבה: שלחו באש מקדשך לארץ חללו משכן שמך: הושיעה
 יי כִּי גִמַר חֲסִיד כִּי פִסּוּ אֲמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם: רַחֲמִיךָ רַבִּים. כְּרַחֵם אֲבִי. לִי הִישׁוּעָה

מר סליחה אלהינו ואלהי אבותינו א"נ

אֲבָלָה נַפְשִׁי וְחַשְׁךְ תְּאָרִי. בֵּית תְּפִאֲרָתִי כְּנִשְׁף בּוֹ
 הָאָרֶץ. גַּם פָּלַטְתִּי אֲשֶׁר עָזְבוּ וַשְׂאֲרִי. הוֹעֵכוּ כְּהִיּוֹם בְּשִׁלְשָׁח
 בְּתִשְׂרִי: הָאֵשׁ וְהַמַּיִם הַזְּדוֹנִים שְׁטַפוּנוּ בְּדִלְקָם. וּבְכֶסֶס
 מִקְדָּשׁ וּבְזוּז חֲלָקָם. זָקְנֵי שְׂאֲרִית אֲשֶׁר פָּלְטוּ מִיּוֹם גָּקָם.
 חָבְלוּ עֵתָה בְּיוֹם צוּם גְּדֻלָּיָה בֶן אַחִיקָם: מוֹרְפוּ דַלַּת עַם
 הָאָרֶץ. יִתֵּר הַגָּזֵם אֲכַל הָאֲרֶבֶה בְּמֶרְץ. כּוֹרְמִים וַיּוֹנְגִים
 פְּקוּדַת מֶרְגִּז הָאָרֶץ. לֹהֲטוּ וְלֹא הָיָה בָם גּוֹדֵר גְּדֵר וְעוֹמֵד
 בְּפֶרֶץ: מָה אָסַפְר וְאַנְחוֹתֵי עֲצוּמוֹת. נִקְטָה נַפְשִׁי וּמְקַהְלוֹתֵי
 עֲנוּמוֹת. שְׂרִינְנוּ אֲשֶׁר נִשְׂאָרוּ מִיְקוּד לְתַעֲצוּמוֹת. עוֹד הֵם
 לֹא נִתְקִימוּ וְנִתְשׂוּ בְּחִמוֹת: פְּנִיָּךְ עַד מְתֵי מִמֵּנוּ תִסְתִּיר.
 צַעֲקֵתֵינוּ שְׁמַע וְאַסִּירֵנוּ תִתִּיר. קְדוֹשׁ בֵּיטָה כִּי אֵינן בְּעַדְנוּ
 מֵעֵתִיר. רֵאֵה בְּדִלּוֹתֵנוּ וְשִׁבְחָךְ בְּפֶה נִכְתִּיר: שְׂדָדְנוּ מְדוּר
 לְדוּר וּמִקָּץ לְקָץ. שׁוֹרֵשׁ צָפַע מְעוֹפָף אֲתָנוּ עוֹבָץ.

סליחות לצום גדליה

סְקִיף לְמִשְׁפָּטֵינוּ הָעַר וְהַקִּץ. תְּכַפֵּר לְעֹנֹתֵינוּ וְתֹאמֶר קִץ:

אל מלך ויעבור.

שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְיָ אֱלֹהֶיךָ כִּי כָשַׁלְתָּ בְּעֹנֶיךָ: תֵּשֶׁב אָנוּשׁ עַד דְּבַא
וְתֹאמֶר שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם: קְרוֹב יְיָ לְכָל קוֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאוּ בְּאֵמֶת: כְּרוּם
גַּב. לֵי יִשׁוּעָה.

פח סליחה אלהינו ואלהי אבותינו א"ב בנימין

אִמְנֶת־מֵאֵז אֶרְשַׁת גֵּיב שְׁפָתִים. בַּתְּפִלָּה
וּבַתְחִנּוּן דְּפוּק שְׁעָרֵי דְלָתִים. גִּשְׁתָּנוּ עֲדִיף
בְּזָרִיזוֹת וְלֹא בְעֲצֵלְתִים. דְּחוֹת רוּעַ פּוֹרְעָנִיּוֹת
הַמְתַּרְגְּשׁוֹת לְעֵתוֹתֵינוּ: הִנָּנוּ אֶתְנוּ לָךְ בְּשִׁבְרוֹן
רוּחַ וְדַכְאוֹת לֵב לְהַתְּוֹהוֹת לְפָנֶיךָ כָּל פֶּתוּל
וְעִקְשׁוֹת לֵב. נָה חוֹקֵר לְבָבוֹת הָרוּפָא לְשִׁבּוּרֵי
לֵב. חֲדַשׁ רוּחַ נָכוֹן בְּקִרְבָּנוּ וּבְרָא לָנוּ טְהוֹר לֵב:
טַכְסֶּת־מִקְדָּם אֱלוֹיִם עֲשֶׂרָה. יַחֲיֵד בָּם לְשׁוּב
וְלִמְצֵא כִפְרָה. כָּד הַשְׁנָה כָּלָה לְרַבִּים מְסוּרָה.
לְשׁוּעַ וְלַעֲנוֹת בְּכָל עֵת צוּקָה וְצָרָה: מֵהַר הַיְחִיד
וְשֶׁב בְּגִתִּים מוֹחֲלִין לוֹ. נוֹאֵשׁ וְלֹא שֶׁב אֵין תִּקְנָה
לְעוֹלוֹ. סִדֵּר וְעֶרֶךְ כָּל אֵילֵי נְבִיּוֹת לְהוֹעִילוֹ. עוֹתֵר
וְצוּעֵק וְאֵין שׁוֹמֵעַ לוֹ: פְּגִיעַת הָרַבִּים וְהַיְחִיד קָדַךְ
לְכַד עוֹלָה. צוּר כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה. קִבְּלָנוּ
בְּרִצּוֹן וְהַמְצִיאָנוּ מְחִילָה. רִצְנוּ בְּקִרְבֵּן כְּלִיל
וְעוֹלָה: שְׁפוּט תִּשְׁפוּט אֹתָנוּ בְּרַחֲמִים וְחֶמְלָה.
בְּנִיף יְחוּסִיף לְקוֹחִים לָךְ לְפָגְדָה. יוֹקֵשׁ מְרִים
וְיִצְלַל בְּמִצּוּלָה. נִצַּח לְהַלְלָךָ בְּכָל מִינֵי תַהֲקָה:

אל מלך ויעבור

סליחות לצום גדליה

הסיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלים : הושיענו אלהים כי באו מים עד נפש: הראנו יי הסדך וישעך תתן לנו . יחסיך רבים וכו'

פ'ו שלישיה אלהינו ואלהי אבותינו א"ב שמעיה

אֲוֹרָה וְאַמְתָּה שְׁלַח. אֲמוּנִיָּה בְּטוֹב הַצֵּלַח. כִּי אַתָּה יי
טוֹב וְפֶלַח. בִּישָׁה בְּעַנְוֵי נֶפֶשׁ. בְּטוֹבָהּ הוֹצִיאָנוּ לְחוֹפֶשׁ. כִּי
בָּאוּ מֵיִם עַד נֶפֶשׁ. גְּעִיתִינוּ יְהִיָּה נִקְשָׁבִים. גְּלוּתֵנוּ הֵשֵׁב
לְיֹשׁוּבִים. כִּי גֵרִים אֲנַחְנוּ וְתוֹשָׁבִים: דַּפְקֵנוּ דְלִתִּיָּה לְתַמּוּד.
דְּבַקְנוּ אֵלֶיךָ לְצִמּוּד. כִּי דָלוּנוּ מְאֹד: הִדְיָצוּנוּ זָדִים בְּמִצְרָנוּ.
הִצִּילָנוּ וְנוֹדַךְ צוּרָנוּ. כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצָּרֵינוּ: זְרוּיָיָה מְעַלְלִים
לְעוֹדְדָם. זָכַם בְּיַרְאֲתָה לְסַעְדָם. כִּי זָה כָּל הָאָדָם: חֲקוֹת
הָעַמִּים תִּהְיֶה. חֲשׂוּקֵינוּ אֲחֻרָיו יִגְהֹוּ. כִּי חֲנוּן וְרַחוּם הוּא:
שִׁירְתָּהּ הוֹשַׁמָּה לְעַיִים. מִיָּבֵהָ בְּחוֹמוֹת בְּנוּיִים. כִּי טוֹב
חֲסִדָּךָ מִחַיִּים: יִגְעִתִי וְאֲשִׁיחָה בְּמַעֲנֵי. יְבוֹשׁ וַיִּכְלַם מַעֲנֵי.
כִּי יַעֲשֶׂה יי דִּין עָנִי: כְּבָדוֹ שִׁפְתֵי קָמֵי כָּל הַיּוֹם מְזַעֲמֵי.
כִּי כָלוּ בְּעֵשֶׂן יָמֵי: לָהֶם יָשׁוּב בְּפַעֲלָם. לְעַמּוֹ יִלְמַד לְהוֹעִיָּקָם.
כִּי לֹא יִזְנַח לְעוֹלָם: מְרַחֲמוּ יִתֵּן מֵאֲוִיו. מִמֶּנּוּ יִסִּיר דְּפִיו.
כִּי מֵה טוֹבוֹ וּמֵה יָפִיו: גִּנְשָׁמוֹת חוֹשְׁתוֹ עָרִי. גְּכָרִים בָּאוּ
שְׁעָרֵי. כִּי גִשְׂאֲתִי חֲרַפְתָּ גְּעוּרֵי: שׂוֹשׁ אֲשִׁישׁ עֲלֶיךָ. שִׁיחַ
לְעֵנּוֹת גְּאוּלֶיךָ. כִּי שִׂמְחַתְּנִי יי בְּפַעֲלֶיךָ: עֲזוּז נוֹרָא וְאִיוֹם.
עֲתָה הִמְצִיאָנוּ פְּדִיוֹם. כִּי עֲלֶיךָ הִנְרַגְנוּ כָּל הַיּוֹם: פְּנֵה דָרְךָ
עֲקוּב. פֶּאֶר חֲלוּלָה לְנִקּוּב. כִּי פָדָה יי אֶת יַעֲקֹב: צָרִים
לְכַלּוֹת בְּחֶרֶץ. צָפָה מִשְׁמֵי עֶרְץ. כִּי צַל יְמִינוּ עָלֵי אֶרֶץ:
קָרַב קֶץ עֲדָנֵי. קוֹל לְהַשְׁמִיעַ לְעוֹזֵנֵי. כִּי קָרוֹב יוֹם יי: רָם
זְרוּעָה תִרְאֶה. רַעֲיִתָּה פָּנִים הַתְּרָאָה. כִּי רָם יי וְשָׁפַל יִרְאֶה
שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵי. שׂוֹעֲתִי תַעֲלֶה לְמַעוֹנֵי. כִּי שׂוֹמֵעַ אֵד
אֲבִיוֹנִים יי: תַּחַן בְּתוֹדָה תִרְצֶה. תֹּאמֶר לְעַמָּה אֲתִרְצֶה. כִּי
תוֹרָה מֵאֲתִי תִצָּא: שֶׁקֶל מֵאֲזֵנִים יִכְבֹּשׁ. עוֹז יַעֲשֶׂה וַיִּלְבֹּשׁ.
כִּי הוּא יִכְאִיב וַיִּחְבֹּשׁ: אֵל מֶלֶךְ וַיַּעֲבוּ.

סליחות לצום גדליה

תשוב תרחמנו ותכבוש עונותינו ותשליך במצולות ים כל חטאתינו במקום
אשר לא יזכרו ולא יפקדו ולא יעלו על לב לעולם: שוב מחרון אסך והנחם על
הרעה לעמך: תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם: כרהם אב ליי הישעת.

אלהינו ואלהי אבותינו

פליחה מו

פְּשׁוּב תְּרַחֲמֵנוּ שׁוּב שְׁבִיתֵנוּ בְּנֵאמָרָה. שׁוּב בְּקֶדֶם חֲדָשׁ חֲבַת לְאַמָּה. רַחֵם
רוּחַ וְקָרִב שׁוֹף זְעֵמָה. שׁוּב מִחֲרוֹן אַפָּי וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמָּךְ: קַבֵּץ וּבְקַשׁ
אוֹכְלוֹת וְחֹק נְחֻלְתָּהּ. צֵאן הַדְּרָגָה הַגְּזוּזָה בְּדַחֲלִיתָהּ. פִּשְׁעֵ אִם רַב בְּבִי
מְדִילְתָּהּ. שׁוּב לְמַעַן עֲבֹדֶיךָ שְׁבִימֵי נְחֻלְתָּהּ: עֲזֹן אֲבוֹתֵינוּ הַטְּעִינֵנוּ וּבֹסֵר
הַטְּעִימֵנוּ. סָרְרַעַל הַשְּׁקֵנוּ הַלְּעִינֵנוּ וְהַזְעִימֵנוּ. נָא כָּאֵן בְּשִׁכְן יַחַד הַנְּעִימֵנוּ. שׁוּבֵנוּ
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְהַפֵּר כְּעַסְךָ עִמָּנוּ: מֵאִם לֹא מֵאִסְתָּ חוֹסֶיךָ מְעִיָּדָה. לֹאֲקִים בְּסִדְחֵ
וּלְהַתְמַרֵּחַ סְבָרִים עֲדֶיךָ. כְּעַם לְרִצּוֹת כְּמִדַּת יִשְׂרָאֵל מֵעֲבֹדֶיךָ. שׁוּבָה יי עַד מְתֵי
וְהַנָּחֵם עַל עֲבֹדֶיךָ. יוֹם יוֹם נִצְפָה גְלוֹי סוּדָה. טְמוּם וְעִמוּם וּבִלְהָ בְּשׁוֹר חֲסִידֶיךָ.
חֲרָפָה שְׁבָרָה לְבֵנוּ מְקוּיִם חֲסִידֶיךָ. שׁוּבָה יי חֲלָצָה נַפְשֵׁנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן חֲסִידֶיךָ:
זַנְחָנוּ וְנִחַשְׁבָנוּ עִם יוֹרְדֵי רֶגֶב. וְיִהִי לְאָבֶל כְּנֹזֵר וְשִׁיר וְעִגְבֵי. הַקּוֹדְרִים בְּרָגָה
וְחֻדְדָה הַתְּהַלֵּךְ בְּשִׁנְבֵי. שׁוּבָה יי שְׁבִיתֵנוּ כְּאִפְסִיקִים בְּגִבֵי: דְּמַעָה לְחֵם חוֹסֶיךָ
צוּרֵי אֵל. גּוֹאֵל אִיָּה כְּתָרְךָ צוּרֵי אֵל. בְּחֻזֶן אֵן כְּדַבְּרָתְךָ לְיִשְׂרָאֵל. שׁוּבָה יי רַבְבוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: שְׁמַעָה יי הַטָּה אֲזַנְךָ וְהַקְשִׁיבָהּ. לְמַחְתֵי סֶלַח נָא סֶלַחְתֵּי הַשִּׁיבָה.
מִשׁוּבוֹתֵינוּ רַבּוּ וּפְתַחְתָּ יִשְׂרָאֵל שׁוּבָה. הַשִּׁיבֵנוּ יי אֱלֹהֵי וְנִשׁוּבָה: אֵל מֶלֶךְ וַיַּעֲבֹר.

פח פזמון

שיב בנימין

הוֹרִית דְּרֹךְ הַשׁוּבָה לְבַת הַשׁוּבָבָה. בֵּין כְּסֵא לְעֵשׂוֹר עֲדֶיךָ לְשׁוּבָה.
הַשִּׁיבֵנוּ יי אֱלֹהֵי וְנִשׁוּבָה: אֵן מֵאֵן מְקַדֵּם חֲקִדְמַת תְּשׁוּבָה. בְּטָרִם הַמְתַּחֵת
אַרְץ וַיִּסְוֵי רְגוּבָה. גַּם לְכָל הַשְּׁבִימֵי צוּרֵי וּמְרַפֵּא חֲשׁוּבָה. הוֹפְקֵי דְלִתֶיךָ וַיִּקָּם
מִלְהַשִּׁיבָה: הוֹרִית הֵן רֹאשׁ עֲפֹרוֹת תְּבַל אֲשֶׁר רֹאשׁוֹן נוֹצֵר. וְנִסְתִּיתוּ בְּמִצְוֵה
קִלָּה וְאוֹתָהּ לֹא נִצֵּר. זְעֵמַת וְאַנְפַּת עָלְיוֹ שְׁנוֹתָיו לְקַצֵּר. חֲזֹר בְּתִשׁוּבָה וּכְאִישׁוֹן
הַנְּצִיר: הוֹרִית טָעָה גִזְעוּ דְמֵי אֲחִיו בְּשִׁפְפוּ. יִסְרַתוּ בְּנַעַ וְנָד לְכַת כַּה וְכַה. כְּעַת
שֵׁב אֱלֹהֵי וְעֹזב רוּעַ דְּרַפּוּ. לְשִׁבְעֵתִים הָאֲרַכְתּוּ כָּל מוֹצָאוֹ בְּלֵי לְחַפּוּ: הוֹרִית
מְחַלֵּל יִצְעֵי יוֹלְדוֹ אֲשֶׁר פָּחוּ כְּפִימֵם. נָטְיוֹ רַגְלָיו כְּמַעַט לְוִלֵי שִׁפְףָה לֵב כְּפִימֵם.
סָרַח גּוֹר אֲרִיָּה בְּקִדְשָׁה הִיא כְּעֵינִים. עֲזֵנוּ הוֹדָה וְהִכְרַעְתּוּ לְצִדֵּק בְּכַף מֵאֲזַנִּים:
הוֹרִית פֶּרֶץ גְּדֵרוֹת עוֹלָם בֶּן עֲמָרֵי בְּרִשְׁעֵי. צִלְמֵי אֲשֶׁרִים חָשַׁק וְהוֹסִיף עַל חֲטָאתוֹ
פִּשְׁעֵי. קָרַעַת גִּזֵּר דִּינוֹ בְּשׁוּבוֹ מִלְּפִשְׁעֵי רַחֵם כְּמִזְדָּה וְעֹזֵב וּבְקָה נוֹשֵׁעֵ: הוֹרִית
שְׁנָנוּ לְשׁוֹנֵם כְּחֶץ אֲנָשֵׁי עִיר הַגְּדוּלָה. שְׁגִינֵם וּזְדוֹנֵם רַבּוּ עַד לְמַעְלָה. תַּתֵּן
חֻזֶן הַפִּיכְתֵם אֲחֻזִּים רַתֵּת וְחֻלְחָלָה. הַשׁוּבָה עֲשׂוּ בְּחֻזֶן וּלְפָנֵי כְּסִידֶיךָ
נְתַקְבְּלָה: הוֹרִית בּוֹחֵן בְּלִיּוֹת וְלֵב נֶאֱזֹר בְּגִבּוֹרָה. יִדְעֵנוּ מִדַּע לְכַת בְּאֵרַח יִשְׂרָאֵל.
כְּשׁוּבוֹתֵינוּ אִם רַבּוּ בְּפִשְׁעֵי וּסְרָרָה. נָא לְמַעַנְךָ הַשִּׁיבֵנוּ עֲשׂוֹת כְּשׁוּבָה:

הוֹרִית דְּרֹךְ תְּשׁוּבָה וְכוּ'. אֵל מֶלֶךְ וַיַּעֲבֹר.

סליחות לצום גדליה

השיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלים: או תחפוץ זכחי צדק
עולה וכליל או יעלו על מזבחה פרים: זכחי אלהים רוח נשברה לב נשבר
ונדבה אלהים לא תקזה: והתברכו בארעה כל גמי הארץ עקב אשר שמעת
בקולי: כרחם אב וכי סלה נא

לט עקידה אלהינו ואלהי אבותינו א"ב שלמה בר יהודה גבירול
בקצת קהלות אומרים אם אפס תמצא לקמן בצום גדליה:

או בחר מור דין יונת אלם. בקחתו איתן עולה שלם.
נאה בבחו קח נא זה העלם. תרומה ליי קודש: דת הפנא
לפני להניחהו. הן קח נא את בנה לאשכר ספחהו. ואני
בחרתי קום משחהו. שמן משחת קודש: וך בשמעו לבו
לא דאב. חפץ צורו חשק ותאב. מפלו שניהם הבן והאב.
והשפחהו ליי בהדרת קודש: ייעד עצים ולשפוח ערף.
כמה ותמה יחיד ורף. להג איה הנשה הנערף. להקרישו
במקדש קודש: מרום יראה לו הנשה והוא ישיב. נפש
אם עקרת שמחה להשיב. סיקר ספונות בני שועף יקשיב.
ישלח עזרף מקודש: עמד נא אבי וקשור השבח. פן
אגור מפני האבח. צמדני פן אחלל הזבח. ולהבדיל בין
הקודש: קפין לבבות כופר אשכול. ראותו אביו נשכל
שכול. שלח ידו לעשות את כל. מלאכת עבודת הקודש:
תרשישים צעקו בשמי מרומי. שחוט יונת אלם תיכל
יחנה מי. לו ללו יהגו אל תתנו דמי. שאו ידיכם קודש:
מרום בהביט עוקד ונעקד. הנשה עקד והאש תוקד. בוחז
מהר לב זכר ופקד. ונשמע קולו בבאו אל הקודש: רחש
מליץ בקחתו משלחת. יחידה פדעהו מרדת שחת. הנה
כתובה לפני פתח מפתחת. פתוחי חותם קודש: ואני
ידעתי ברכה בשפר. הין ורוץ וקח איל תחת עופר.
הכינותי כפר לאשכול הכפר. והיה הוא ותמורתו יהיה
קודש. גמול גמלט מאבח הנשחו. בפשטו צוארו דמו לא

סליחות לצום גדליח

נפחו. ימינו אחז ביובל הנצח. להקדישו לזי קודש: רחום
תתן שלום לאחרייתו. וזכור היום לגזעו בריתו. ליתר
הפליטה ושאר שאריתו. תהיה פליטה ותיה קודש:

אל מלך. זכור עד והארץ אזכור :

ג פזמון

זכור ברית אברהם נעקדת יצחק. והשב
שבות אהלי יעקב. והושיענו למען שמך: טם
כנשר מבקש נפשם. טבח בחוריהם בבית
מקדשם: יספת גיסרם ולענשם. ילדים ואם לבנים
לרשם: ושוב ברחמים על שארית ישראל
והושיענו למען שמך: כבשנו לעבדים ונתנונו
בנסנו מהארץ והדוב פגענו. לחץ נמר עד כיינונו.
לחם בנו ולא הרגענו: והשב מכל משעבדי שלישיה.
משכה רביעיה. נתנה עול על עגיה. ונהותה
תאניה ואניה: והשב זכות אבות ואמהות והשבתים
ברחמיך הרבים ברבות עתים. יה זכור למכים
ונמרטים עדיך כד היום נשחטים: והשב גואל תזק
למענה פדינו. ראה כי אזלת ידינו. שור כי אברו
חסדינו מפניע אין בעדנו: והשב הורש דמים הון
דינו. השב שבעתים אל חיק מענינו. חנם
נמכרנו בלא כסף פדינו. זקוף בית מקדשך
השמים לעינינו: וחשב שבות אהלי יעקב. והושיענו למען שמך:

זכור לנו ברית אבות עד מכניסי רחמים.

גא תחינה

תשר"ק שמעון בר יצחק

תורה הקדושה התחנני בבקשה. פני הצור נערץ

בְּקִרְשָׁהּ: שִׁפְכֵי שֵׁם עָרֵב. וְזָכְרֵי מַעֲשֵׂה חֲזָרָב. נַעֲשֶׂה
וְנִשְׁמַע נִמְנו לְהַתְקַדֵּם: רָגְנוּ שְׁעִיר וּפְאֵרָן. הַתְּחִיף לְשִׁמְרָן.
עָמַד וּמְדָרָן הָאֵה וְהַתְּנִיף: קְדוּשׁ הַתִּיקָם. לֵלֵא שְׁמֵרֵי חֲקָם.
בְּאֵף וּבְחֶמָה עֲשׂוֹת בָּהֶם נִקְסוּ צָעַד מְרַבְבוֹת. וְנִקְדָּשׁ
בְּעַרְבוֹת. מִיַּמֵּינוּ אֵשׁ הָת וְלֵהָב שֶׁלֵּהָבוֹת: פָּנִים מִסְבִּירוֹת.
אֲלֵיו מִתְחַבְּרוֹת. הַנִּשְׁקוּ מִפִּיו עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת: עוֹלָם
נִתְבַּסֵּם. אֲשֶׁר מִהֵנְאוּ נִמְסָם. וּבְמוֹצָא שָׁלַל רָב עַל אִמְרַתָּךְ
שֵׁשׁ: סוּדֵי פְקוּדֵיךְ. נִמְסְרוּ לְדוּדֵיךְ. מֵאֵז וְעַד עֵפֶה הִטָּה
מִכְבְּדֵיךְ: גְּדִים וְגַם גָּעִים. וּבְרָגוּ שְׁבָעִים. בְּנוֹפֶת צוּפֵיךְ
תָּמִיד מִשְׁתַּעֲשָׂעִים: מִסּוּרֵת לִיפָה. בְּכַתֵּב וּבַעַל פֶּה. יִקְרוּ
אִמְרֵיךְ מִשׁוּהֶם וְיִשְׁמָה: לִבִּי לְחֻקֵּיךְ. בְּעֵלִיל מִזֻּקְקֵיךְ.
קוֹבְעֵי עֲתוֹתָם לְפִלֵּשׁ פְּקֻקֵיךְ: פְּלָדוֹת וּפְרַטּוֹת. לְרֵאֵת
וְלִהְטוֹת. שְׁנֵתָם נוֹדֶדֶת בְּחֶדֶר הַפְּטוֹת: יוֹם יוֹם יִדְרֹשׁוּ.
בְּלִבָּם יַחְרוּשׁוּן. לְאִסוּר וְלִהְתִּיר בְּעֵנֵיגָם יִפְרוּשׁוּן: מִמְּאוֹת
וּמִהֲרוֹת. לְחַבְדִּיל וְלִהְרוֹת. מִלְּחָן וְדִחְק עֵינֵיהֶם מִנְהִירוֹת:
חֲקִים וּמִשְׁפָּטִים. עַל פִּימוּ שְׁפוּטִים. וְאִיבִיהֶם פְּלִילִים וּבָהֶם
נִשְׁפָּטִים: זָכְרֵי זֹאת תַּעֲוֶדָה. הַזְּבִיךְ לְהַתְעוֹדָה. וּמְלִיצֵי
הַגִּיּוֹנֵךְ לְעוֹזֵר וְלִסְעֶדָה: וְהַגִּבִּי פָנֵי קוֹגֵךְ. בְּמַעַן חַנּוּכֵךְ. כִּי
הוּא אֶלְתֵּיךְ יוֹצֵרֵךְ וְאִדוּנֵךְ: חֵלֵא אִם אֵין תַּפָּה. הַזְּבִיחַ בְּתַמִּימָה.
הֵן בְּקָרָן זֹרֵת נְתוּנָה וּמִשְׁתוֹמָמָה: הַזֶּק וְחֶלֶד עֲבוּרָה.
עוֹמְדִים בְּגִבּוּרָה. בְּרֵאָה הַטְּהוֹרָה וּבְמִצּוֹה בְּרָה: גְּבִרֵי
רִנוּגִים. וְשִׁפְכֵי תַחֲנוּגִים. עֲבוּר תַּפְלִתְנוּ בְּאֵין סְבוּךְ עֲנָגִים:
בְּאֵי עֲדִיו בְּתַחַן. לְנִקּוֹתָם מִצַּחַן. מֵאֲוָם יִתֵּן יִכְמוֹר וְגַם יַחֲזֵן:
אִסוּף עֲדַת מִי מְנָה. לְקִרְיָה נְאֻמָּנָה. וּכְעֶדֶר בְּתוֹךְ הַדְּבָרוֹ
מֵאֲדָם תְּהִימָנָה: שְׁבִים יִמְלֵט. מֵאֲשֶׁמְנֵי עֵלְט. עֲדֵי עַד יִסּוּבְבֵם
עוֹז רָפִי פִלְט: וּבִשׁוּבָה וְנַחַת. יִנְשְׁעוּ מִשַּׁחַת. בְּקֶשׁ צֵאן
אִבְרוֹת וְגַם הַנְּדַחַת: רִפְאוֹת הַנְּחָלָה. יִסִּיר כָּל מַחְקָה. צִיּוֹן
לְמִלְאוֹת עִיר הַמְּהַלְלָה: תַּבֵּשׁ הַנִּשְׁבָּרָת. וְלִזְלַח הַעֲמָרָת. קִנְיָ
סִגְאָה גְדוּלָה לְעִיר הַמְּחַבְּרָת: מַכְנִישֵׁי חַיִּים.

סליחות ליום שני של עשיית

עב פתוחח

לך יי הצדקה וכו'

אליה בר שמעיה

אליה לב וגפוש גשפוף במים. בלנו אל אל בשמים. אתיו זקנים עם
עולליכם. העבו והסירו רוע מעליכם: לפניו גרבה תחנה ובקשה. על זאת
מאלהינו נבקשה: ירגו הטוב על מנוח. דרכו יעזוב פשע ועול: הכינו לב
והשיבו מחשבה. כי גדול פח התשובה: בקהל עם מלין נבביר. ולא ימאס
אל בביר: רוצה תשובת בוגד ונשחת. קהשיב גפשו מני שחת. שמע תחנון
העתר למבקשיה. בנשאנו ידינו אל דביר קדשה: יהיו נא אמרי פינו קרצון.
וכפר על חטאתינו אגם ורצון: חשב זכור קריאת נעימה. והנחם על הרעה
לעמך: ועשה חפץ עבדיה. וישעשעון תנחומיה. סמוכים בחסדה. ובטוחים
על רחמיך: כי על החסד

דורש דמים אותם זכר לא שכח צעקת ענוים: שוב מחרון אפך והנחם על הרעה
לעמך: תבא לפניך תפלתנו אל היכל קדשך: כרחם אב ליי הישועה סלח נא המה.

עב סליחה א"ב

שמעון בר יצחק

אני קראתיך כי תענני אל. בקשתי רחמים. פרוש בפתח שואל. גודל
גוראותיך בצדק ענות הואל. דעת הפך כי יש אלהים בישואר: הלא אתה
מקנם אלחי קדושי. ולמה נמות בלחץ ובקושי זכור ועורר חסד כפאז לחדשי.
הרבתי תשיב וכונן מקום מקדשי. טוב אתה לקויה לגפוש תדרשה. יחלנו לך
בעת צרה לדורשיה. כל היום הזנגנו עליה על שם קדשה. לא נסוג לבנו
מלבבך וקהקדישה. מהגרת יך כלינו באף ובחמה. נדמינו ככלי ריק וכסתנו
כלמה. סגרנו ביד אדונים קשים לחוממה. עד ישקיה וירא יי מן השמימה:
פצנו ודציילנו מיד בני נכר. צומתים חיינו בשפה דמנו להעבר. קרא שלומת
גמול וישקר. ראת כי דורש דמים אותם זכר. שובנו אליה וחרון אפה תפר.
תקבש עונותינו וחטאתינו תכפר. שפל מרודנו עלה ורא גתפר. ברשם יקרה
צופם מקקנו לחיים בפספר: חזק ואמץ ידים וברבים בשלזות. פנה דך עמך
והרים מכשלזות. יערב לפניך תחן בשי ועולזות ואתה קדוש יושב תהזות: אל סל

קולנו שמעת אל תעלם אונך לרוחתנו ולשועתנו: אל תנאץ למען שמך ואל
תנבל כסא כבודך זכור אל תפר בריתך אתנו: אל תשמפנו שבולת מים ואל תכלענו
מצולה ואל תאמר עלינו כאר פיה: כרחם אב ליי הישועה.

ע"צ סליחה

אלהינו ואלהי אבותינו

א"ב

אלכה ואשובה אל אישי הראשון. אשר מאז נצרני
באישון. בחור בארזים תהקתו בכל לשון. בזכרי בו איננו
מנית. לי לישון: גאלני בזרוע מבין קדשים. גם
בללני יזפי וכלים חדשים. דבר על פי קדושים. דבקני
אצלו בכתובה וקדושים: הרבה מוסר

סליחות ליום שלישי של עשיית

מג

ומקנה וקנין. הגדיל השמחה בכל ענין. וסיד וכיד בית חתנות
 בננין. ומסר לשרתני עלמות אין מנין. ובח הכין ושלם נדריו. וברני
 זבד טוב בחדריו. הצרות קטרות תפון סדריו. חתני המלך הביאני
 חדריו: טבלתי ובאתי בעדי עדים. שהרתי נתנו ריח דודאים.
 יצועי עלה ולן בין שדים. ימינו חבקי חבוק ידים: במעט רגע
 אירע דבר. כבוד המיר וחוק חק שבר. לכתתי דרך ברות ולא לדבר.
 לצתי ואצתי ודודי חמק עבר: מעי חמו לדודי קנני. מה לדידי
 במל אשר התנני. נסע מעלי ולא חנני. נאם בקשתיו ולא
 מצאתיו קראתיו ולא ענני: סורה אדוני סורה חננתיו כמה. סוב
 ולא פנה הוחלתי עד מה. עלי לבי בכנור יהמה. עיני נגדה ולא
 תדמה: פקפה בכבוד למורד עניות. פתחי נדה שם נחיות:
 צנוף צנפני בדור החיות. צוורה צעורה אלמנות חיות: מזה
 קויתי יי יום נחמה. הרבת נטושה באה ובחמה. רשפי אש הנה
 קה לחומה. רחם תרחם את לא רחמה: שובי שובי השולמית
 מבין שסיף. שובי ונתנה בך יאמר עשיף. תקעי בך מלבנון
 רציתי מעשיף. תעורר אהבתך כי בועליך עשיף: ידע תדע פני
 צאנף. ציון מכלל יופי הטיבה ברצונך. חסדיך רגז ירגז צדקות
 פרוזנך. כולי שמעת אל תעלם אונך: אל מלך ויעבור

" בוקר תשמע קולנו בוקר גערוף לך ונצפה: אל תנאץ למען שמך אל
 תנבל כסא כבודך זכור אל תפר בריתך איתנו: ואני תפילתי לך יי עת רצון
 אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך:

אלהינו ואלהי אבותינו

סד

אועק אל אלהים כולי. בוקר אערך לך בעד קהלי. יי צורי
 ונאלי: נשנו בתחנון ובתפלה. הלתיה שקדנו רב עלילה.
 דסר מעלינו נגע ומחלה: המצא לנו סליחות. והעבר רעה
 מנפשות האנוחות. אל אלהי הרוחות: זעקתי לך בעני ותלאה.
 חיתי פדה נא משחת ושאלה. קרבה אל נפשי גאלה: טוב
 מבטן גוחי. יוצרי ושברי ומבטחי. בידך אפקיד רוחי: כבש
 בעסק מדידה. לראות שנת אל תמן מסידיך. ענני יי כי טוב

סליחות ליום שני של עשרה

חסדך: מכה בלי תרופה. נצח לחורפיה תשלח בהקצפה: ובעמך לא למנפה: סגפנו ביום זה. ענותנו לא תשקץ ורא תבזה. סלח נא לעון העם הזה: פשענו ומעלנו. צור לך חבול חבלנו. לכן פלינו באפה ובהמתך נבהלנו: קדוש ריב אר תמתח. ראה כי כפי לך אשמת. יום אירא אני אליך אבטח: שפך שיח עמך. תחזן ותעז שלמיה. אל תנאץ למען שמך: שעה שועת אנונים. לקוראיה מהיחק הסבת ממעונים. שומע אל אביונים: נדיבי עם ממע נעמנים. החוסך קנייה מהוריה נמנים. מהר תרחמם ברחם אב על בנים: אל מלך ויעבור.

על נבי חרשו חורשים האריכו למעניתם. כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו. יי מה רבו צרינו רבים קמים עלינו. קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך: כרחם אב וכי.

נחשלוניות אלהינו ואלהי אבותינו אייב שלמה הקטן אמרנו נגזרנו לנו ואין דורש. אבל אשמים אנחנו וקרוב פורש: בעון בצענו צור לצר וחריש. בולע ומדק ורד ורופס החדש: גל אחר גל ואין הזכר: גולל וצף עלי ראש גזבר. הבק שבר על שבר הזבר. האבון הבא קשה ישבח העבר: הפס יפס הלב מרוב הפכשוכ. הלך וסוער פי מאד הנחשול. ומושיע נרב אין עוד למשול. ואבד המנהיג ועף שזר גשול. זנחנו טוב ועל פכה הגיע. זכריה ועמת ביד עונינו להפגיע. חיים לרץ וסתף אף להרגיע. חושך לעזור כי אין מפגיע: טרדנו ונהי פטמא וקבגד עדים. טורפנו ונכל ורודפים קלים חדים. יוצאים חוצות מלאים גער פמנודים. ישבי חשף צגים פרקים כדים: פלימות נרוק פנינו מצפים צפה. כי גדל הבאב מפס ומפס. לויצא בעתה וכבא אין רפא. לחזן ולרחם תקנה איה איפוא: מה פחי ליחל ומתשת גברתנית. מוסיף משך קץ מענית גותנית. גטל בשכנית נגחנית עשור שלטנית. גלע ייגע רדגית חנם חלטנית: סמלוני רשע לקצין נקם תלבש. סבר קניף וסכויים תעמיד מלבש. עגלת למודך מחץ ושבר תחבש. עבוד עבודתך שכם אחד תכבש: פקרנו באמון כבן הפכן וסרבן. פדיון לחזק יסורים חלפת קרבן. צדות רעות גחש ועקרב רברבן. צמאון וחוסר כל משנה הדרבן: קובלים הסתר פניך עם טרדון. קנין הרג ואכול ומחור מרהן. רגלנו בעבד רב פשע וסלחן: רבה להטיב רב חסד וסלחן: שקרנו בך וסמינו ממך לסור שכחנו רב כל פלי הסור. תעינו אחד יצר רוע וסור. תרנו אחר הזוג לעברה סרסור: שרירות לב ישר ופשוט עקמומית. לא ירגז עוד בהרהור שעמומית. מהר מלעבב תמזי הפישות שממית. הדב כבס בתמינו ולבן אדמומית: הגונים לעם אותנו ננה. קטון ונדול דעת הרבקה שוה. ישועת יעקב חלק ישראל צנה. הלא אתה אלהינו לך נבחה: אל מלך ויעבור.

בין כסה לעשור. השלכנו רוע שאור. צדקנו
 במשפט באור החיים לאור. הגנו אתנו לך אדיר
 ונאור. כי עמך מקור חיים בארץ נראה אור:
 ארון עמך הסליחה. סלח ומהל לשביח. לעת
 חתום גזר דינה. לשובה זכרה אהוביך. יודע
 כי אלהים בישרון קרוביך. ושימנו כחותם על
 לבך: כי עבדיך לשוב תערוב צו כתמם למחקה.
 זכרה מצויקי תבל פעלתם אם פסקה. רחם
 ברוגו תזכור בניה עת חקוקה. כתבה על לוח
 אתם ועל ספר חקה: כי בתחנונים כרש ודל
 לפניך קרבו. ראה ענים מורה מאד בלחץ
 בשפל ישבו. ביום הפוש תעלמות עליון כף
 ייטיבו. ועל ספרך כלם יכתבו: כי שוחרריך המצא
 לחננה עומדים השכם. לבל יעזו קטגור בעיניך
 כל יתחכם. מליצים ופרקלטים בחסדך עמם
 הסכם. כתבו על היהודים כשוב בעיניכם: כי
 הן רוח ולב עמך שבור וחולה. הם חטאת ואשם
 ונדר אשר יפליא. אמונים ובינונים חתום חותם
 מלא. אלה לחיי עולם ואלה: כי לא לפי ראויים
 תשפוט המוני. ישראל מיתדיך אף בלחץ מוני.
 גליפת כתב צוה לשבח ודא לנגאי. מפתח פתוחי
 חותם קודש ליי: כי לפתורתך בתתן עבדיך
 מסכימים. הפתח למו וזכור נחומים. חסדך
 חפלא והעבר כתמים. אל מלך ישבו על כסא
 רחמים: כי אל טל ויש

סליחות ליום שני של עשירית

כאיל תערוג על אפיקי מים כן נפשנו תערוג אליך אלהים : כי שחה לעפו
נפשנו דבקה לארץ במננו : ויאמר בי נשבעתי נאם יי כי יען אשר עשית את הדבר
הזה ולא השכת את בנגך את יחידך : רחמיך רבים. מלח נא חסה.

זו עקידה אלהינו ואלהי אבותינו מיוסד ע"פ א"ב

איתן למד דעת. מָרַם לְכָל מוֹדַעַת: בְּאֵר שִׁמְךָ לְכָל
בְּאֵי עוֹלָם. גָּדָה כָּל סְתוּם וְנִעְלָם: גְּלוּלִים מֵאֵם וְשִׁבְרָה:
תוֹעִים לְשִׁמְךָ חֹפֵר: דָּדָךְ מִיִּשְׁוֹר בְּחָר. תוֹרָה וּמִצְוֹת שָׁמַר
וְלֹא אָחַר. הִצַּלְתָּנוּ מֵאוֹר כְּשִׁדִּים. גִּנְנָתוֹ בְּעֵמֶק הַשִּׁידִים:
וַעֲדַתוֹ שִׁכְרָךְ הִרְבָּה מְאֹד. וּתְקַתּוֹ רוֹב עוֹשֵׁר וְכָבוֹד: זָעַק
וְהִשִּׁיב מַה תִּתֵּן לִי. שׁוֹרֵשׁ וְעֵנָף אֵינִי לִי: חִילְתָּנוּ בְּרֵאשִׁית מַחְזָה.
בְּשִׁרְתוֹ לֹא יִירָשֶׁךָ זֶה: מִנְּאָ בְּכוֹרִים לְמֵאָה חֲנֻנְתּוֹ. לְקָרְבָן
גִּיחוּחַ חֲשִׁקְתּוֹ: יַחְדּוֹ בְּכָל לֵבָם דָּצוּ. לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ רְצוּ:
כָּבֵשׁ רַחֲמֵינוּ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ. כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעֲסְךָ:
מֵעַל צִאֲנֶךָ לֵבָם וְנִפְשָׁם הָיָה נָכוֹן. לָכֵן תִּפְלֹתֵנוּ לְפָנֶיךָ
בְּקִשׁוֹרֵת תַּבּוּז: מֵחֵר וְלִקַּח מֵאֲכָלֶת. לָכֵן תִּצְלִיל זָרְעֵם מִמִּיתָה
מִשְׁכָּלֶת: נִעְקֹד יַחִיד כְּשֶׁהָ לְמַטְבַּח. לָכֵן עֲתִירְתָּנוּ תִרְצָה
כְּעוֹזָה וְזָבַח: סִדֵּר עֲצִים וְהִצִּית עֲלֵיהֶם אֵשׁ. לָכֵן בְּעַמִּידְתָּנוּ
הַיּוֹם לֹא נִתְבַּיֵּשׁ: עֲנִיתוֹ מִשְׁמֵי שָׁמַיִם. לָכֵן נִשְׁבַּעְתָּ לּוֹ בְּשִׁמְךָ
פְּעָמִים: פְּדִיתוֹ בְּאֵיל בְּסַבָּךְ אָחוּז. לָכֵן בְּקִשְׁתָּנוּ וְעֲנוּיֵינוּ
לֹא תָבוּז: צִעַקְתָּנוּ שָׁמַע וְשׁוּעַתָּנוּ סְכוּת. בְּזָכוֹת אָב גִּסְע
סְכוּת: קוֹל מִבֶּשֶׁר יִשְׁמַע בְּעוֹלָם. לְגֵאוֹל עִם גְּזַע גְּבָעוֹת
עוֹלָם: רַחֵם קַחֵל עֲדַת מְקַשְׁטִים. מִיַּעַת שָׁנִים עֲשׂוֹר שְׁבָטִים:
שְׂכִינְתָּךְ תִּשְׁכֵּן בְּתוֹכֵנוּ. תִּנְהַגְנוּ לְגִבּוֹל אֲדָמְתָנוּ: תִּפְּנֵן אֲלֵינוּ
בְּרַחֲמִים. כִּי כֵן נִקְרָאתָ מְלֵא רַחֲמִים:

נח תהנה אל מלך ויעבור זכור רחמיך עד מכניסי רחמים.

שְׁעָרֵי שָׁמַיִם בְּלוּלֵי אֵשׁ וּמִים. שְׁלֹשׁ מְאוֹת וְתִשְׁעִים
כְּמִנּוּן שָׁמַיִם. הִפְתָּחוּ לְחֲנוּן יַפֶּת פְּעָמִים. וְתַעַל תִּפְלֹתֶם לְאֵל
הַשָּׁמַיִם: שְׁעָרֵי רְקִיעַ. בּוֹ מְאוֹרוֹת הַתְּקִיעַ. וּמִמֶּנּוּ זוֹרְחִים
בְּמִקּוֹמָם לְהַשְׁקִיעַ. הִפְתָּחוּ לְחֲנוּן יָם לְמוֹ הַבְּקִיעַ. וְתַעַל

סליחות ליום שני של עשיית

תפלתם פני מעביב רקיע: שערי זבול. שבו מזבח סבול. והשר מקטיר עליו כמכהן בכרבוך. הפתחו לחנון גדוהקים לחבול. ותעל תפלתם פני ישב למבול: שערי וילון. נכנס ויוצא בגללון. ומחדש בכל יום מפתחי חלון. הפתחו לחנון מצבתה כאלון. ותעל תפלתם פני דר רום וילון: שערי שחקים. שבו רחים שחקים. עומדות ומזחנות מן לצדיקים הפתחו לחנון זרועים במרחקים. ותעל תפלתם פני מעביב שחקים: שערי מכון. שבו שלגים יתכון. ומערת קיטור וסער בו ישכון. הפתחו לחנון עם לבו יכון. ותעל תפלתם פני דר רום מכון: שערי מעון. בו משוררים ישעון. וביום הם חשים לסגל ישמעון. הפתחו לחנון למררים ללעון. ותעל תפלתם פני דר רום מעון: שערי ערבות. בו ברכות רבות. ונגזי צדקה וחסד וכל טובות. הפתחו לחנון בני שלשת אבות. ותעל תפלתם פני רוכב ערבות: מכניסי רחמים

סליחות ליום שלישי של עשיית

נח פתיהח שמואל ברבי אברהם חזק
שחרנוף בקשנוף יוצר הרים. מגיד לאדם שיח ודברים. וחלינוף ודרשנוף בושים וחסרים. את חטאתינו היום אנו מספרים. להקנו ועדנו זקנים ונערים. בבית התפלה מקדש מזערים: רפויי ידים מעוהי אברים. בהולים וסעורים מכל עברים. יגורנו ודאגנו משני גולרים. אף וחימה שניהם קטגורים. בפשפשנו מעשים והנם מכוערים. רתת אחזתנו חבלים וצירים. השחרו פנינו והלכנו קודרים. מוט התמוטטנו ונעשינו פרורים. הלחלו מתנינו וכיולדה מצירים זחלנו ונירא מעונותינו היתרים. קחנו דברים בשלום פרים. תמוכים בטוחים ולרחמיך מספרים: כי על רחמיך הרבים.

אלהינו ואלהי אבותינו ב"ב שלמה הקטן יגדל סליחה
אך קד מקנה ישראל יי. אחור וקדם עם נושע מיי.

סליחות ליום שלישי של עשרת

ומדוע בושש יום זה כפמה עדיני. לישועתך קויתי יי. גרתי ואחר
 משך ימי עגוני. גיא ישמעאלים ועם גנאי. ומדוע דל ככה
 כבוד ולי דיני. קנה אל יי חזק ויאמץ לבך וקנה אל יי: הלא
 אתה מקדם חרב גאותינו. הקונוך אף אורח משפטיך
 תאותנו. ומדוע ואין איש מכפר על חובותינו. ומדאבוינו
 אומרים ישבו עצמותינו אבדה תקותנו: זכרנו השבונות
 מקדם ומדתם קצרה. זה פעמים קצרה ועוד פצרה. ומדוע
 נחשבנו כבהמה ונממינו מששת השורה. מקנה ישראל יי
 מושיע בעת צרה: שוענים פורקים בנים הכתוב סבלם
 מרודי חבלם. וחרב בית זבולם. ומדוע יסתיר האב שביקם
 האמור בגללם. ויש תקנה לאחריהך נאם יי וישבו בנים
 לגבולם. כמעט נטיו רגלי ושפכו אשורים. כי קנאתי
 בהוללים מערבבי משרים. ומדוע לא תקצר ותשבר רמת
 הקשרים. וקוי יי יחליפו כח יעלו אבר בנשרים: מלא רדפתי
 וחסרה שנת גאולי. מסורים למכים ומורמים ולתקנה אולי.
 ומדוע נסחפו אבירי ומתי שיר אולי. קנה קויתי אל יי ויש
 אלי: סניף שרוניך בקקום בוקקים והבאישו. סירים סוריה
 גבשו ולא עבשו. ומדוע עתקו גברו במדבר לא יבושו.
 מקנה ישראל יי כל עוזביה יבושו: פועלי שקר יתאמרו
 אוינו ראינו. פשמו אמת אותותינו שמנו התוינו. ומדוע
 צלחה דרכם וחסדיה דמינו נדוינו. יי חננו לה קוינו: קימת
 סבת שרשע שרה פרץ. קצה רחק מקורה עלה הפרץ. ומדוע
 רשעים יחיו ולא יהמו קרץ. וקוי יי המה יירשו ארץ: שוסי
 נחלת חבל מחלקה לגרשנו. שובי שובי השולמית ביניהם
 להפרישנו. ומדוע תתנשא וזה לזה תנאמו נפרישנו. טוב
 יי לקונו לגפש תדרשנו: שדי תשובת מדוענו פינו גמלא.
 די אלהינו חטאנו ותקראנה אותנו באלה. משפטיך אמת
 ואמה מרום מתעלה. הצדקה לה ולנו הבשת נעלה: המרת

סליחות ליום שלישי של עשירית

רבנות ונאמר לא נקשיב. קול טיף נביאיך בזינו להקשיב
יגדל פח סלה יחידים מושיב. בתשובה שלמה אותו להשיב:
מדוע אדום ללבושיה תקרב עונתו. ויז נצחם על בגדי
עניתו. נודה סלה יום הבא בשעתו. זה יי קוינו לו נגילה
ונשמחה בישועתו: אל מלך וכו'.

מה בצע בדמינו כרדתנו אל שחת. היורד עפר היגיד אמתך: כי תבקש לעונינו
ולחטאתנו תדרוש: כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא: ואתה אדני
אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: כרחם אב. ליי הישועת.

פא סליחה אלהינו ואלהי אבותינו א"ב זכריה

אליה יי שועתי. בתחן פניך קדמתי. גודל רחמיך
נסמכתי. אלהי בך בטחתי: ודרכיך יי הודיעני. הדררכנו
באמתך ולמדני. ונתיב מצותיך ידעני. אלהי אל תרחק
ממני: זכור רחמיך וחסדיך יי. חנון לך נשאתי עיני. טובך
קויתי יי. האזינה יי קול תחנוני: יה שיהי לפניך יערב.
ככליל אשר במזבחך בקרב. לפניך תחנתי תקרב. וסלחתי
לעוני פי רב: מח נאמר לפניך אדון נשמתינו. גבלמנו
מאד בעונינו. סלח נא לכל אשמותינו. תשליך במצולות
ים כל חטאתינו: עצור חמתך ואל נא תחרה. פועל הכל
יוצר ובורא. צדק דרך תשובה לנו תורה. פי עמך הסליחה
למען תורה: קולנו תשמע ישב כרובים. רחמן גמול טובה
לחייבים. שלא על צדקותינו תחן מרבים. פי על רחמיך
קרבים: תעביר חטא ותמחה פשעים. זדונות וישגות
סתרים וידועים. במל ממנו מחשבות שונאינו וחקלים רעים.
מרה מחילה לחטאים וסליחה לפשעים: דגנו מחטא
גקנו מאשמים. יודע כל סתרי געלמים. הגיגנו שעה
פעולות ושלמים. אל מקדך יושב על כסא רחמים:

אל מלך ויעבור.

אלהים לנו מחסה ועוז עזרה בצרה נמצא מאד: אלהים אל נמי לך

סליחות לצום גדליה

לח

אל תחרש ואל תשקט אל: אל תרחק מפני בני צרה קרובה כי אין עוזר:
ויאמרו לא יראה יח ולא יבין אלהי יעקב: למה אלהים זנחתם לנצח יעשן
אפה בצאן מרעיתך: כרחם אב וכו'.

מו שלישיה

א"ב

אלהים אין בלתיך. לדור הורים ממשלתך. ולעד קיום
בריתך: בימינה אין מעצור. ידך לא תקצר. אל עונה בצר:
גברו מאד נפלאותיך. ולעד שלטון מלכותך. ולא יתמו
שנותיך: דורש דמים. הצלתנו כמה פעמים. והשפלת
מלכים רמים: הן לא שנית. אתה הוא שהיית. בני יעקב
לא כליות: ומבני בניהם אנחנו. למה לנצח זנחנו. וכמת
מלב נשכחנו: זרויים בכל פנה. עבדים בכל מדינה. ואין
לנו חנינה: חשוכים בין כל אמה. נתונים לבשת זלכתה.
קכל גויי אדמה: טבענו בצול מעמקים. ירדנו ואין מקום.
לך לכד נאקים: יושבים כעדים שקרים. בדי ראש להרים.
לענה וראש שפורים: כשלנו בצחרים כבלילה. כעורים
נגשש באפלה. ואין לידע קץ הגאולה: לקוחי כסף לחרות
יוצאים. ואנחנו יום וליל נלאים ומנוח לא מוצאים: מה
כחי לסבול מיט רפשי. ומה קצי כי אאריך נפשי. עד זמן
תוציאני לחפשי: נאמר בוקר מי יתן ערב. ובערב מי יתן
בוקר יקר. מפחד לב וקרוב: שעה פזורה אנו משולים.
כד מוצאינו אותנו אוכלים. ועל נפשותינו לא חומלים:
עיני סביב הרימותי. שמאל וימין צפיתני. ומביר לי לא
ראיתי: פנית לי לכל צד ואין עזרה. צעקתי לך ואקרא.
אל עונה בעת צרה: צור ידך לא קצרה. לך הכח והגבורה.
למה תישן עזרה: קשוב תחן שיחנו. ראה בתשות פחנו.
ואל באפה תוכיחנו: שור בשפלות דורנו. תביט בכובד
צערנו. ואל בחמתך תיפדנו: זעקתנו שעה מפעונך.
ביטה באגרת בניה. ואל תשיבנו ריקם מלפניך: דרשנוך

סליחות ליום שלישי של עשרת

ושועה. יה הרצה לנו ביום השעה. ותחנונינו יי שמעה: יי

סג שלמוניות

אלהינו ואלהי אבותינו

א"ב שמעון בר יצחק

איך אוכל לבא עדיך. ועזבתי רצונך לא עזבנו לעבדך. והמה בקשו
 להפרידי ממך. ואני לא עזבתי פקודיך: איך גליתי ואלך. בבל פלך ופלך. ומלכי
 עלי ממליכים לפלך. והמה דינם עומד ומלכם מולך. ואני לא נקראתי לבא אל
 הפלך. איך הלכו נחלים מדלף דמעי הדלוף. ונמסרתי לפועלי און וסלוף.
 והמה ובניהם יורוני חץ שלוף. ואני בכבש אלוף. איך זמן קצי נחתם ולא נודע.
 ואיבי קרני גדע משחת פדע. ותמה השבים חכמתם כהימן ודרדע. ואני בער
 ולא אדע. איך טורפת מרכות ישמעאל ממלכת עם סגלה. וארכה מלוכה למלכי
 ישמעאל בני עולה. והמה ישבים לבטח בשמחה וגילה. ואני בתוך הגזקה: איך
 פום התרעלה שתיתי ואגמע. בביתי ואדמע מעל משא ומשמע. והמה לועגים
 עמי הקשיבה ושמע. ואני בחרש לא אשמע. איך מהצני אלהי ומכאובי לא חבש.
 ומעיל תפארתי לפני ישמעאל הלבש. והמה נופת אוכלים חרב ודבש. ואני
 בעשב איבש: איך סבבני קדר דדן ושבא. הקראים נביא לאיש מעולם לא
 נבא. והמה עושים חיל גדוד וצבא. ואני אנה אני בא. איך פקדת עלי כאשר
 הרעותי והספלתתי. בשני אריות ודבאים נאכלתי. והמה צעיר ורב אומרים מצאתי
 וגם יכולתי. ואני כאשר שכלתי שכדתי: איך קדרו בוכבי וחזרו בגללי. וישמעאקים
 גללו גלילי. והמה רחקו רגלי מעדות רגלי. ואני כמעט נשיו רגלי: איך שמרנו
 מאויי ונטרתני חובי. ומריבי נפשי לא רבת ריבי. תקפסם וכתם קהכאיבי
 ודהדאיבי. ואני בחסדך בטחתי יגל לפי. איך ישבתי בדרך ואהי לגדה. מכבוד
 ירודה גדודה. והמה צלחו ומלכו וממשלתם עמדה. ואני שכולה ונגמודה: איך
 הרפוני מעוללי מהוללי בלהם. צלם אצלם לא סר מעליהם והמה קראו האח
 האח במליהם. ואני הייתי חרפה בעיניהם: איך נשארתי דאג ודאב. מפלגי יגזם
 וממקורם שאב. והמה רובצים ושוכבים בעורב וכזאב. ואני אני וכאב: איך עזבי
 כל מהרה שכנו בציון. מי האמין בזה מי עלה לו ברציון. והמה עשירים נתונים
 נשיאים עליון. ואני עני ואביון: איך גרו בהיכלותי ושכנו בם שכון. מעליון
 לתחתון ומתחתון לתיכון. והמה ירשו הון זהב ואדרכפון. ואני לצדע נכון: איך
 חשבנותי נפוצו והמה עלו במחשבותיך. זכרנו נא ופקדנו נא בישועתך. והמה
 קלעם ובלעם ממכון שבתך. ואני ברוב חסדך אבא בירתך: אל מלך ויעבור.

סד פזמון

מיוסר ע"פ א"ב וחתום שמי בראש יצחק

יחביאנו צל ידו. תחת כנפי השכינה. חון
 יחון כי יבחון. לב עקוב להכינה. קומה נא
 אלהינו עזי. ענה נא: יי קשועתנו האוינה: אנה
 אלך מרוחה. ואנה מפניך אברת. בינותי אין
 מנום. פאת מערב ומזרח. נקנלתי אחריך

פליחות ליום שני של עשיית

לשחרך יחד כגד באזרח. בהשפטי לצדקתי
 השמאלה והימינה: "דוק שמך בירכתיהם גם
 שם אם אפק. הודך שם לשפטי על כל הנעסק.
 והניני. ברוב שגני בכיור אש נשק. נצרה דל
 שפתינו תת לנו חנינה: "זוי שאול במחתרתו אף
 כי אציע. חזיתי והנך שם לחברה ולהפציע.
 טפש לבי והחרד כי לבין מות כפסיע. שמור
 שארית נדחי בכל פנה ופנה: "יום גדול באחריתו
 אף כי אשכונה. כף ימנך תאחזני ומה לנפשי
 אשכונה. לולי רוב רחמך: דרכי לא אשכונה.
 משוך חסד לנגשים תחת יד עדינה: "מדת לילה
 תסובבני. אז ישופני השך. נגהות לך האפלות
 כאור יהל ומושך. סמר בשרי מפתך בשך נחש
 נשך. ועל הדם כמו נרדם בירכתי הספינה: "
 עלי שת כפיה. אחור וקדם צרתני. פנה אפנה
 אנה ואנה ארחי ורבעי זריתני. צרפתני כל תמצא
 יי חקרתני. אח ואחות וצחצחות בלעג לשון ואין
 בינה: "קדמה נא רחמך. כי לך טוב להודות.
 רצה שועת גדיה ועמל צאן אבדות. תפלטנו היה
 לנו לצור מעוז לבית מצודות. לכה לנו לישועה
 כלשמעון ולוי אחי דינה: יי לשועתנו האזינה: יחביאנו

אל מלך ועבור זכור רחמך וכו' תמצא ביום ראשון.

סליחות ליום שלישי של עשיית

תבוא לפניך תפלתנו אל היכל קדשך. תבוא לפניך אנקת אסיר כגודל זרועך
 ואתר בני תמותה. לפקוח עינים עורות להוציא ממסגר אסיר מבית כלא יושבי חשך.
 פי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע: כרחם אב.

פח עקירה

אלהינו ואלהי אבותינו

א"ב

אֲזַרְחִי מֵעֶבֶר הַנְּהָר. אֵלֶיךָ רָץ וְלֹא אֶחָר. בַּחֲנֻתוֹ בְּנִסְיוֹנוֹת
 עֲשָׂר. וְנִמְצָא שָׁלֵם בְּלִי חוֹסֵר: גּוֹרֵשׁ מֵאֶרֶץ מוֹלְדָתוֹ. גּוֹי
 בְּעוֹזָם שְׂמֵתוֹ. הִבְרָךְ הַקִּיָּם וְלֹא הִפֵּר. וְגַם אֲנֹכִי עֶפְרָיִם וְאַפְרָ:
 הַקָּרִיב חֶלֶב וְחֶמְאָה. וְנִחְנַט פְּרִי לְמֵאָה. וְנִאֲמַתְּ לוֹ הֲעֵלְהוּ
 לְעוֹלָה. בְּקַע עֲצִים וְעָרַף וְהֵעֵקָה: זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם עֲקִידָתוֹ.
 וְהַשְׁלֵמַת יְחִידָתוֹ: חוֹן הַיּוֹם שְׁבִטֵי תָם. וְתִשְׁכּוֹן בְּמִקְדָּשׁוֹתֶם:
 טוֹעַת מִטּוֹת שְׁנָיִם עֲשָׂר. מִזֵּג מֵהֶם אֵל יַחְסֵר: יְדִידוֹת
 מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ תִּבְיָאֵם. בְּהַר נִחַלְתָּךְ תִּטְעֵם. כַּגִּם כָּד פְּזוּרֵי
 נִדְחֵיהֶם. נִהְגֵם לְבֵית מֵאֲוִיֵיהֶם: לְקוֹחִים מִמָּוֶת תַּחֲשׂוּךְ.
 מִסְטִין פֶּה סְתוּם וְחֶשֶׁךְ נִשְׂאָנוּ וְנִטְלָנוּ כִּימֵי עוֹלָם. וְכִפֵּר לָנוּ
 כָּד זְדוּן וְנִעְלָם: סִלַּח וְעִבּוֹר עַל פֶּשַׁע. וּמְחַל אֲשַׁמָּה וְרִשְׁעֵ:
 עֲנֵה הַיּוֹם כָּד מִיִּחְלִיךָ. כִּי עֵינֵינוּ נִשׂוּאוֹת אֵלֶיךָ: פִּדְנוּ מִצָּרָה
 וְצוּקָה. וְתַעֲלִינוּ מִשׁוֹחָה עֲמוּקָה: צַעֲקוֹתֵינוּ הַיּוֹם תִּקְבַּל.
 וְתַצִּילֵנוּ מִיָּדִי מִחֶבֶל: קוֹמֵם בֵּית שְׁכִינַת הַזֹּדֶךְ. וְאַל תִּגְבַּל
 כַּפָּא כְבוֹדְךָ: רַפָּא עֲמָךְ מִכָּל שָׂבָר. כִּי בָאוּ בָנִים עַד
 מִשְׁבֵּר: שָׁבִץ אֶחְזַתְנוּ כִּי־לָדָה. וְכַח אֵין לְלָדָה: תִּגְאָל עֲמָךְ
 מִהֶבֶב. כִּי עֲלִיךָ מִשְׁלִיכִים יָדָב: תִּנְחַם לְעִיר הַבְּנוּיָה.
 תִּמְהַר תִּשְׁבִּי מִנְחָם וּנְחֵמָה:

אל מלך ויעבור. זכור רחמיך עד גמירא בשביה ואחר כך אומרים תחינה זו.

פח תחינה

שמעון בר יצחק

שֶׁבֶת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר לְמַעַלָּה מִנְּשֵׂא. יַחֲלָה בְּעַדְנוּ לְצוּר
 הַמִּתְגַּשֵּׂא. מְקַדֵּךְ עַל כֶּסֶף. לְעַמּוֹ יְהִי מִחֶסֶה. וַיִּבִּיט בְּצוּרַת
 תָם חִקּוּקָה בַכֶּסֶף: עַד הַיָּמִין אַרְיָה. יַחֲלָה פָנָי אֲהִיָה. יַחוּן
 וַיַּחוּם לְזָרַע כֹּהֵ יְהִיָה: וַיִּשְׁעֵנוּ יְהִיָה. וְאוֹתְנוּ יְחִיָה. וַיִּשְׁיב
 הַמְּלוּכָה לְזָרַע גּוֹר אַרְיָה: נָא מִהַשְׁמַאל שׁוּר. פְּגִיעֵתֵינוּ
 יִתְשׂוּר. לְלַמְדְנוּ הַיָּטֵב חֲמוּצְנוּ לְאַשׂוּר. בְּרָכוֹת יַחֲשׂוּר.

סליחות ליום שלישי של עשירית

וּמְרַחֲמֵנוּ יַעֲשׂוּר וַיִּשְׁיב לְבַצְרוֹן הַדְּרַת הוֹד בְּכוֹר שׁוֹר: רֵאִיתָ
פְּנֵי אָדָם. תִּחַנְתְּנוּ יִקְדָם. לִפְנֵי צוֹר מְעוֹז יוֹצֵר הָאָדָם. וְלִבְיָן
הַמְּאָדָם. וַיַּעֲזֵר הַנְּרָדָם וַיִּרְבֶּה. הַמְּשֻׁרָה לְקְרוֹאֵי צֶאֱן אָדָם.
צִפְצוּף הַנְּשֵׁר. בְּכַנְפָיו יַחֲשֵׁר. וַיִּלְיָן צַדִּיקֵנוּ פְּנֵי אֱהָב יִשְׂרָאֵל:
תִּלְקֵנוּ יִפְשֵׁר: וְעַמְּעֵפֵינוּ יִישֵׁר. וַיִּדְבֵר בְּצַדִּיקָה לְעַם נְשׁוֹאֵי
נְשֵׁר: קִדְיֵשֵׁי עֲלִיזִים. שְׂרָפִים וְאוֹפְנִים. הַשְּׂמִיעוּ תִּפְקְתֵינוּ
פְּנֵי אֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים: וַיִּזְכּוֹר רֵאשׁוֹנִים. וְאֶהְבֵת אֹתֵנִים.
יְקִים שְׁבוּעָה לְדוֹרוֹת אַחֲרוֹנִים: מַכְנִיִם רַחֲמִים וְכוּ'.

סז פתיה סליחות ליום רביעי של עשירית שמואל חזק

שׁוֹשְׁנַת נֶרְד בֵּין חוֹחִים גְּדֻלְיָה. אֲשֶׁר בְּמַגְדָּלוֹת שְׁרִיָּה
וּפְעָמֵי גְעֻלְיָה. וְלָמָּה הִבְקַעוּ חוֹמוֹתֶיהָ וְהִלְכוּ שְׁבִי עוֹלָלְיָה.
עַל הַהָרִים הוֹפְנוּ רִגְלֶיהָ: מוֹשְׁלַת אִפְסֵי אֶרֶץ שְׁלִמֹנִית וּגְבִירָה.
אֲשֶׁר שִׁכְנָה אֲזִי בְּתוֹכָהּ שָׂרָה. וְלָמָּה בְּסִכָּה בְּכָרֶם וּכְמִלוֹנָה
נוֹתְרָה. מִלְכָּה וְשִׁרְיָה בְּגוֹיִם אֲזִין תוֹרָה: וְעוֹדָה בְּנָשִׁים מְעַמִּים
מְהַלְלָה. אֲשֶׁר עַל כָּל עַם וְלִשׁוֹן מְגַדָּלָה. וְלָמָּה כָּאִשָּׁה זוֹנָה
וְחַלְלָה. פִּרְשָׁה צִיּוֹן בְּיַדֶּיהָ וְאֲזִין מְנַחֵם לָהּ: אֲצֵל בֵּית יוֹשֶׁבֶת
בְּלִמּוֹד תוֹרוֹתֶיהָ. אֲשֶׁר בְּמִים רַבִּים שִׁלְחָה שְׁרוֹתֶיהָ. וְלָמָּה
נָשִׁים מְאִירוֹת בְּאוֹת מְשַׁכְּנוֹתֶיהָ. רֵאוּהָ צָרִיָּה שְׁחָקוּ עַל
מִשְׁבַּתֶּיהָ: לְמוֹדָה לְקַחֶיהָ הַיְשֻׁבֶת בְּגוֹיִם כְּמִדְבָר. אֲשֶׁר לְצַדִּיקָה
כְּאֲזוֹר מְדַבְּקַת לְהַתְּחַבֵּר. וְלָמָּה פְּזוֹרָה בְּכָל זְוִיּוֹת וּמַעֲבָר.
בֵּית עַמִּי לְאֶכְזָר כִּי־עֲנִים כְּמִדְבָר: חֲסִין יְהִי־גְמוֹל חֲסֵד לְחַיִּבִים.
זְקוּף קִרְנָה וְהוֹצִיאָה מִיַּד מְלַעֲיָבִים. תִּמּוֹר כִּי לֹא בְּאַחַר
הַשְּׁלִיכָה יְהָבִים. כִּי עַל רַחֲמֶיהָ תִּרְבִּים: כִּי עַל רַחֲמֶיהָ תִּרְבִּים

אליך יי שועתי ובבוקר תפלתי תקדמך: מה נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך שוכן שחקים. כרחם אב.

סח סליחה אלהינו ואלהי אבותינו שמואל חזק
אליך יי אקרא איום ונוכח. אל תסתור פניך ביום צרה.
בקום עלינו בעלי מארה. בהוסדם יחד עצה נבערה: גוזרים
עלי דודי ואדון מלקראת. גואלנו יי צבאות. דודי צח ואיום

סליחות ליום רביעי של עשיית

דגול מרבואות. דברו להבזות ואתו להלאת: האמרים אין
לקבל אלוה. השתחוות לפניו קסלוח. ובקתי הקדיש המרבה
לסלוח. וגם לא לירא אלוה: זאת בשמעו יחרד לבי. זאת
אשיב תשובה למריבי. חלילה לשכחה ולעזבי. חטיפת
אלהי אבי: טפלו עלי ודברו מקרוב. טבו מה אצלי ערבתו
לערוב. יוצר הכל איחד לקוראיו באמת קרוב. יתום ואלמנה
יעודד ואיביו יזרוב: בשמעם אמרי כי נעמו. כלם יחד
חורקים שנימו. לשלול וקבוז עמל ידימו. להשמיד ולאבד
מפתח שפתימו: מבית מאויה ספקתה ומלונה. מגורשת עדתך
בכל רוח ופנה. נחלתך גלגלה עלובה ועגונה. עיניה לעזרה
הישנה: שמה פניה לתשובה ולתפלה. סדר אבותיה
כמקדם תחקה. ערוף שפה בצר לה בגולה. עליה משלכת
יהב לבלבלה: פנה נא לתפלת עבדיך. פצם ודחילם ברוב
רחמיה. צוה ישועות זרע חסידך. צאת לרויה לגנה ביתך:
קנא לשמה אם לא למעננו. קבצנו למענה ופדנו. רשעים
פן יאמרו איה אלהינו. ריבם ריב וקום לגוננו: שפטה
משפטי מישמעאל איש חמם. שאונם חמק ולשונם תמם.
תשפיל גאונם ותנם למרמם. תפח רוחם ויהיו למם: גאלת
בזרוע בני יוסף. גאל שאר עמך שנית תוסף. ריבה ריבם
וגאלם מיד משפם. ראה כי אזלת יד ומכים תם הכסף: שור
כי אין איש השתומם כי אין מפגיע. שאת בעדם רנה ותפלה
להפגיע. מדת דין להרחיק ומדת רחמים להגיע. מעוצב ומרגז
להרגיע: בצדקתך הצל פלט והושיע. בצדקה מדבר ורב
להושיע. רחם תזכר ואל נא תרשיע. רצה והצל חוסה ותושיע:
יכירו וידעו כל באי עולם. יחד יענו ויאמרו כלם. הלא אין
אלהים בכל העולם. כי אם בישראל חזק גאלם: ועתה נודה
לך וגם פתחלתך. ודין עלינו להקלה עלי תשועתך. דבר זה
כתוב בספר תהלתך. לוי הושיעה על עמך ברכתך: אל מלך

מליחות ליום רביעי של עשיה

סוף סליחה
אלהינו ואלהי אבותינו
א"ב גרשום בר יחודה

אתה מקדם אלהינו אדונינו. ואנו עדיף פי אין בלתה
באוננו בך במחוי אבותינו ותפלתמו פלטנו. אליך זעקו
ונמלטו בזעקנו מלטנו. גר צדקה ראשון לכל נציבים. בן שלש
הפירה יושב פרובים. דמו להפרידו מיראתה אויבים חובים.
בעצמה ירדת והוצאתו מאור שביבים: הנשר הנדול ארץ
האברה. דמות בהקינו בבקעת הורה. וחנונה וחבריו פיה
אצו לשמרה. ושר אש צוית להקר אתון נורא: זממו רשעים
מצא עלילה. להמית איש חמודות על עסק התפלה. חיו
צמתו בבור ויהו אבן מלמעלה. מלאך שלחת וסגר פיהם
מלחבה: טפש יוני הוא ומשרתיו רשעים. להשכיח מעמך
שמה הנעים. יעץ להדיח ממך ילידי שעשועים. ונפל ונשבר
ומת בתחלואים רעים: כמה וכמה רעות רבות צררוננו
מנעורינו. עזרתנו היית ולא יכרו לנו. לשמה תן כבוד לא
קנו יי לא לנו. בקום עדינו אדם היו תהיה עמנו: מושלים
ושרים המשלת על דלים. טובתה תחיש לנו שוכן מעוקים.
נושאי לבם ועיניהם לה תולים. חבל נחלתה לה מוחלים:
סוד עצתם שמענו ותרגז בטננו. בדינו תפשונו אמנות
אבותינו. עליך לשוב בצר לנו בגלותנו. רחם שמע צעקתינו
ואל תשחיתנו: פלגי מים בידך לב מלכים ושירים. הטה
לבם לצדקם משירים. צפה כי עמך רבים ונגערים. ואין יכולת
לסבל עול פורעניות ויסורים: קיום ברית אבות זכר לבניהם.
כמו כתוב בספר תזכחותיהם. רצנים בהיותם בארץ אויביהם.
לא געלתים לבלותם להפיר בריתי עמם: שדי בשמה נשבעת
לראשונים. בשמה בן תקיים לאחרונים. תתן חסד ואמת
לבנים. אשר נשבעת לאבותם מימים קדמונים: גן געול
מעין חתום ואין מעדקר. אל תתן למשלח מרמס ונהפקר.

סליחות ליום רביעי של עשיית

ראשית תבא אתה וכרמך שכם תתיקרה. אל תמסרם למרמס
ולעקר: שארית כנסיה ופלטה הנשארת. שמור בצלך תהיה
קמשתרת. מעמדם חזק לבל תפול במכמורת. תן אותה
לתהלה ולתפארת: בנה בכורך אשר בך נושע. תשועת
עוקמים בקרוב יושע. רועי חשבי מחשבות רשע. עצתם קלקל
ועיניהם השע: יהיו לרצון אמרי פי לפניה. היום הנה
בהתפילי עד בניה. ואל תשקץ ענות ענייה. לשמוע שועתם
תהי נא קשבת אזנה: דברי עונותינו ופשעינו הנכתמים.
תשא ותכבש ותשליך במצולות ימים. הסליחה עמה סלח
נא לעון אשמים. אל מלך יושב על כסא רחמים: אל מלך

אם עונינו ענו בנו יי עשה למען שמך: אם עונות תשמר יח אדני מי יעמוד: כי אם יי החסד
והרבה עמו פדות: כי עמך הסליחה למען תורא: ראה ענינו ועמלינו ושאל לכל חטאתינו:

אלהינו ואלהי אבותינו

ע שלישיה

שוממתי ברוב יגוני. ליום יפקד זדוני. מה אומר
לאדוני: אמללתי ונאלמתי. בזכרי אשר אשמתי. בושתי
וגם נבלמתי: בהכל כלי ימי. מפני בושתי עלומי. אין שלום
בעצמי. גחלתי קודחת. פי מגלה גמתחת. והנושה בא לקחת:
דבקתי במחשכי. ונפשי לא ידעה. פי גר ותושב אנכי. הוי
כי יבא יומי. אזי איקץ מחלומי. ואשובה אל מקומי: ועל
חטאי אשר עבר. ועל פשעי אשר גבר. מה אשיב שלחי
דבר. זדון לבי השיאני. ועל עון אשר הלאתני. מבטן קראני:
חושב בנפשו נבל. כעץ שתול על יובל. והוא לקברות יובל
טפל שקר בתוכו. ונמס ממהלכו. ויפן כה וכה: יושלך
כאבן דומה. ולא ישא קבית מהומה. מכל אשר לו מאומה:
כחו לא סמכתהו. עת נפשו נשאתהו. אף כי אש אכלתהו.
לכדתני אשמתי. הלא זה דבר נשמתי. עד היותי על אדמתי:
לזאת נפשי שמה. כאיש שוכב בכלימה. ערום אשוב שמה:
משונתי נשאתי. ובלבבי קראתי. אנכי חטאתי. נכונה לא

סליחות ליום רביעי של עשרית

חשקתי ובשרדות לבי דבקתי. מה לך פי נזעקתי. שאי
 נפשי אשמתך: ראי המאתך לעמתך. גם את שאי כלימתך.
 עת אדאג לעוני. השכבני רעוני. נפלה נא ביד יי: פנה
 ממכון שבתך. ופתח לי דלתך. כי אין בלתיך: צור הגן
 בעדני. ומעוני פדני. ותורתך למדני: קולי שמע פחסדך.
 ביחם אעמוד נגדך. אל תמ באף עבדך: ראה עניי וענני:
 אני בידך חנני. ואתה יי חנני: שלח אמתך וחסדיך. לעם
 צועקים נגדך. ודי אני עבדך: תסלח אשמתנו. ואל תפקוד
 עלומנו כי צל ימינו: אל מלך

שובה יי את שביטנו כאפיקים בנגב: שובה יי חלצה נפשנו הושיענו למען
 חסדך: השב לשבנינו שבעתים אל חיקם חרפתם אשר חר פוקה יי: כרחם אב

אלהינו ואלהי אבותינו

שלמונית

תחרות רוגז הניה ותזכור רחם. תמימיך חנות ואל תשכח
 ביד לוחם. שאריתם חמול פלישתם תרחם. שבייתם
 כאפיקים שובב וכדשא תפריחם: רפו ידי עם עניי הצאן.
 רדו בהם שונאיהם העכרים בעוני ולחצון. קום כי עליך
 לגדור פרצון. קוּחם פקח וקרא שנת רצון: צבי ישראל
 קודש הלל על במות. צריו עליו ישאון ימים בהמות. פלא
 איה שאל וזכור עולם ימות. פקדת משנה בהוּפעת אל נקמות:
 עורי לבשי עוז זרוע מחוללת קמים. עורי כימי קדם דורות
 עזלמים ספח כום חמתך ואף שכר לאמים. סף רעל פקוד
 בשלום נחומים: נצח ישראל קוּיך חושה לעזרתם. נגשים
 ונענים ובה תקנותם. מיחדים שמך וזכרה תאותם. משל בם
 אתה ועצור במקלהותם: לך ייחל הזן אם תקטלם. לרוחתם
 ולשועתם און בל תעלם. כשל פחם מהרה הצילם. כלו
 עיניהם מטהומות מתי תעלם: ילד שעשוע ביד צריו למה
 לאכלה. יחרקו שן נזרוהו כצאן ממכלה. טבעו פה מבטם
 ולעזרה נסו לבית התפילה. טובה ורחמיה מהם לא תכבא:
 חנם פעול חסד גמול טובה לחיובים. חילוק בקהוש צום
 ובעצרה נצבים. זרום פלום זדים שורפים כזאבים. זו לעגם

סליחות ליום רביעי של עשיית

ורב בוזם באדמת שובים: ובמה ינדע איפא פי אתה גאלם.
 וצר הצורר הקשה והכביד עצם. הקדישם ליום הרנה
 ולטביחה התיקם כלם. הורג שבעתים יקם ושבעים ושבעה
 ישלם. דלה והצל לקוחי מות ולהרג ממים. דחופים לדעג
 ביד שאלי בתרף ודורשי אמים. גבורתם בצום נשתה ודמם
 לפניה ממעמים. גלוי ריבם אליה גאלם מחרב להמים:
 בלתה למו אין זולתה לא בחרו. בעשן כלו עיניהם ועצמותם
 כמוקד גחרו. אור חשה בעדם פח נעזב והלבות סחרחרו
 אווה פקדוה בצר ובעת צר לה ישחרו. אנא לעזרת ידידיה
 הועדה חושה מהרה. הקטון לאלה והצעיר להעצים ולהגבירה.
 יודוה חוכי ישעה ויהללוה עם נברא. מקוה ישראל מושיע
 בעת צרה: אל מלך ויעבור.

עב פזמון
 ישמיענום ללחתי ישוב בסתר עליון. בימין ישע להושע עם
 עני ואביון. בשוענו אליה נוראות בצדק תעננו. יי היה עוזר
 לנו: שויתי עזרתי. על גבור ונשא. לפני גוחי אשפוך שיחי.
 אולי פני ישא. מדתי כוננתי כסדר אשר עשה. הלא יקיר
 מקרקר קיר. עוד זכור תזכרנו: " בבא כגל הגלגל. להחליף
 השטה. רעיתה יונתה לה פונה הביטה. באות נפשה הגישה.
 לפתוח בחרטה. ימין פשוטה מלמטה. בצפיתנו צפינו: "
 שאל חסד בהוסד. הנני תאמר. מרות יצר הבצר. קבוע
 כבמסמר. ודצנאר כמו סנאר. הוטל למשמר. ומי אזור זר לזר.
 ומי אכזר כי יעורנו: " לחבצלת פתח דלת. אלה ממעל. בינה
 הגיגי קהציגי. בתוך שער הננעל. רחמנו קדמנו. צרי ומזור
 התעל. ברר חקי להצדיקי. יבקש עון ואיננו: " יונת אלם
 משלם. חלקיפה תגיע. אות צדק בהצטרק. ביראתה להשיעה.
 לה תקראעת לשחררה. בזו השעה. נתיק תיק מנרתק. כאור
 תוציא דיננו: " תצליחי במשלחי. אשיב שלחי דבר. חזקת
 חוק חקתה. עשר ושלש כמך בר מחזיקים ולא ריבם. שלחתי

סליחות ליום רביעי של עשיית

להתגבר. וכה תעשה עזר נושא. אתה תשוב תרחמנו. יי ה'יה
עוזר לנו: ישמיענו אל מלך

השיבה ברצינך את ציון תבנה חומות ירושלים: אז תפוי זבחי צדק עולה וכליל
אז יעלו על מזבחך פרים: כי נדך אבוכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול
אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אבינו: כרחם אב. ליי הישועה. סלח נא.

מט עקידה אלהינו ואלהי אבותינו אפרים בר יצחק

אם אפם רזבע הקן. אהל שכנ אם רפן. אל נאבדה
על כן יש לנו אב זקן: פנים לא תכיר. וצדקו לפניך נזכיר:
צויתו קח נא את בנה יקיר. ונמצעה דמו על קיר: רץ אל
הנער והקדישו. ונפשו קשורה בנפשו. עפרו בעצים ואשו.
ונזר אלהיו על ראשו: יחיד רך הונקל כצבי. ענה ואמר אבי
הנה האש והעצים נביא. ותשורה אין להביא: מלין השיבו
מלהב הלו. ענה אביו ואמר לו. אלהים יראה לו. ויודע יי
את אשר לו: במצותיך שניהם נהררים. ואחריתך לא מהרהרים.
חשו מאד נמהרים. על אחד ההרים: ראו אש תלולה.
מהרו עצי עולה. יחד באהבה כלולה. ישרו בערבה מסלה.
ראה יחיד כי הוא הששה. גם להורו המנסה. אותי כבבש
תעשה. לא תחמול ולא תכסה. כי חפץ ונכסף. לבבי לו
אחשוף. האם תמנעני סוף. רוחי ונשמתו אליו יאסוף: ידיו
ורגליו עקד. וחרבו עליו פקד. לשומו על עצים שקד.
והאש על המזבח תוקד: צואר פשט מאליו. ואביו ננש
אליו. לשוחטו לשם בעליו. והנה יי נצב עליו: הקר את
אשר נעשה. האב על בנו לא חסה. לבו אל בפיו נשא.
נרא אלהים את כל אשר עשה: קרא למרחם משחר.
תמורת בנד תבחר. הנה איל אחר. נעשה אל תאחר:
חליפי אנפרתו. תכון הקמרתו. ותעלה תמרתו. והיה הוא
ותמורתו: זכרון לפניך בשחק. לעד בספר יוחק. ברית עולם
לא נמחק. את אברהם ואת יצחק: קוראיה באים לקוד.
בצדק עקידה תשקוד. צאנה ברחמים תפקוד. פני הצאן
אל עסוד: אל מלך ויעבור.

סליחת ליום רביעי של עשרה

ס תתה

משה שמואל אבשלום חזק ואמן

מִלֶּדֶת מַלְאָכַי יְהוָה עַל רַמִּים. שׁוֹכֵן שְׁחָקִים וְיוֹשֵׁב בְּמַרוֹמִים. הַמְהַלֵּל
וְהַמְשַׁבַּח לְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. בְּרוּךְ וּמְבוֹרָךְ בְּפִי כָל יְקוּמִים:
רוֹאֵה בְּעֵנָיו אֲנוּגִים וְאֲנוּמִים. שׁוֹר גָּא בְּשִׁפְלוֹת מְעוֹטֵי עַמִּים:
מְפֹזְרִים וּמְפֹרְדִים בֵּין כָּל הָאָמִים. וּבְבִשְׁתּוֹ וּבְלִמּוֹ נִחְפְּרִים
וְנִכְלָמִים: אֲבֵלִים וּבְהוֹדִים גְּזוּפִים וְשׁוֹמְמִים. לְמַכִּים נְתוּנִים וְגוּנִים
לְמַהְלוּמִים: בְּכָל בִּקְרָה מִיִּתְּן עָרֵב גּוֹאֲמִים. בְּרַמְשׁ אֹמְרִים מִי
יִקְרַב אֹזֶר יָמִים: אִין לָהֶם מְנוּחָה וְשִׁקְטָה וְשְׁלוֹמִים. בְּמָה לְהַתְנַחֵם
וּמִצּוֹא תְּנַחֲוִים: שְׁלוֹם מְצַפִּים וְהַגֵּם גְּלֻחִים. לְטוֹבָה מְקוּיִם
וְהַגָּה רוּעַ תְּשִׁלוּמִים: וְתִבְחַר גְּפִשֵׁם מִיתַת רְדוּמִים. מַה נְּתֹאֲוֵן
וּמַה נֹּאמַר וְעוֹגוֹתֵינוּ גוֹרְמִים: חֲטָאֵנוּ רְשָׁעֵנוּ סְרַנוּ מִחֻקֵּי הַנְּעִימִים.
זְכוּר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחַסְדֶיךָ הַעֲצוּמִים: קוּמָה גָּא וְהַמְלֵא עֲלֵינוּ רַחֲמִים.
וְקַבֵּץ פְּזוּרֵנוּ מֵאַרְצוֹת וְיָמִים: אֲשֶׁר מְכַרְתָּ תָנִים לְאֲדוּמִים. מַדַּר
לְגִאֲלֵנוּ בְּלֹא כֶסֶף וְדָמִים: צוּחַ יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב הַצּוֹר תָּמִים. כִּי לָךְ
אֲרוֹן הַסְּלִיחוֹת וְהַרְחַמֵם: מְכַנִּיסי רַחֲמִים

אליה מר שמואל

עו פתיחה

עִם יְיָ חֲזָקוֹ וּנְתִיחָהּ. וְקִרְאוּ אֵל אֱלֹהִים בְּחֻזְקָה: אִישׁ אֶן יִתְנַדֵּה
אֲשַׁמְהוּ. וְיָשׁוּב אֵל יְיָ וִירַחֲמֵהוּ. לְקִרְאָה לְלֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן.
שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל עוֹרָה לְמָה תִישָׁן: יִשָּׂר זְכוּר וּכְשֵׁרוֹן מַעֲשֵׂהוּ. וְיִ
הַסּוֹב בְּעֵינָיו יַעֲשֵׂה: הַבְּטִיחֵנוּ אֱלֹהִים אֲמֵת. כִּי לֹא אֲחַפּוּץ בְּמוֹת
הַמֵּת: בְּהַמְצָאוֹ דְרִשׁוּהוּ בְּתַחַן לְקִרּוֹב. קְרָאֵהוּ בְּהוֹתוֹ קְרוֹב:
רְצוּהוּ תְלוּהוּ בְּאֵימָה עֲבֹדוּהוּ. כָּל זֶרַע יַעֲקֹב בְּבְרוּהוּ: שְׁקוֹד
בְּלִתּוֹת אֶרֶץ אֲפִים. גִּשָּׂא לְבַבְנוּ אֵל כְּפִים: מִי יוֹדַע רְצוֹת וְזֹאֵל.
הַכּוֹן לְקִרְאָת אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל: עֲרֹכוּ שׁוֹעַ וְתַפְּלָה לְצָרָה. בְּדִישׁ
צוּם קְרָאוּ עֲצָרָה: יִבְקֵשׁ יִפְלַל אֱלֹהִים עוֹבֵד. וְשֵׁב מִחֲרוֹן אַפּוֹ
וְלֹא נֹאבֵד: הִירְצָה שִׁי וְתִשָּׂר מִהַשְּׁמַן. בְּרַבְבוֹת גְּחִלֵי שְׁמֵן: חֲסֵן
שְׁמוֹעַ מִמְּקֻרֹבַת עוֹלִים. לְהַקְשִׁיב מִחֶלֶב אֵילִים: זְכוּת לְפִד
בְּיִשָּׁר עֲקוֹב. זְכוּר אֱלֹה לְיַעֲקֹב: קָחוּ עִמְכֶם דְּבָרִים. וְשִׁמְהוּ גִשְׁלֵם
דָּרִים: כִּי עַל חַטֵּי הַיּוֹבִים

סליחות ליום חמישי של עשיית

ואנחנו ברוב חסדך נבא ביתך נשתחווה אל היכל קדשך ביראתך: ואני
 גשתי לך יי עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך: האזינה יי תפלתנו
 הקשיבה לקול תחנונינו: כרחם אב על בנים וכו'.

ש' סליחה אלהינו ואלהי אבותינו א"כ כפול

אני ברוב חסדך אבוא ביתך. אשתחווה אל היכל קדשך
 ביראתך. בהשפיתי בתחן לפני מכון שבתך. בעת רצון
 ענני באמת ישעך: גדוד וגבור על כל שמך אמרתך. גבורת
 רחמיך מאד ואלינו מחשבותיך. דברך ראש אמת ולנו
 באומן עצותך. דרכיך ומדותיך בעמדם לפניך להקדים למו
 חגינותיך: המהיךח והסליחה שלך ועובר על פשע תפארתך
 הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך. והננו אתנו לך בעווצם
 חמלתך. ולה לבד הוחלנו ואתה תענה מחילתך: זכור
 עדתך קנית קדם גאלת שבט נחלתך. זכור אבות לבנים
 יודע את אמתך. חסד נעורים ואהבת כלולתך. חדשים
 לבקרים רבה אמונתך: טובך אשר נודע לנאמן בית
 כשרתך טכס שם אנדיר בארבע אותיותיך. יתד תקוע בשלש
 עשרה תבותיך. יגולו רחמיך על מדותיך: כי אנחנו עמה וצאן
 מרעינתך. כדלים וכרשים דפקנו דלתיך. לא למעננו כי אם
 ברב צדקותיך. לרעים ולטובים והיא תהלתך: ממי כלפי
 חסד זו היא אמונתך מדה ומדה והיא לשבח צפירתך. נהג
 חנם חסד עם כל בריותיך. נתיבות חן ורחמים לנוצרי
 עדותיך. סליחה מבקשים תכין לבם לקראתך. שימה דמעתם
 בנאדך הלא בספרתך. עוני וענוי בני בריתך. עינינו תחזינה
 יי בכל צדקותיך פוקדיך בצר צקון לחש תוכחותיך. פלטים
 משחת מחמשת מיני עברתך. צופה לקטרג ולחבל אם
 רעינתך. צוה לגעול דלת פן יבגם במחיצותיך: קול יעקב
 בעת יער מתהומותיך. קבל ברחמים מתחת כס ישיבותיך.
 רחש משלמין מקום זבחיך ועולותיך. רצה נדבתם וחתור
 למו חתירותיך: שוב למען עבדיך שבטי נחלתך. שמך

יסליחות ליום חמישי של עשרים

יעמד לנו וישוב אפך ורחמך. תתאזר בחסידותך ותתעטף
בחנינותך. ותבא לפניך מדת טובך וענותותך: אל מלך

נשא לבנינו אל כפים אל אל בשמים. תבוא לפניך אנקת אסיר בגדול זרועך
הותר בני תמותה: ליי אלחינו הרחמים והסליחות כי מרדנו בו: כרחם אב

עז סליחה אלהינו ואלהי אבותינו

א"צ

אלהים בישראל גדול נודעת. אתה יי אבינו אתה:
בכל קראנו אליך קרבנו. רם ונשא אתה בקרבנו:
גמלתנו הטובות בחובינו. לא בצדקותינו ובישר לבבנו:
הודנו גם בי זנחנו. גאלנו כי עבדים אנחנו: הגנו בעזיבו
עד דבא. ותקצר נפשך מהכה: ואיה חסדיך הראשונים
עמנו. מעוזם ועד עולם נאמנו: זעף נשא ותש כחנו. יי
אל באפך תוכיחנו: הלחלות רבות בלוי בשרנו. נא אל
בחמתך תיפרנו: מורח הצרות אין להספר. איה שוקה ואיה
סופר: ידענו רשענו כי פשענו. כי אמת עשית ואנחנו
הרשענו: בעם וחרון מנו יתדל. כי קטון יעקב ודל: לקץ
יוסר ועול מנו יחבל. כי כשל כח הסבל: מנת מדתינו לא
תגבה. כי נשארנו מעט מהרבה: גחם עלה רעה לאמתך.
משה כלפי חסד אמנותך: סלחה אם עזיבו ענו בנו. עזרנו
כי עליה נשענו: ערפנו כף קה להשתעבד. באהבה וביראת
אותך לעבוד ולכבד פוקדיך קדשו צומות לקבוע. ודעתם
קצרה צרכם לתבוע: צמון לחשם אליה תבא. חתל לאיש
איש נגעו ומכאובו. קול יעקב נוהם מתהומותיה. תשטט
השמים מכון שבתך: רודה רודה באף תכלה. שנת שלומים
לריב ציון תגלה. שרת ורדת מנוער קנותינו. ואל תשליכנו
לעת זקנתנו: תעינו לשמאל וימינה תקרבנו. בכלות פוחנו
אל תעזבנו: תביט ותציץ ותשגיח לרחומיך. תתאזר
בחנינותך תתלבש בצדקותיך: תתכסא ברחמיך ותתעטף
בחסידותיך. ותבא לפניך מדת טובך וענותותך: אל מלך

סליחות ליום חמישי של עשרה

שמואל יצחק הללנו ואל תתעלם מתחנונו : תבא לפניך אנקת אסיר כגדול ורועך חותר בני תפוחה :
 שיה חקים תרחם ציון כי עת לחגנה כי בא מועד : רחמך רבים כרחם אב

אלהינו ואלהי אבותינו

אלהינו

אתה הלקי וצור לבבי. איתך בלילה על משכבי. אליך יי אקרא בעטוף לבי.
 בגדנו ודורבינו חמות וכעסים. למרמס מעשים. כי אין בנו מעשים : נכרו מאד
 מצדקותנו. בראה שגיניו פלילות פקונונו. וכבד עדים כל צדקותנו : דעת חסרנו
 פחאים מערמה. תהלה תשים במלאכי רומה. אף פי אגוש רמה : הן איים תמול כדק
 ואם עולתה תחפש ותבדק מה נדבר ומה נצמדך : ואבקש גדר גדר ועמד בפרץ.
 וישר אין פנים להרץ. אבד חסיד מן הארץ : זמן קאי סתום מלדע. עזנות הפו
 סני להגדע. פי פשעי אני אדע : חמס אזעק ואין משיע. למה צדיק מכתיב
 כרשיע. ולא קצרה ידך מהושיע : מלאך דופקים בים חומים. אנוסים חמוסים ביד
 אמים. למה לנצח תשכחנו תעבנו לארץ ימים : יעקב למשיסה ישראל לבוזזים
 נכוד שכעת חפת חוזים ברחל נאלמה לפני נוחים : פילי ותבל כמקד במסבו.
 נריב ושוע נטרד בחוכו בכרי אין חפץ בו : לא לעולם תסוד להחריבנו. שמאלך
 דחתנו וימינך תקרבנו. יי עשקה לנו ערבנו : מאז תמיד לנו הדבה. הקויתת שבים
 ברוח נדיבה. ארפא משוכתם אהבם נדבה : נבעות עיני כנחל אגלי האלל שזקט
 ושבתו גילי. ואני כמעט נטיו רגלי : שזה אבד בקש עם נושע. און מצא מבטן פשע
 צדיק מט לפני רשע : עדות ביעקב בתעודה נחתם. בארץ אויב הבטחת להחיותם
 ואף גם זאת כחיתם : פשעים תעביר וחובות תמחק. הרחיבה שאול נפשה לרחק
 ופערה לבלי חק : צפה לנהשול קרב לחפשונו. דגנו והעקנו מטיט רפשונו. שוכח
 יי חלצה נפשונו : קדשונו צום בתפל לקדם. חובש וצרי למפתנו הקדם. אבד
 עדתך קנית קדם : רוגז הנח פעם יחשך. אסורים בעבותות אהב והמשך. מבית
 כלא ישבי חשך : שלוח קרא לשבורה ולשמוטה. בריח גדע שבור מוטה. רפא
 שכריה כי מטה : תשובה השכתי לתנין וזחל. תקנתי הוא סולח ומחל. הן אם
 יקטלני לו אוחל. אלינו הטה בורא אונקה. שמעה דורשיך האזינה מהנקה. תכון
 תסלתי קטורת לפניך : חזק כשר ואמץ רפיון. מקדש יסד ישב אפריון. היטיבה
 בצונק את ציון : אל מלך ויעבור.

כי עמך הסליחה למען תורא זאת נשוב על לבנו על כן נוהיל לו : כי עם יי תחסד והרכח
 עשו פרות טוב יי לקויו לנפש תדרשונו :

אלהינו ואלהי אבותינו

אלהינו

נו שלמונית תזחלת ישראל חסד לא נעזב. תקותם נצח אמון לא אכזב שומרי חזון המועד
 רואות פפרוזב : שחו כלו ועמק הפכא זב : רום רעגן מטה שפל. ראש לזנב ועיקר
 לארעיו שפל. קץ תכרות ליושבי חשך ומאפל. קנה לאור ושית עגן וערפרי :
 צבי קודש חלפת ראשית להרשים. צין המטה פרח הזדון ליורשים. פנית סלעים
 וטרשים להשביח שרשים. פרצת משוש פראים ועמלק חורשים : עריץ וכל הבא
 בוח ושוקל. עבר ושב וזיו שדי יעולל. סכאום סוכאים שאר דשים למולל. סוכת
 יתר הבז הזקול התעורל נשע בנתך למגור ברזל וחריצים. נטשת ועזבת ובאו בה
 פריצים. מצינת חפוי כסף וירקרק חרוצים. מדרם גז ונץ
 אפרוהיה קרוצים : לבל הבא ערינו מעט קצמת. לרעה
 סורו גזי יי חפצת. פת עין בעין מפרוע אספת. כלפי חסר

סליחות ליום המישי של עשירית

וְרָע נָבִי חֲשַׁפְתָּ: יָד לְכַבֵּל פִּשְׁטָת וְנָתַנּוּ סוּרְתָה. יָד אֲזוּדָה
 מִלֵּל כְּסוּל הַנְּסוּרָת. טוֹב חֶסֶד וּבְרִיּוֹת לְאֲבוֹת מִסוּרָת. טוֹב
 טַעַם פֶּתַח לְהַתִּיר אוֹסְרֹת: חֲשַׁבֵּן אַחַר חֲשַׁבֵּן עִמָּה יִפְתּוּר.
 חוֹכֵה וְסוֹכֵה וְדוּחַ וְתוֹר לְפִתּוּר: חָז אֲזוּר מִשְׁכִּיל יִכּוֹלֵת
 לְחַתּוּר. זָמַן כּוֹל הַתּוֹר מִתִּי לְפִתּוּר: וּבְכָל־זֹאת הַלִּילָה
 בְּאִמּוּנָה לְשִׁקֵּר. חָד לֹא יִצִּיל קְלוּנֵי לִיקָר. הַעֲכוּב רַב וְהַסְתַּת
 תֵּשׁ מִלְּעֵקֶר. הַדָּבָר עֲלִישׁ בְּלִיּוֹת חוֹקֵר וּמַבְבֵּר: דְּדוּשׁ וּפְסוּד
 בְּיַת שְׁמֵי־ת שְׁחוֹת. דֵּל פָּרִם וּמַעַרְבֵב צַחֵי צַחֹת. נְדוּר עֲזוֹק
 עֲדוּר כְּקַמּוּשׁ וְחוֹת. נָמַן מִפֶּעַל לְהַכְשִׁיד עֲנָבֵי נִחְוֹת: בְּנֵי
 שְׁמָה עֲלִיזִן נִקְרָא לְכָל תַּבְּלָה. לֹא בְּמִדַּת חֶסֶד וְלֹא בְּכִלָּה.
 אִישׁ־מִתְנֵי נִדְלָה עַד תּוֹמֵן וְעוֹכֵלֵא. אֲתָה יי רַחֲמֶיךָ לֹא תִבְלָא.
 שָׁבַח הַלֵּיל מִדוּחַק אֵין לְשִׁנּוֹת לְבֵית יִשְׂרָאֵל רַב טוֹב הַעוֹת.
 מְסוּם מְנַח שֵׁים בְּרֵאשׁ פְּנּוֹת. הִבֵּן בְּלִי רִזְנוּ וְתוֹסַפֵּת עֲנוֹת:
 הַמְצֵא חַיִּשׁ לָנוּ כִּי נוֹחֲלֵנוּ. קָרַבְנוּ תָּם שְׁשׁוֹן עֲדוּחֵיךָ
 לְנִגְלָנוּ. טוֹב וְסִלַּח לָךְ לְבַד הַתְּחִילָנוּ. נִתְמַטָּ נָא יְיָ חֲסִדֵיךָ
 עֲלֵינוּ עַל מַלְךְ.

סליחה אלהינו ואלהי אבותינו א
 אֲוִיזֵן תַּחֲנוּן וְהַסְכַּת עֲתִירָה. אֲפָה־פֶר וְשִׁבְךָ עֲבָרָה. בְּאִי לְחִלוּתֵךָ
 בְּנַפְשׁ מָרָה. בְּשִׁמְךָ הַגְּדוֹל יִמְצָאוּ עֲזָרָה: גַּעֲנֵת נְאֻמְחִים
 עֲנוּתָם חֲזָה. גַּחֲיֵגַת קוֹמְתָם גָּא אֵל תַּבְּזָה: דָּרֵשׁ עֲלֵבוֹנָם
 מִצָּר בּוֹזָה. דְּרוּךְ פּוֹרָה וְנִצַּח יִזָּה: הֲלֹא אֲתָה הַיִּיתָ וְהַנְּקָה. הָיָה
 תַּהֲיֶיהָ בְּהַדָּר גְּאוּנָה. וְנִמְתָּ יִכּוֹן זָרַע אִמּוּנִיָּה. וְהַנֶּם כָּלִים
 מִתְּגֵרַת חֲרוּגָה: זַעֲמוּ בְּעוֹנֵים וּמַמְאֲנִים גְּסָחוּ. זוּרוּ בְּאִפְסִים
 וְלֹא גָחוּ. חֲבֵלָה רוּחָם וְלַעֲפָר שָׁחוּ. חָרְשׁוּ חוֹרְשִׁים וּמַעֲנִית
 הַמְתִּיחוּ: מְבַעֲוּ בְּבוּץ וְאִין פּוֹצָה. מוֹרְפִיָּהם שְׁלוּ מִקְצָה אֵל
 קִצָּה. יוֹם יוֹם לוֹחֲמָם מְנַצָּה. יָד פּוֹרְשִׁים מִלְּחַץ לִיצָא: כָּלוּ
 חַיִּיָּהם בְּיַגּוֹן וְאִנְחָה. כִּשְׁל רַבָּח וְעֲרָבָה שְׁמָהָה. לִישַׁע חוֹכִים

סליחות ליום חמישי של עשירת

והנה צוּחָה. לְבָשׂוּם קָמִים וְכָרוּ שׁוּחָה : מְעֲרִימִים סוּד מִמָּוָה
 לְהַדְיָחָם. מִכְּבִידִים עַל דְּהַכְשִׁיל כְּתָם. נֶאֱקִים אֵלֶיךָ בְּהַתְעַטְףָה
 רוּחָם. נַחַת לְמִצָּא מִכְּבֹד מְרָחָם. שׁוּחַ צָנִים בְּמַעַמַד צְפוּף.
 סְלִיחָה מִבְּקָשִׁים בְּקֹדֶקוֹד בְּפוּף. עֲשִׂקִידָם יִקְנִיאוּם וּנְתָנוּם
 לְשׂוּפָה. עוֹעִים יִמְסְכוּ וַיְהִיו לְסַפּוּף : פֶּדָה דְּבִקְיָה מִחֶרֶץ
 וּכְלוּי. פִּלְשָׁם מִצּוֹרֵר וְתָנָם לְעֵלוּי. צוּחַ יִשׁוּעוֹת מִשְׁחָרִיף
 בְּחֵלוּי. צַדִּיקִים בְּדִינָה מִסֶּתֶר וּגְלוּי : קִנְיָ וְנוֹקָם קִנְיָ לְשִׁמְךָ
 קִצֵּץ סְמִדוֹנִים מִצְּוָאר עֲמָךְ. רֵאֵה עֲמִלְנוּ וְשׁוּב מִזַּעֲמָךְ. רִיבָה
 רִיבְנוּ מִעַם חֶרְמָךְ : שִׁבְעָתִים הָשִׁב לְחֵיק מֵאֲנִינִי. שִׁכַר חֲצִיף
 מִדָּם מִעֵנִי. תִּשָּׁה אֲזַנִּיף לְקוֹל תַּחֲנוּנִי. תִּרְצֵנִי בְּקֶרְאֵי יְיָ : יְיָ :

אל מלך ויעבור

שם המחבר אמת

פא פזמן

יְיָ אֱלֹהֵי רַחוּם וְחַנוּן. אֶרְךְ אַפַּיִם. וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת.
 נוֹצֵר חֶסֶד לְאַדְפַּיִם. נוֹשֵׂא עוֹן וּפֹשֵׁעַ וְחַטָּאָה וְנִקְיָה.
 וְסִלְחָתָהּ לְעוֹנֵינוּ וְלַחַטָּאתָנוּ וְנַחֲלָתָנוּ : אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים
 וְאֶהְמִיָה בְּרֵאוֹתַי בְּלַ עֵיר עַל תְּלָהּ בְּנוּיָהּ. וְעֵיר
 הָאֱלֹהִים מִשְׁפֶּלֶת עַד שְׂאוֹל תַּחֲתֶיהָ. וּבְכָל זֹאת אָנוּ
 לְיָהּ וְעֵינֵינוּ לְיָהּ : " מִדַּת הַרְחָמִים עָלֵינוּ הַתְּנַלְגָּלִי.
 וּדְפְנֵי כִנְיָ תַחֲנִנְתָנוּ הַפִּילִי. וּבְעַד עַמְךָ רַחֲמִים שְׂאֵלִי
 כִּי כָל לֵבָב דְּוִי. וְכָל רֵאשׁ לְחֵלִי : " תִּמְכְּתֵי יִתְרוֹתַי
 בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה תְבוֹת. וּבְשֵׁעֲרֵי דְמַעַת כִּי לֹא נִשְׁלַבַת
 לְכֹן שְׁפַכְתִּי שִׁיחַ פָּנֵי בּוֹחֵן לְבוֹת. בְּטוּחַ אָנִי בְּאֵלָהּ
 וּבְזִכּוֹת שְׁלֶשֶׁת אָבוֹת : " יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שִׁמְעַ קוֹל
 בְּכִיּוֹת. שְׁתָּשִׁים דְּמַעַתֵּינוּ בְּנֵאֲרָךְ לְהַיּוֹת. וְתַצִּילֵנוּ
 מִכָּל גְּזֵרוֹת אֲבִירֵיּוֹת כִּי לָךְ לְבַד עֵינֵינוּ תְלוּיּוֹת : " יְיָ :

אל מלך ויעבור.

סליחות ליום חמישי של עשיית

חננו אלהים כחסדך כרוב רחמיך פנה אלינו : חרב ככסנו מעונינו ומחטאתנו
 שחרנו : זכחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תכזה : אז תחפוץ זכחי
 צדק עולה וכליל אז יעלו על מזבחך פרים : תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר
 נשבעת לאבותינו מימי קדם : כרחם אב. סלח נא. המלך.

פב עקידה אלהינו ואלהי אבותינו א"ב מאיר בר יצחק

אל הר המזר גבעת הוריה. בית עקד הרועים ותשר העליה. גדול בענקים
 בהשבים לזבח והשתהויה. דבקתו חבקתו ותוציאו לרויה: הן בעשירית פניסיתו
 בפיוסים. וזרזתו בגבור מלמד במלחמת אנשים. זרח ממזרח והודיע בכל אפסים.
 חית בנו ליקוד בקדוח אש חמסים: טוב בהקרין והאיר השחר. יחד בשני נערו
 בעצלותים לא אחר. כהולך בתליל וסופו לחזור מחר. לקח בנו בדברים מעצי
 המערכה בחר: מאקלת שנונה מרוטה לטבת. נדנה נתן מלהבעיתו באבח שב
 ובחור לשניהם השבת. ערכו עצים לשם הזבח: פרי צדיק כהאזין במקרה. צור
 יראה לו השם ואם לא בני לעולה. קרוץ עצמו הזמין ותלה עין למעלה. רחש
 לעקדו היטב מלהפסל במעילה: שאג זקן ובשנונה אהו. תקפו אראלים וצעקו
 ממחו. מרום כהסבית צמצם שכניתו כחו. איל הראהו אחר בפסבד נאחו: יחיד
 הנאהב בשלף התער. רחף מגפו ועמד בשער. בנה יחידה אהוב מגוער. רב לך
 אל תשלח ידך אל הנער: כי נשבעתי בקיום רזה. יען אשר עשית את הדבר
 הזה. צקון הנישף בצר למו אחזה. חקותם לחיים פי אסלח לעזן העם הזה:
 אנא השם הנכבד והנורא לעת צרה פקדונה ושחרונה במזרא. זנחתנו רחוקתנו
 קרבנו והכן עתירה. לא נסוג ממך חתינו ובשמה נקרא: חזקנו ואמצנו למען
 כפא כבודך. קומנו והחתינו בטל אורות הודך. ובלה דבר נחרב ורעב מנחלת
 שרידה. ותאמר למלאך הרף ידך: קדמנו פניך אדיר וגאור. בתפלה ובקשה
 ובהכנעת שאור. הקימני באור פניך אמרתך דבאור. כי עמך מקור חיים
 באורה נראה אור: אל מלך. זכור החסד ש והארץ זכור. ואחיכ אומרים זה:

פג תחנה

משה בר אנשלוס חזק ואמץ
 מקנה ישראל מושיע בעת צרה. שמרו וצלו ומצילו ביום עברה. המלא
 רחמים על עניה סוערה. בדודה ושדודה באבה וצעורה: רמוסה ביד צר ובעפר
 מעפרה. שכולה וגלמודה גולה וסורה. מאריות ודבים דרוסה שבורה. וכצאן
 בדי רועה תועה ופזורה: ארון עד מתי לא תביש בצרה. למה לנצח תעזבנה
 ביד עברה. ברחמיך הוציאה מאפלה לאורה. אל הנאץ למען שמך כחמה
 ברה: בחרת מכל עם בשפה ברורה. שור נא בעניה ונערה מעפרה. לחם
 לוחמה וצדור צורה. ונקום נקמתה ונקמת בית הבחירה: מנרו ופגרו והסיקו
 בו הבערה. חללו ונאצו שם הנכבד והנורא. זכור חרפת גבל חרף באמירה.
 קומה יי באפך והנשא להחננה: ואך תשפח קול צודריך עולה בתדירה. אבד
 גידע רשעה אורה: מבשר שלום לעמך תשלח מהרה. ציון לנחם ופרצותיה
 לאורה. כי לך יי נקלה ותגבורה: מכניסי רחמים וכו'.

סליחות לערב יום כפור

אשר חייך לך ה' הצדקה שומע תפלת ואהיב אויבים פלח לנו אבינו. אל אחד אפים עד לכל קומוהו.
פלח לנו ואחיב אומרים ארון כספך כיה ארון כפקדך כמב תמצא בנצרת. ואחיב אומרים את:

פזמון

יצחק בר צבי

ירצה צום עמך אשר דמו לך מאה. חשב חלבו בעל זבח וקרפנו אל תבזה. חתם
עריו אות חיים ותפלתו תתודה. מהר יהיה האות הזה: צדקתך התאזר שבנעד ומרוטם
סמוך נא הנבשלים שרת דך להקיםם. אשר דמעתם שקנים ואנהיחם היא לחמם.
ותנקום דם עבדיך מאויביך עד תמם. ותדרש לשפך דמם לדעת מה זה ועל מה
זה: מה חצון דין עמך אשר לשמך הוא מאמין. סנגור עלי תמנה אשר חטאתי
יסמין. וחוכי בשמאל יכמין זכותי יעלה בימין. ואפר יצחק חמין אשר יאמר
כי הוא זה: מה קרב ושמע רבתי דועקי תפתח שער. לגבות את חטאתי כמו
בן שנה נער. ותחסום לשון משטיני ואת פיהו לא יפער. " בששן יגער קום
רד מהר מזו: מה בפה אקדם ואבך פני לא יקח שוחד. ובגדי אין מעש ועל
זאת לבי יפחד. אבל עתה בזכרי מלכות שם המיוחד. ועל זאת אני בוטח
באומרים " אחד ומשכים כלם יחד מזה אחד ומאה: מה ראה אין מכפר
בעדי ואין סודר לי סדר. ובגדי לבן אין ואין לזבש האדר. וגם אין קרבן חובת
ולא נדבה ונדר. ואתה תכפר עלי בזחן פליות ותדר. גדור פרצת צאנה ושים
רוח לעדר ותבנה למולגדר מזה ונדר מזה: מה צל קודתך באי בנים אשר
נגרשו. בירתך בנתועדו רעשו וגם נתנעשו. חסד אבותם תזכור עת קריב יגשו.
אמת ושלוש נפשו. גם את זה לעמת זה: מה יהיה האות הזה: אל מלך

זכור רחמך עד והארץ אזכור. ידוי פעם אחת. משיח צדקך עד הרחמים וה' יתות.
תמצא כיום ראשון.

פזמון לברית מילה

זכור ברית אברהם ועקדת יצחק. והשב שבות אהלי יעקב. והושיענו למען שמך ו
אות ברית ביני ובינך אבינו. למי החותמת הכר נא כי אם נבשרנו. עם אוהבך כרת ברית
חוחלתנו. זכור ואל תפר בריתך אתנו. ושוב ברחמים על שארית ישראל והושיענו למען
שמך: רחמך זכור להלכין כשולג אודם. הכט לברית בניך נא תפדום. קול יעקב איש
תם הקדם. זכור עדתך קנית קדם: והשב מפי אוהביך עד בניך ובין ירדיך. נא הדם
לאות למשמרת. לעבדיך. חזק דרוש דמים שפכו דמי חסידך. זכור רחמך " ו
והסדיך: ושוב הנה דם הברית לאות למשמרת. לשוטפות לזכרון לאום נפורת. ליעקב
לחוק ולישראל למזכרת. והיה להם לשם ולתפארת: והשב מן תשכח את ברית
הזרות. נא זכור ברית אשר כרת. בלקיחת ספר לעניו התנית. בדמי אננות ברית
מסדת: ושוב דרוש דמים דין דינו. השב שכעתיים אל חיק מענינו. הנם נמכרנו ולא
בכסף פדנו וקוף בית מקדשך השמם לעינינו. והשב שבות אהלי יעקב והושיענו
למען שמך:

זכור לנו ברית אבות וכו' תמצא כיום ראשון.